Ludas Matyi

41. ÉVFOLYAM, 16. SZÁM Ára: 3,80 Ft 1985. ÁPRILIS 17.

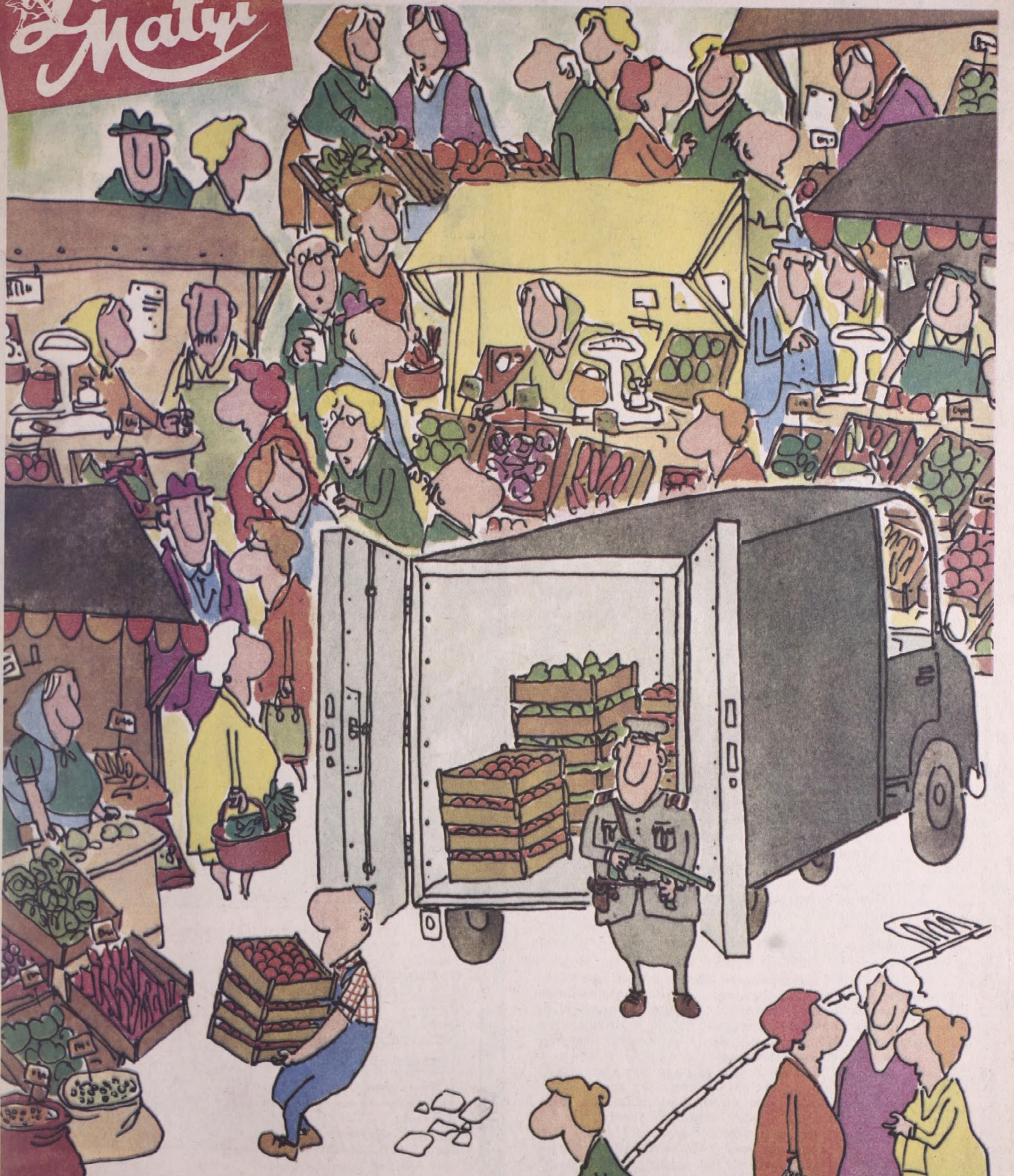

Lehoczki István rajza

PRIMŐRSZÁLLÍTÁS

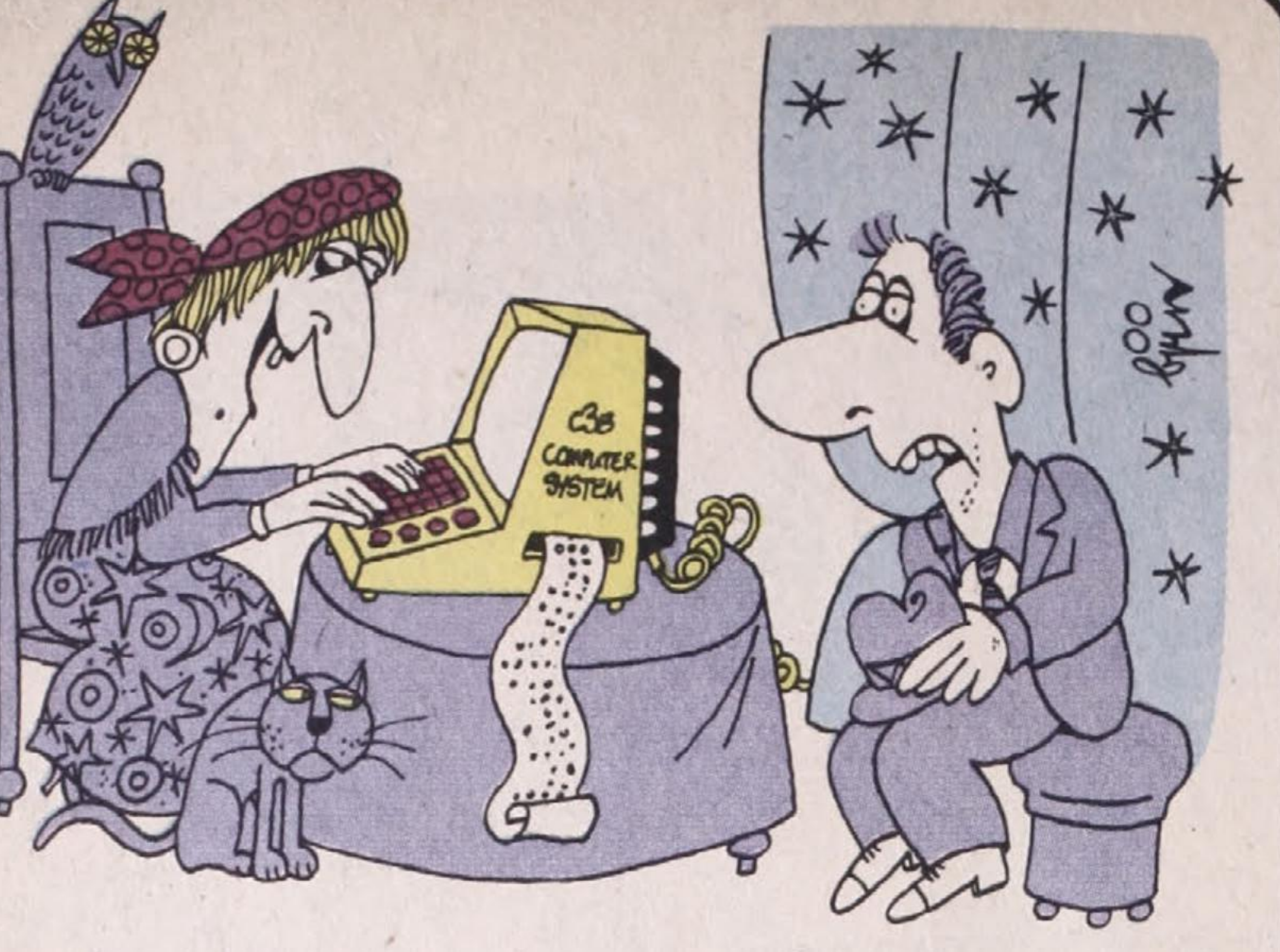

– Hja, kedves uram, ma már egy modern jósnő nem varázsgömbből és kártyából mondja a jövendőt!

„Erről beszél a város...”

Megnyugvással olvastam, hogy lényegesen nőtt a mozilátogatók tábora, tavaly a magyar filmek nézőinek száma megközelítette a 82-es 14 millió 334 ezres rekordot. A távirati iroda beszámolója felsorol több alkotást, amely igen sok nézőt vonzott. Ugyanakkor vannak filmjeink, amelyeket a nézők többsége messze elkerül – ezt azonban egy másik jelentésben olvastam, mert az előbbi csak a sikerfilmek listáját közli. E másik jelentés szerint például az „Angyali üdvözlet”-hez a bemutató évében, 84-ben mindössze 43 ezren váltottak jegyet, pedig ez a Madách tragédiája nyomán gyermekekkel forgatott film „igen komoly és élénk filmes és irodalmi vitákat váltott ki.”

Most nem kérdezem, mibe került ez a film (vagy amelyeket ennél is kevesebben tekintettek meg), csak az foglalkoztat, hogy nagyon élénk vita folyt a filmről – de ki vette észre? Hányan figyeltek oda? Holott amikor egy ilyen vita kitör, a részvevők hajlamosak arra gondolni, hogy most „erről beszél a város”, ez „megmozgatja a közvéleményt”, a rendező talán még azt is elhiszi, ha azt mondják neki, tömegek ostromolják a tévét, hogy sürgősen mutassa be a filmet. Nyilván vannak ilyen nézők is, de sokan még a mű létezéséről sem tudnak.

Nemcsak magyar jelenség ez: az angol tévé nemrég kezdett közvetítéseket adni a Lordok Házának üléseiről, de a honatyák többsége elégedetlen, mert a tévé kevés időt szán erre. A nézők egyrésze viszont ezt is sokallja, sőt akadt, aki – amikor megkérdezték – ezt mondta: „Ja, az tegnap este az volt?” És nem biztos, hogy valaki azért nem figyel, mert a téma nem érdekelhetné. A magyar közoktatás fejlesztése például izgalmas kérdés, mégis az erről készült vitaanyagot, amely a Köznevelésben jelent meg, a megkérdezett budapesti pedagógusok fele nem olvasta – ugyancsak a folyóirat megállapítása szerint. És hányszor leírtuk, hogy „ez a nők évtizede”, de – olvasom a Magyarországban – 10 megkérdezett nő közül 9 nem is tudott erről.

Ezért nem árt óvatosabban dobálóznunk az olyan kifejezésekkel, hogy a „közvéleményt élénken foglalkoztatja”, meg hogy „erről beszél a város”, még ha jó lenne is, ha bizonyos dolgok élénkebben foglalkoztatnák a közvéleményt. De ilyen nevű elvtárs, vagy úr, hogy Közvélemény, nem létezik, illetve sok-sok kis közvélemény szaladgál errefelé, az egyiket ez érdekli, a másikat más és pont arra nem kap kielégítő választ. Vagy érdekelné, de nem elég vonzó formában tálalják neki. Vagy nem ér rá, mert pénzt kell keresnie. Gyakran csak „tiéd a vita, magadnak vitázol.” Az Angyali üdvözlet és több más alkotás tanulságos példa erre: „óriási” vita, az egyik részvevő nekitámad egy másiknak: „kritikád rossz irányban befolyásolja a közönséget!”, a másik replikázik, szintén a közönségre hivatkozva, olykor a főhatóság is gondot csinál magának, mert a film nem nemesíti eléggé a nép lelkét. És bemegy a moziba mindössze néhány tízezer néző. Arról meg már nincs statisztika, hogy hányan hagyják ott előadás közben a nézőteret, egyáltalán nem angyali üdvözlettel.

Földi Iván

Wenkheim-nadrág

Most mindenki, mindenütt egy régi nagy tavaszra emlékezik. Én is tavaszra emlékezem, de kettővel korábbira. Most van kerek 42 esztendeje annak, hogy örököltem gróf Wenkheim Keresztély kinőtt nadrágját. Sárospatakon külön internátusa volt a jómódú, tehetősebb fiuknak. Az internátus jólelkű igazgatója a fiuk kinőtt egyenruháit szétosztotta a kevésbé tehetős tanulók közt, így jutottam én is a Wenkheim-nadrághoz. Elfogadtam, megköszöntem, de nem hordtam. Kálvinista kisparaszti konokságból, kevélységből.

Azóta is vonakodom, valahányszor viseltes valamiket akarnak rám örökíteni. Mostanában valahogy igen sokszor eszembe jut az a Wenkheim-nadrág. Például amikor olvasom, hogy április 4-e alkalmából (micsoda mesteri időzítés!) új főtanácsosokat neveztek ki a fővárosban. Vagy amikor hírül hallom, hogy ismét lesznek falusi elöljáróságok. Játszadozom gondolatban: az elöljáróságoknak bizonyára lesz egy olyan tagja, aki feljegyzi a javaslatokat, a határozatokat. Az lesz majd a jegyző. Lehet, hogy annyi lesz a tennivalója, hogy egyedül nem is győzi, kell mellé egy segítség. Egyikük lesz a főjegyző, másik a segédjegyző. Sietve megnyugtatom a nálam is jobban aggódókat: szolgabíró azért nem lesz! Egyelőre. Legalábbis.

Wenkheim akkor is eszembe jutott, amikor a közelmúlt legfontosabb tanácskozásán valaki szóvá tette, milyen kritikátlanul szemléljük a 50–60 évvel ezelőtti történelmünket.

Hadd mondjam el akkor ami engem manapság birizgál, hátha még idejében szólok. Hogy teljesen kritikátlanul kezdjük kezelni az 1945–1950 közötti évek történéseit, eseményeit, szereplőit is. Manapság mindennapra esik egy-két megemlékezés, érdemein messze túlnyúlóan méltatunk intézményeket, orgánumokat, személyeket.

Az egyéni emlékezet – már csak önvédelemből is – rostál. A közemlékezetnek ilyen nagylyukú a rostája, hogy ennyi minden és mindenki áthullik rajta?

Meg kellene tanulnunk méltón – felejteni is.

Nem kell örömös örökségként fogadnunk minden kinőtt, lehordott, másoktól levetett nadrágot, még akkor sem, ha valaha egy valódi Wenkheim volt is a viselője.

Radványi Barna

TELJES FOGLALKOZTATOTTSÁG

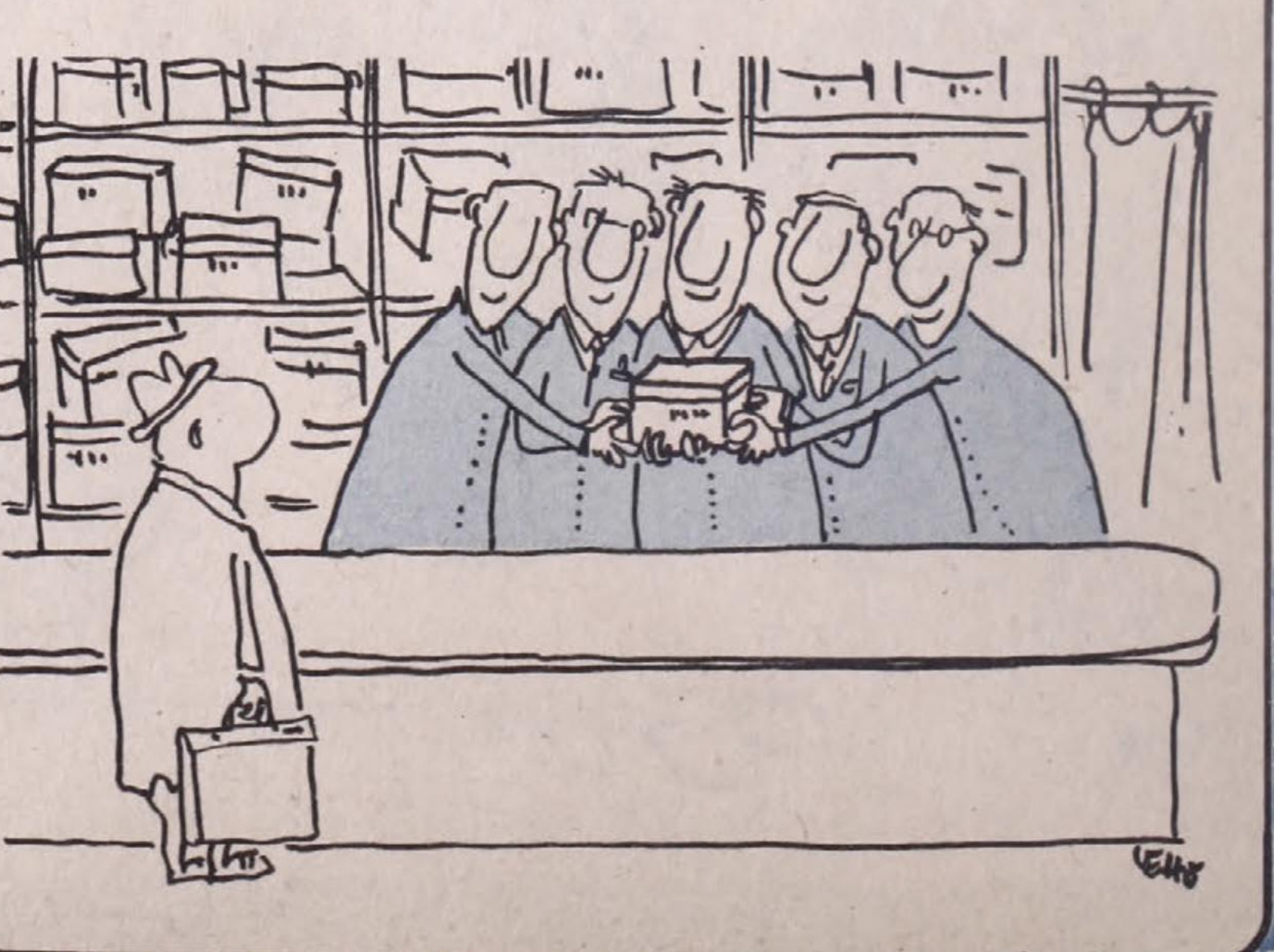

BRENNER GYÖRGY:

Más most...

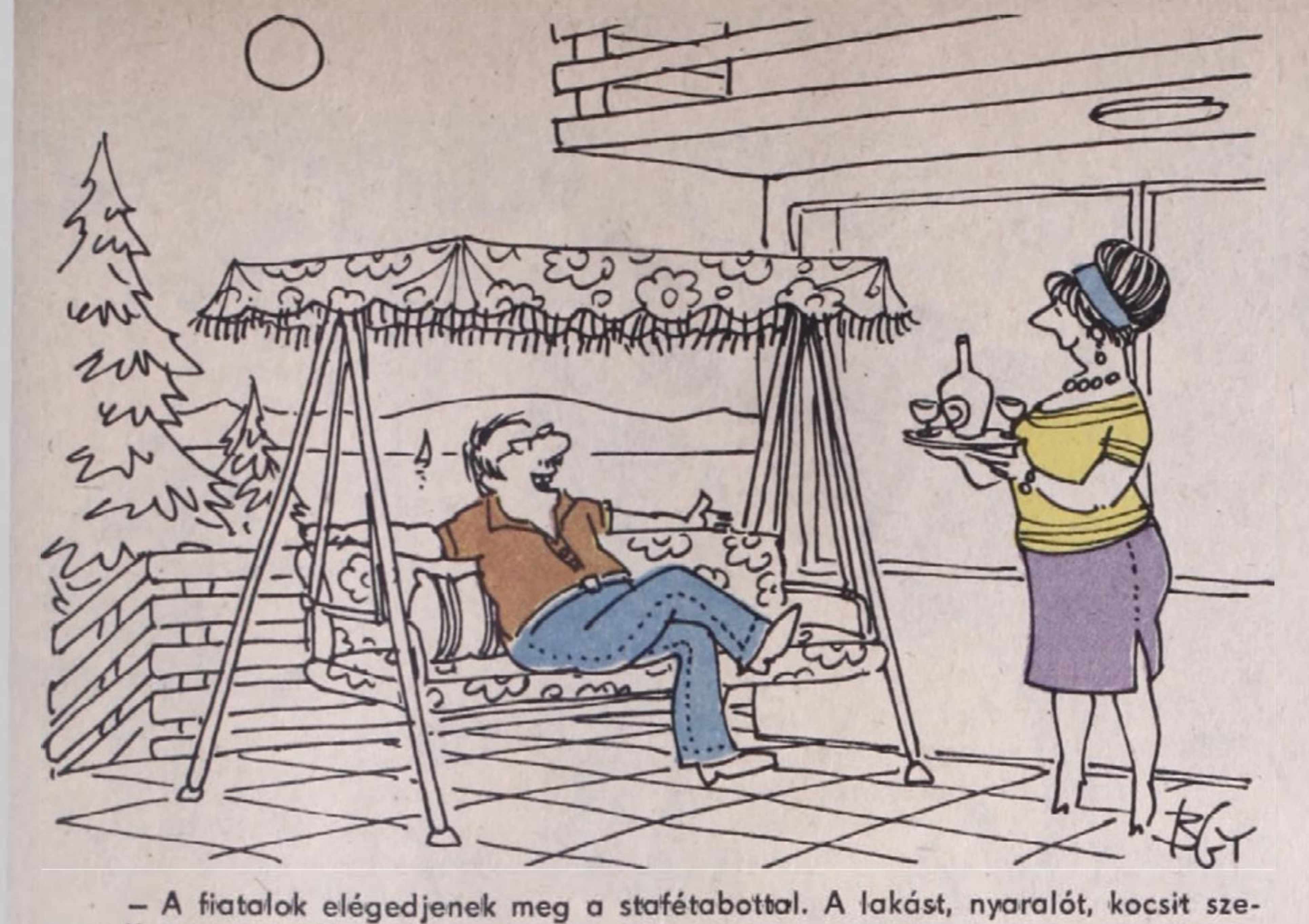

– A fiatalok elégedjenek meg a stafétabottal. A lakást, nyaralót, kocsit szerezzék meg maguk!

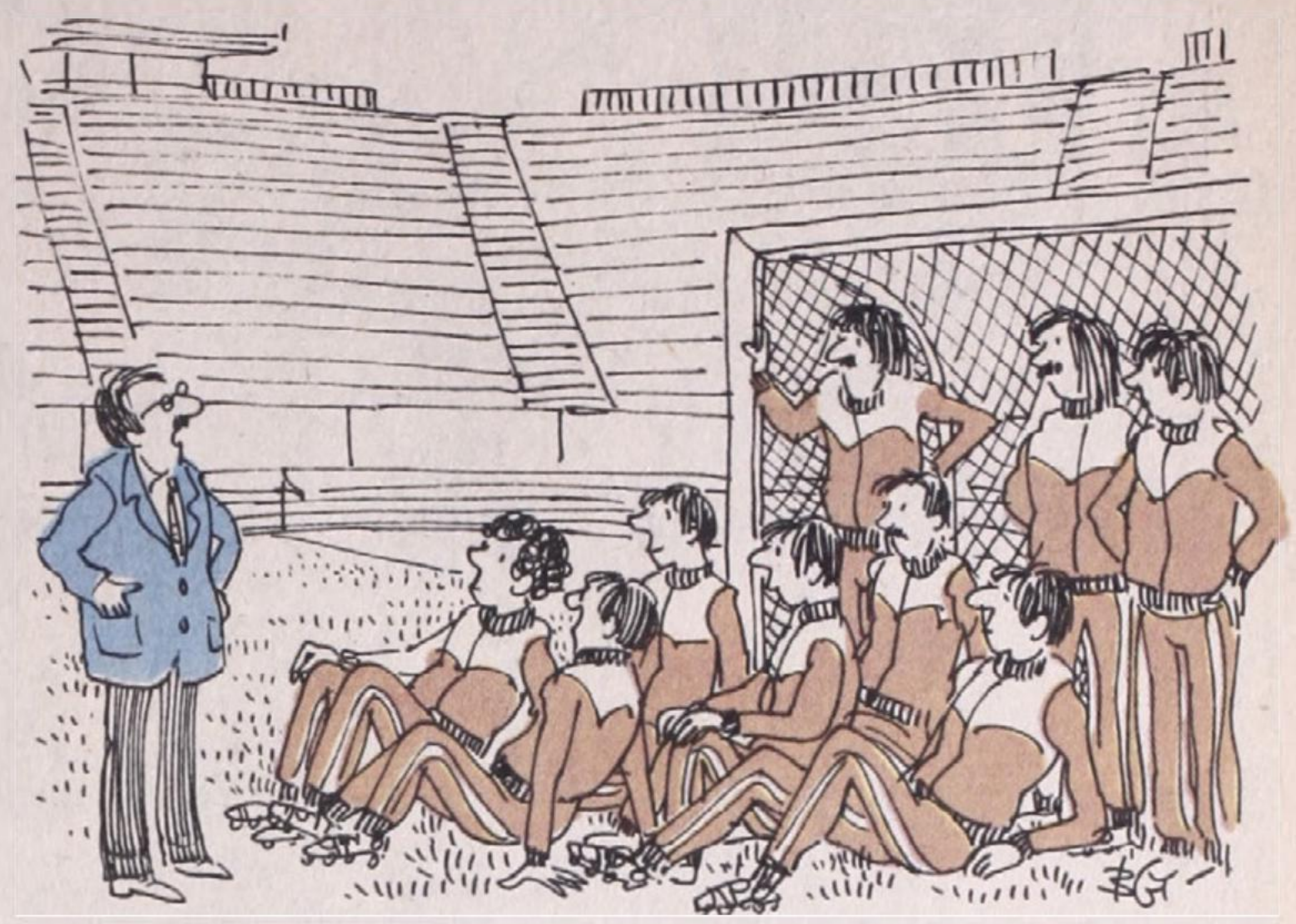

– És most meséljétek el nekem szépen, milyen legyen az új edző: fess, okos, ravasz, kövér vagy sovány?

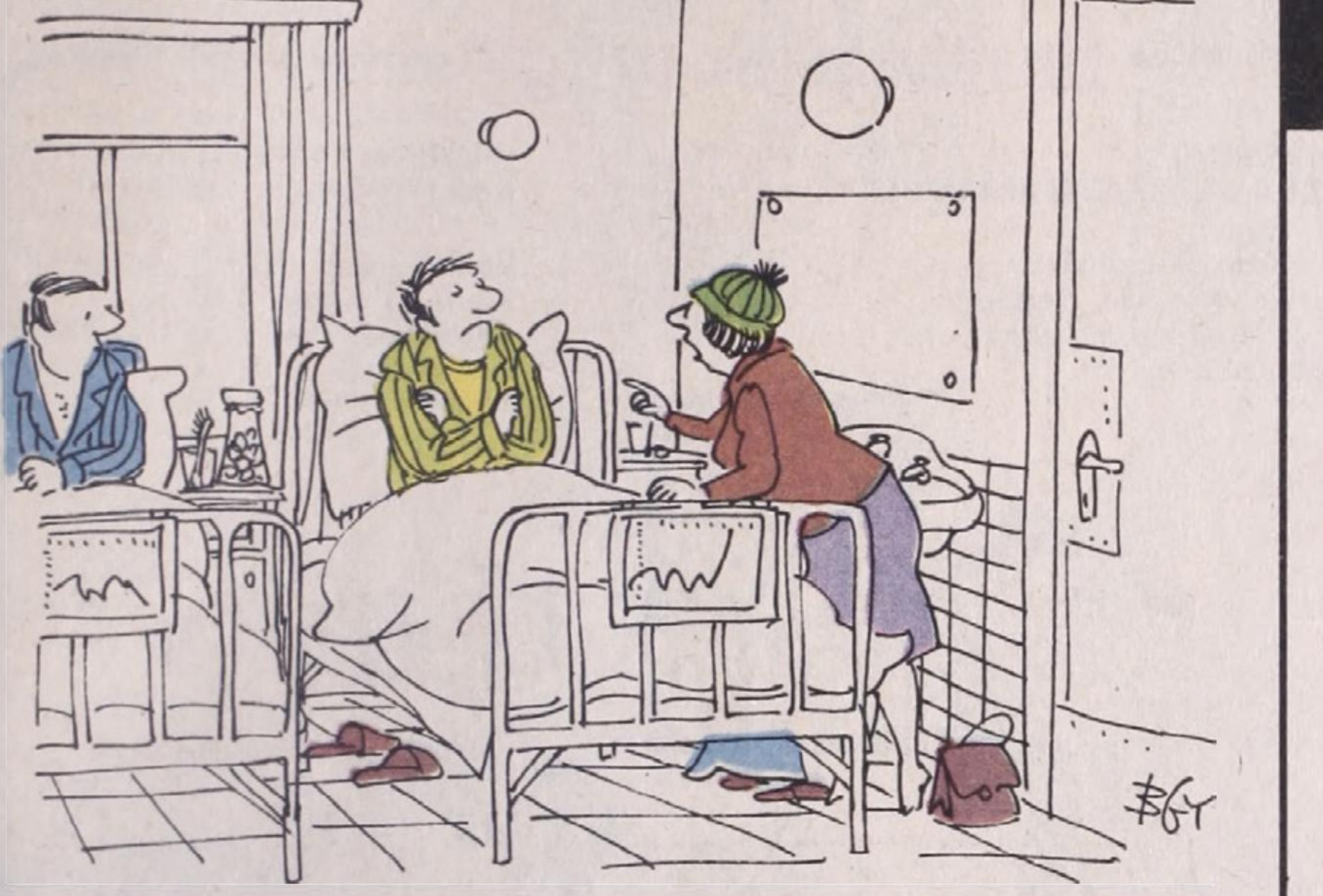

– De hát hogy hihetted el, hogy a mai nehéz időkben az orvosi ellátás ingyenes?!

VILMA NENI

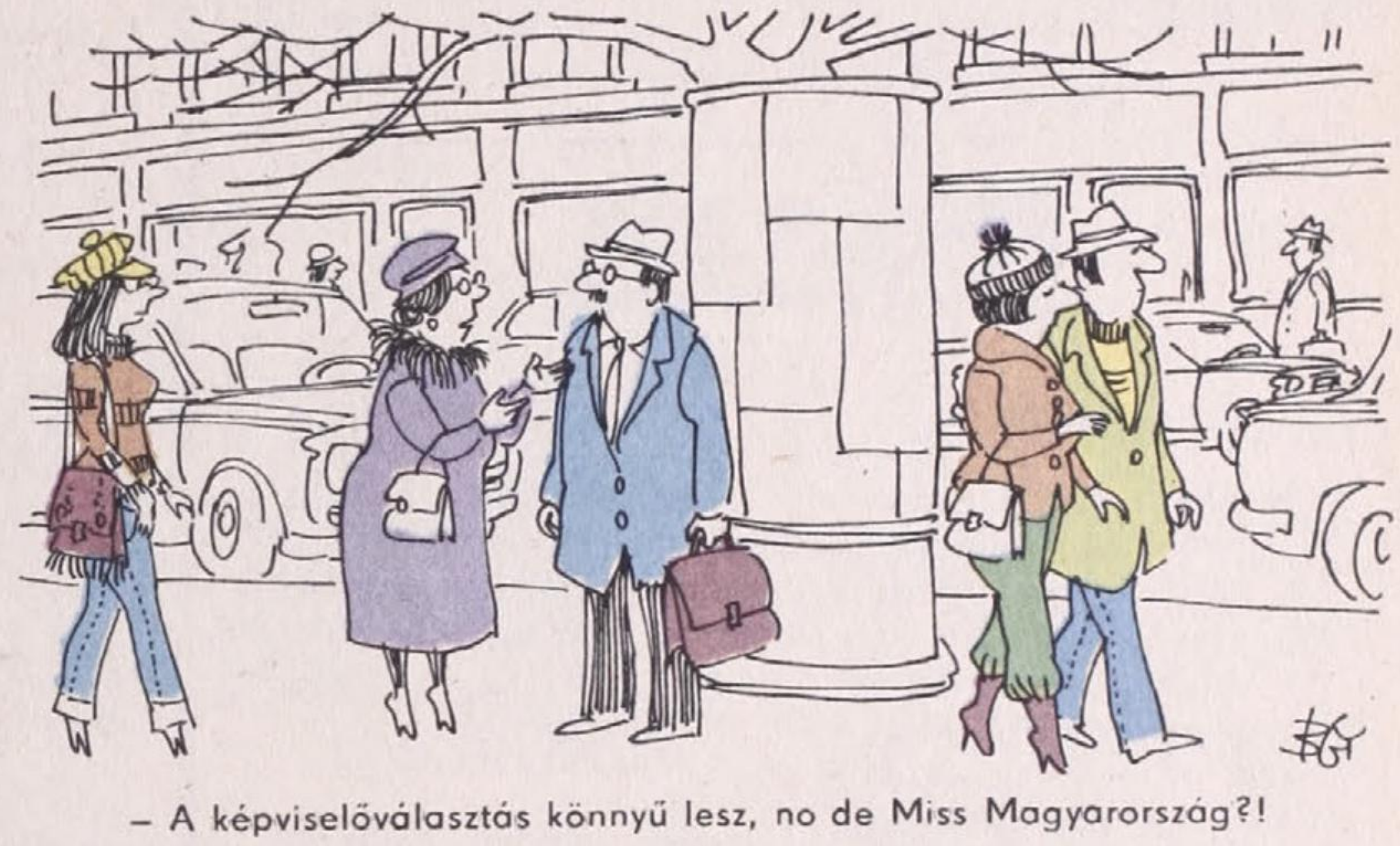

– A képviselőválasztás könnyű lesz, no de Miss Magyarország?!

TÖRÖK HITEL

— Azért kérettem az elvtársakat, — mondotta Kupferschmidt doktor, a Magyar Nemzeti Bank marketing és átütemezésügyi osztályának vezetője munkatársainak —, hogy megbeszéljük a kongresszus utáni feladatainkat.

A munkatársak új jegyzetfüzeteket vettek elő.

— Azt hiszem, mindannyiunk számára világos mindaz, amit a főtitkárunk mondott a zárszavában: nem kell állandóan emlegetnünk, hogy ezt meg ezt a beruházást ilyen meg ilyen hitelből építettük. Elég baj ez nekünk, legalább ne csináljunk ingyenreklámot a nyugati bankoknak. Talán emlékeznek, elrettentő példaként még a török hitel is elhangzott. Azt hiszem, megértettük egymást: ezután egy szót sem a hitelek eredetéről.

Az osztály munkatársai összecsukták a jegyzetfüzeteiket, és szótlanul folytatták tovább a munkát. Évtizedek óta dolgoztak a magyar bankszakmában, úgyhogy már semmin sem lepődtek meg. Kupferschmidt doktor az ajtóból visszahívta helyettesét, és így szólt hozzá: — Apropó, Rezső, légy szíves vedd már elő azoknak az országoknak a listáját, akiknek tartozunk.

Az osztályvezető-helyettes leemelt a polcról egy feltűnően vaskos kötetet.

— Azt hiszem, Rezső — mondotta Kupferschmidt — egyszerűbb lesz, ha azt a vékony kis füzetet lapozod át, amelyekben azok az országok szerepelnek, amelyeknek még nem tartozunk!

Néhány perc múlva kiderült, hogy valami pénzügyi félreértés miatt a török Nemzeti Banktól eddig még nem kaptunk hitelt. Kupferschmidt szeme határozottan felcsillant, ami az utóbbi időkben igen ritkán fordul elő. Beindult a bank gépezete, kopogtak a telexmasinák, és rövidesen kiderült, hogy a törökök hajlandók lennének nekünk hitelt adni.

— Természetesen csak hosszúlejáratú hitelről lehet szó — adta ki az ukázt Kupferschmidt —, tekintettel a hitelreláció történelmi jellegére, én egy **150** éves lejáratra gondoltam.

— Igen, de a török kollégák elég magas kamatra folyósítanák azt a hitelt — jelentette Rezső.

— Arról szó sem lehet. Nem elég, hogy annak idején a gólya-gólya-gilice lábát is megvágták, most még bennünket is meg akarnak vágni! De remélem, egyéb feltételeik nincsenek!

— Ha politikai feltételekre gondolsz — referált a helyettes —, akkor nincsenek. Csupán ahhoz ragaszkodnak, hogy a Rácz fürdőben török nyelven is írjuk ki a masszázs-díjakat, a mohácsi emlékparkban nyissunk egy törökméz-árus bódét, és hogy hazánkban vezessük be a többnejűséget. Cserébe viszont rugalmasan beleegyeztek abba; nem fogjuk világgá kürtölni, hogy a Hunyadi téren épülő karavánszerájt török hitelből finanszíroztuk.

— No, azért! — jegyezte meg Kupferschmidt, és másnap Ankarába utazott a hosszúlejáratú hitel folyósításáról szóló egyezmény aláírására. **Útjára elkísérte a felesége** is. Mind a három.

Trunkó Barnabás

Jó reggelt Magyarország! — mondta Vitray

ÉS A MŰSOR VISSZAKÖSZÖNT

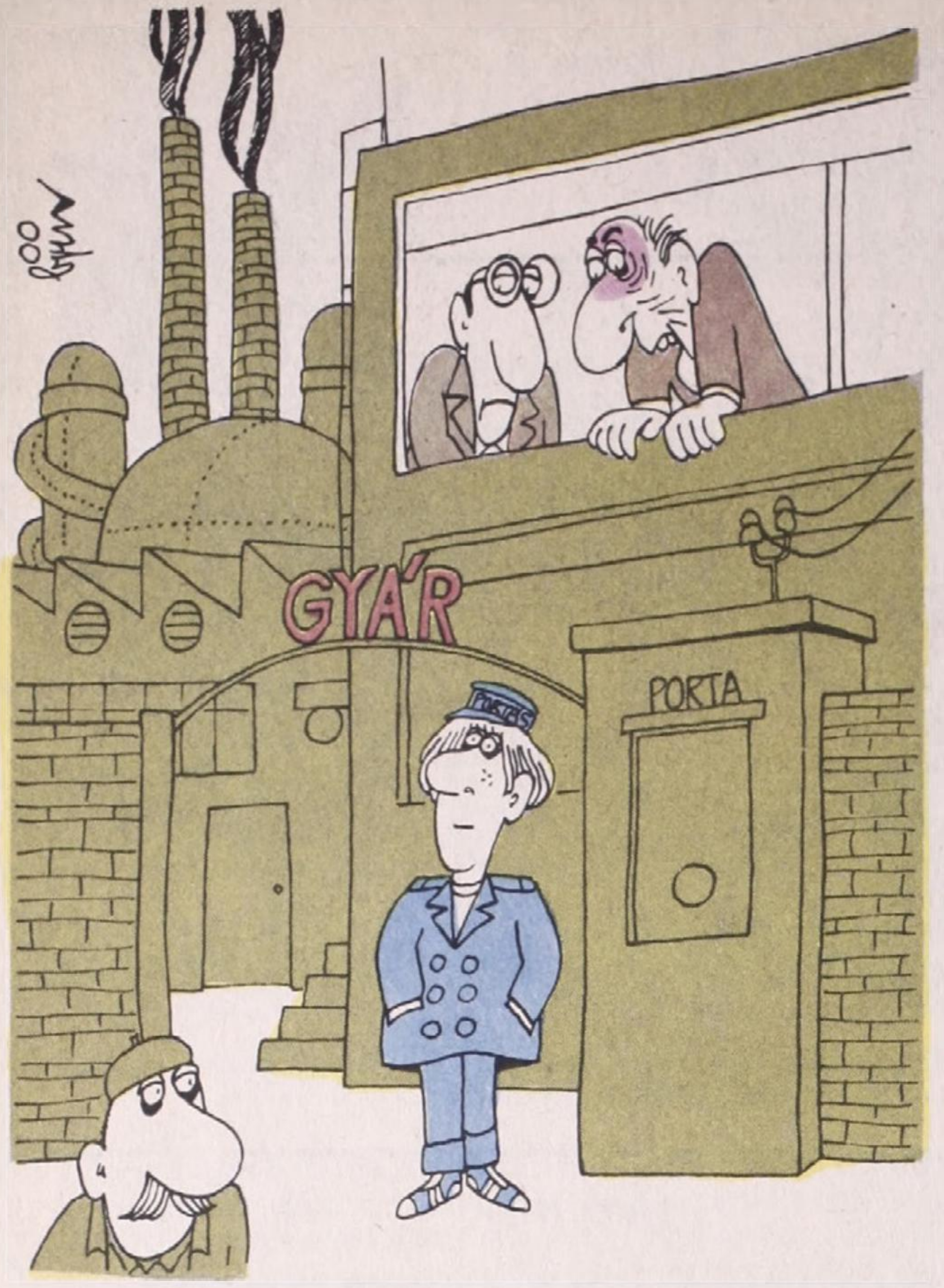

– Végül is valahol el kell kezdeni a fiatalítást . . .

SZILÁNKOK

JELLEMZÉS

Béla olyan izgága örökmozgó, hogy népszámlálásnál kétszer kellett megszámolni.

ILYEN EMBER IS VAN

— *Ha egy pillanatig nem figyelek oda, máris följebb bukok.*

FURCSA

— Van egy Trabantom és egy Mercedesem, de mindig összetévesztem a kocsikat, mert mind a kettő fehér.

MAGÁNY

— *Nincs senkim a világ összlakosságán kívül.*

GŐG

Árpád elmélyülten tanulmányozza a nagy emberek életrajzát, többek között a sajátját is.

MEGLEPŐ

— *Ön mit csinál vasárnap ebéd után?*

— *Még egyszer megebédelek.*

FELELŐSSÉGREVONÁS

— Álmomban találkoztam Veled. Igazán köszönhettél volna.

STRÉBER

— *A főnököm lúdtalpbetétet visel, tehát én is. A bokasüllyedés majd csak megjön magától . . .*

ELŐRELÁTÁS

— Én minden embertől kérek autogramot. Hátha egyszer híres ember lesz belőle.

A BAROSS TÉREN

— *Megmondom őszintén, ez nem aranygyűrű, hanem réz. Remélem, a becsületességem megér önnek ötszáz forintot?*

MÚLT

— Nekem semmi titkolnivalóm nincs a múltamból.

— No, szép kis unalmas élete lehetett.

ZSUGORISÁG

— *Este csak arra az időre gyújtom meg a villanyt, amíg megtalálom a gyertyát, amivel világítok.*

TANULT EMBER

— A fiam tanult ember. A más hibáiból tanult.

Galambos Szilveszter

VÉGE A VADÁSZIDÉNYNEK

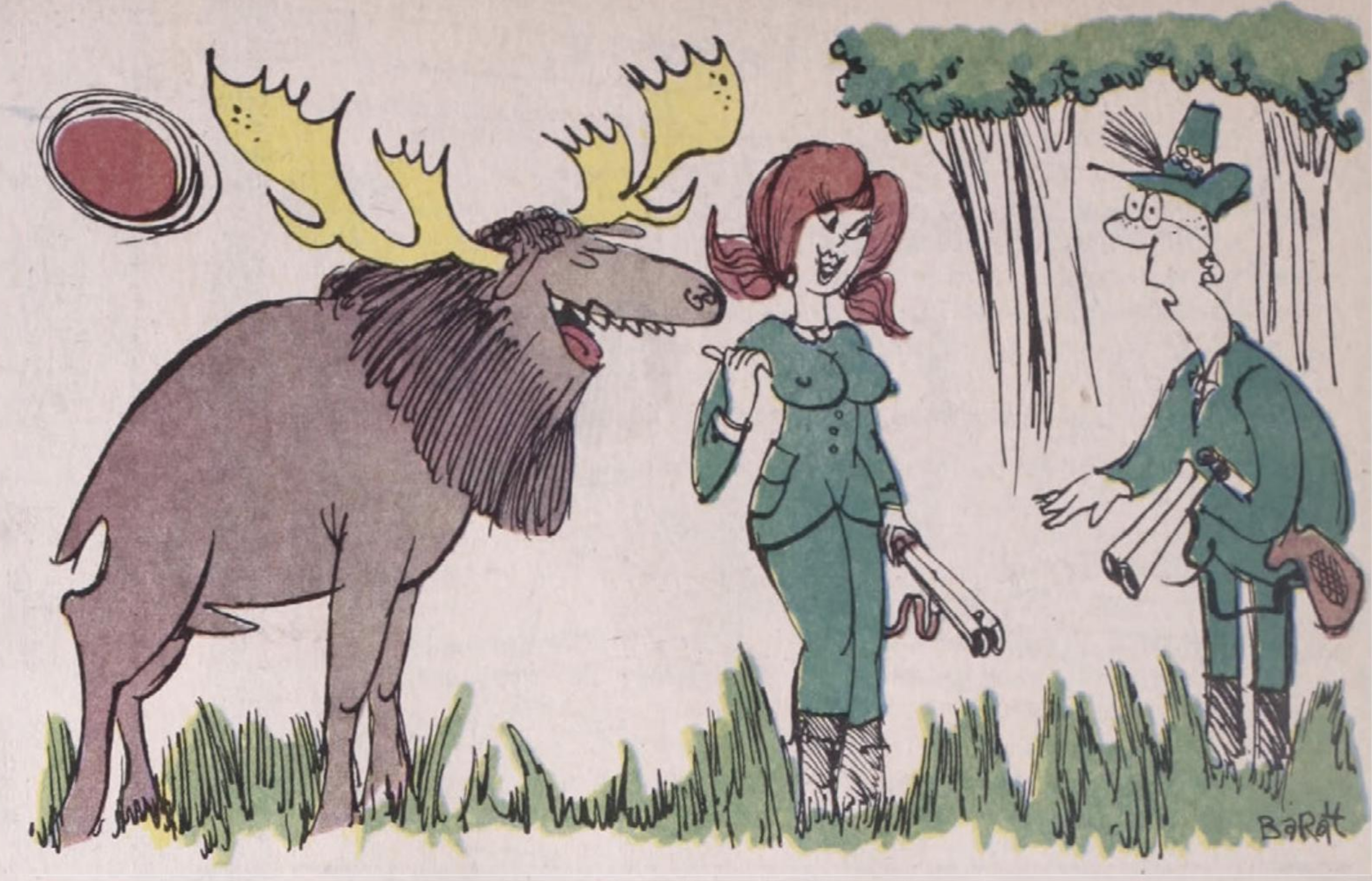

– Azt súgja, jövőre veled ugyanitt . . .

Emlékszik még?

„RÉGI MÁNIÁM, VÉGIGHAJTANI A STEFÁNIÁN"

Számos kornak mániája,
amit később sajnos, megbán . . .
Ma már csak egy mániánk van:
élve átjutni a zebrán.

„HETRE MA VÁROM A NEMZETINÉL"

Volt Nemzeti, nincs Nemzeti.
Kinek rá a foga vásik,
udvarlóból nagypapa lesz,
mire felépül a másik.

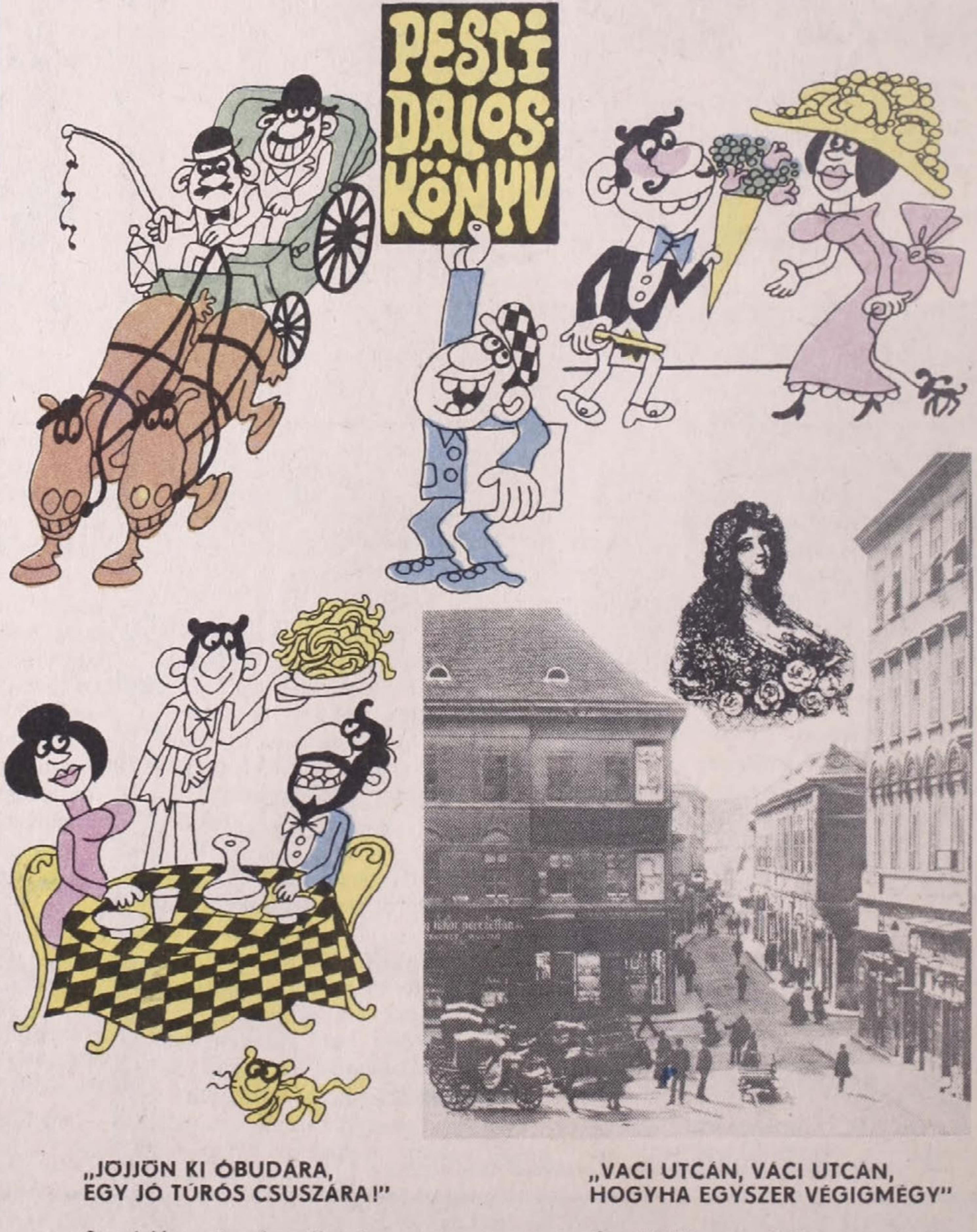

„JÖJJÖN KI ÓBUDÁRA, EGY JÓ TÚRÓS CSUSZÁRA!"

Stop! Ha esti csúcs elkapja
a kocsiját, avagy buszát,
ön legfeljebb mérget nyelhet,
nem Óbudán túrós csuszát.

„VÁCI UTCÁN, VÁCI UTCÁN, HOGYHA EGYSZER VÉGIGMÉGY"

Úgy hírlik, ma csórók vagyunk,
mégis, aki erre sétál,
láthat olyan flancot, hogy a
szeme dülled, füle szétáll.

Különleges recept

Manapság divatosak a szakácskönyvek. A háziasszonyok nagy örömmel tanulmányozzák — hogy csak néhányat említsek — az arab konyha (megjelent), a zsidó konyha (megjelent), vagy mittudomén, a francia konyha (megjelent) receptjeit.

Barátom, Lingerblőd Béla, nemrégiben Papamamakunduban járt. Hogy hol van ez az ország, nem tudom. Hogy mit csinált ott, azt sem tudom. Lehet, hogy csak azért küldték ki a vállalattól, hogy addig se legyen benn. Lingerblőd hozott magával mindenféle cuccot, farkát csóváló, elemmel működő üstököst, fogatlan fésűt műfogakkal és még sok mindent, a felesége azonban legjobban a A papamamakundu konyha című könyvnek örült a legjobban. (Egy kinn élő, 1849-ben emigrált, volt honvédtiszt fordította magyarra.) Lingerblődné azért is örült a szakácskönyvnek, mert még egyetlen barátnőjének sem volt meg ez a különleges receptgyűjtemény. A férje is örült, mert szerette a hasát. A felesége is, de ő csak titokban.

Egy este elhatározták, hogy főznek paprikás kundundut.

— Paprika van itthon? — kérdezte Lingerblőd.

— Van — felelte az asszony.

— És darált nyünyü?

— Az nincs.

— És darálatlan?

— Az sincs.

— Miért?

papa-mama-kundu

— Azt sem tudom, hogy mi az.

— Szép kis háztartás, mondhatom. Zsír?

— Zsír, az van.

— Még szép! És fregattino?

— Nincs.

— Majd lemész a közértbe és veszel. Elég lesz öt deka.

— És ha nincs?

— Akkor kölcsönkérsz a szomszédasszonytól. Rozmárbajusz?

— Az is kell?

— Az adja az ízét a paprikás kundundunak.

— Honnan szerezzek rozmárbajuszt? S tulajdonképpen, mi az a rozmár? Az egy madár?

— Láttál már bajuszos madarat? — kérdezte most már ingerülten Lingerblőd Béla.

— Nem, de még rozmárt se láttam.

— Az a bajuszos az egy tengeri állat.

— Honnan szerezzek egy bajuszt?

— Ez a te dolgod. Én minden hónapban odaadom a kosztpénzt, hogy szerezd be, ami kell.

— De . . .

— Menjünk tovább! Hagyma?

— Van.

— Bobogyobó?

— Nincs — mondta könnyes szemmel, szégyenkezve Lingerblődné.

— Egy deka sem?

— Még annyi sincs.

— Az baj. Nagy baj. A bobogyobó adja meg az illatát a paprikás kundundunak. A recept szerint . . . Remélem, hogy só az van.

— Van.

— Krumpli?

— Az is van.

— Remek! Már nem is mertem remélni, hogy van krumpli idehaza . . . És encsembingyom?

— Nincs.

— Ezt komolyan mondod?

— Komolyan mondom.

— És vaúmiaú?

— Micsoda?

— Van vaúmiaú?

— Nincs.

— Lallala?

— Az mi?

— Neked kellene tudnod, te mondod mindig azt, hogy szeretsz főzőcskézni, lallala . . . Kolbász van?

— Van.

— Akkor nézzük végig, hogy mi van. Van ugyebár krumplink, hagymánk, zsírunk, paprikánk, sónk és van itthon kolbász is. Igaz?

— Igaz.

— Akkor most mitévők legyünk? — kérdezte önmagától Lingerblőd Béla, majd némi gondolkodás után felkiáltott: — Megvan!

— Mi . . . mi van meg?

Lingerblőd Béla a sarokba hajította a papamamakundu szakácskönyvet és diadalmasan felkiáltott:

— Paprikáskrumpli, anyukám, kolbásszal!

Mikes György

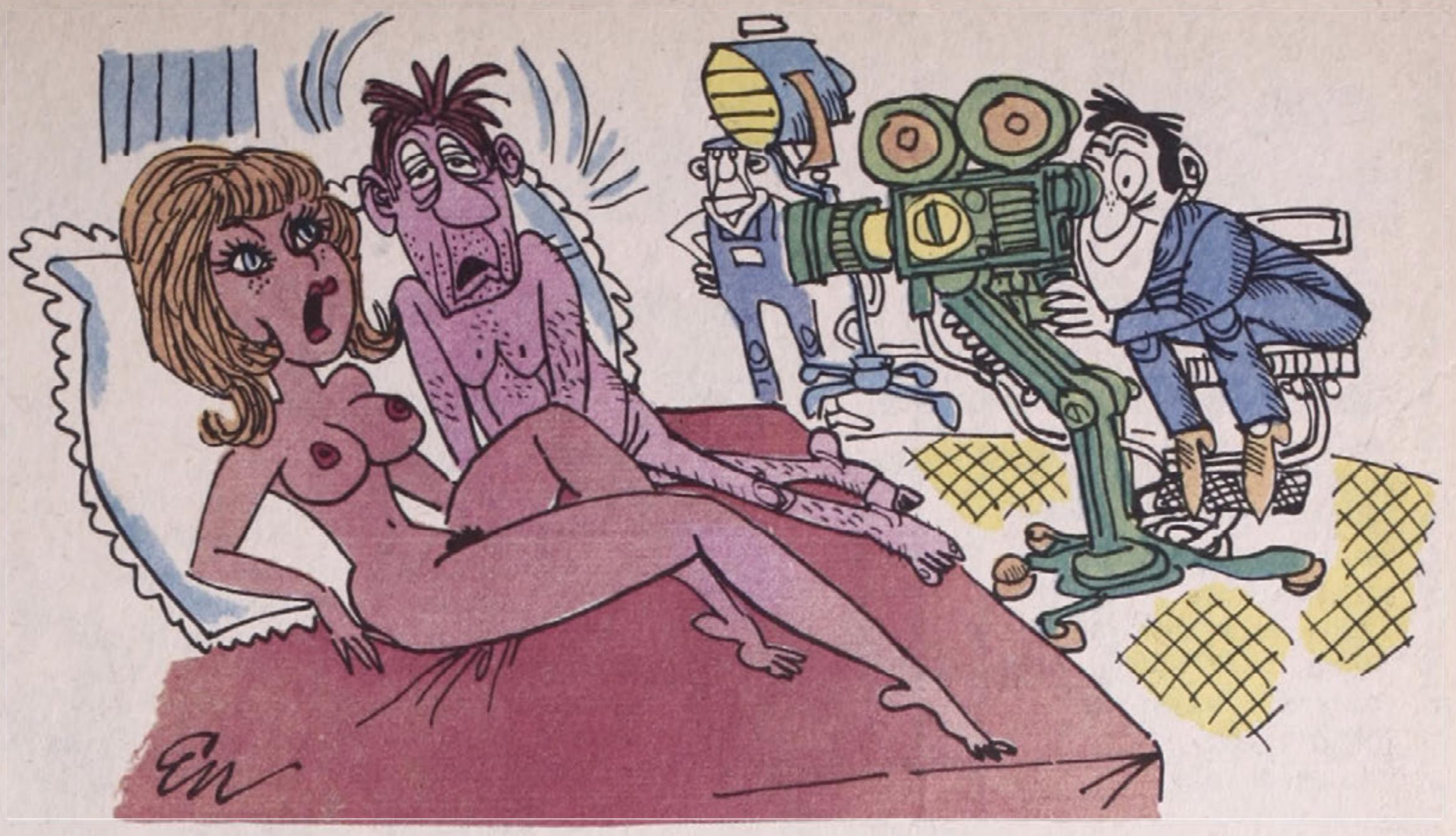

– Egy fiatalabb dublőrrel jobban át tudnám élni a jelenetet . . .

MŰEMLÉKHÁZ

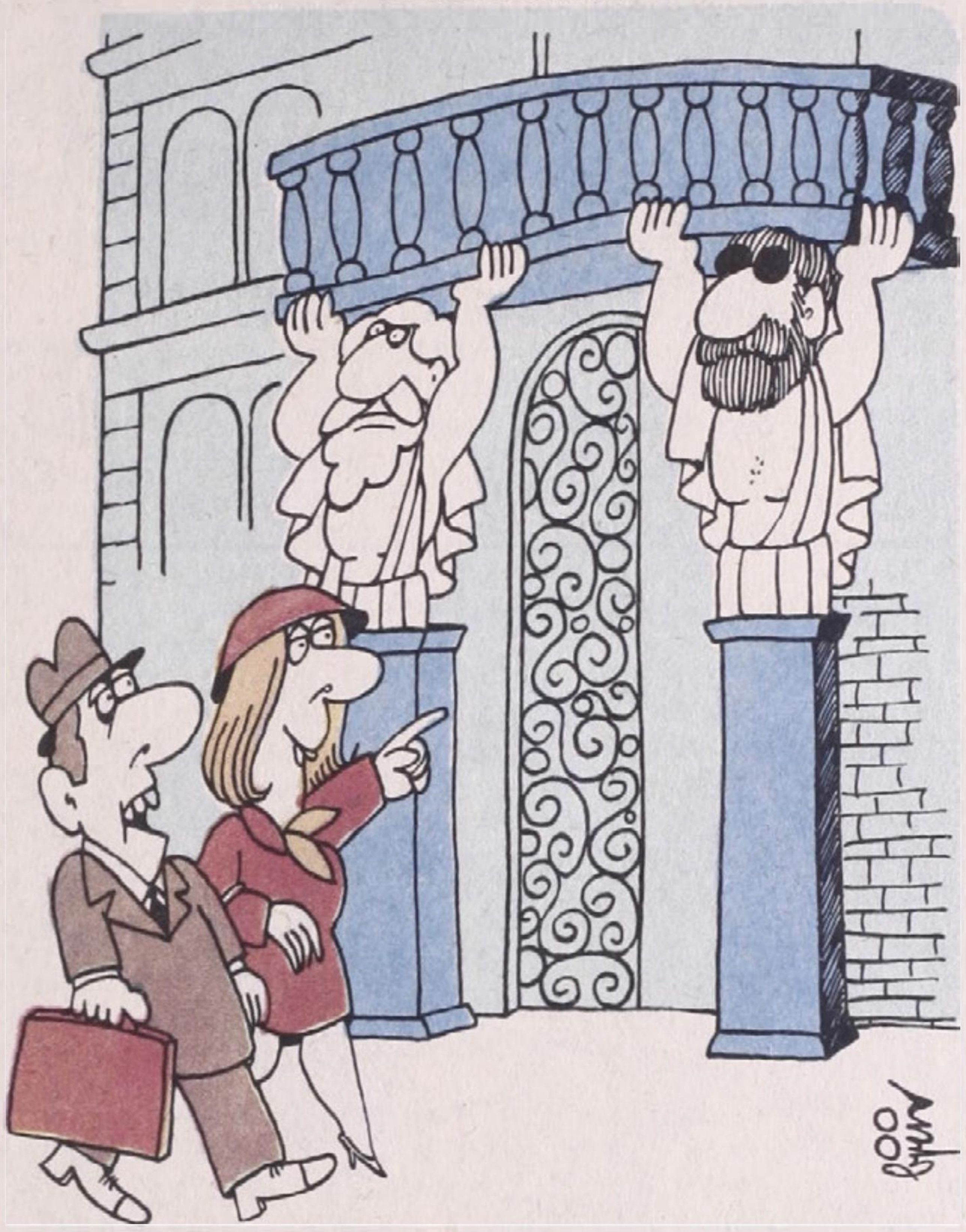

– Ugyan, anyukám, miből gondolod, hogy az ott a Ráday Mihály?

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— A szomszédasszony azt mondta, hogy ha fáj a fejem, dörzsöljem be a homlokomat savanyú káposztával, az elmulasztja a fájdalmat. Valóban jó a savanyú káposzta, doktor úr?

— Valóban jó. Különösen füstölt kolbásszal.

Két orvos beszélget. Azt mondja az egyik:

— Lehetetlen kiismerni a feleségem ízlését. Ha szövetet veszek neki, ha selymet, másnap rohan és kicseréli az anyagot . . .

— Erdekes tünet — véli a másik. — Ki kellene vizsgálni, nincs-e valami anyagcsere-megbetegedése . . .

ÚJ ARISZTOKRÁCIA

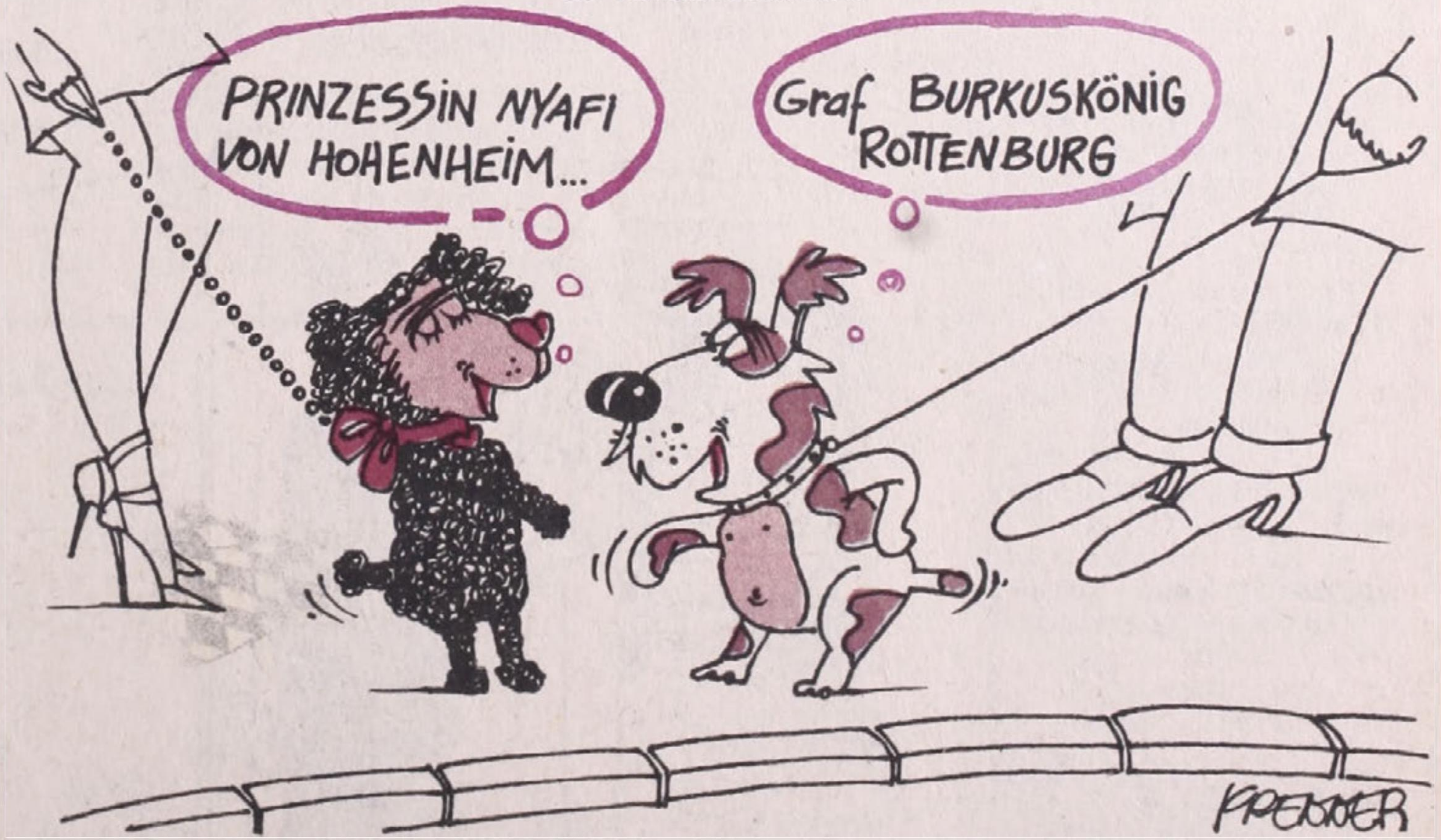
PRINZESSIN NYAFI VON HOHENHEIM...
Graf BURKUSKÖNIG ROTTENBURG
KRENNER

A kecskeméti tűzoltóság kérése:

TŰZ ESETÉN ÉRTESÍTSE AZONNAL A LAKOSSÁGOT

GYŐRE IMRE:

KACSA

A kíváncsi kacsák
– mint mondják –,
este a táncot ropják,
nahát, nahát,
mintha a kíváncsiság
jellemezné a kacsát,
olyannyira,
hogy este nem megy
haza,
persze a tollazata
látja kárát,
no meg feje
s a nyaka.

A kacsa szerintem
csak az esetben
korholható,
ha melle
nem ropog,
emellett sületlen
háta, fara.
Így nem csodálható
az ok,
hogy este
nem megy haza,
mert eltéved
a szürkületben.

KEZDŐ HIRSZERZŐ

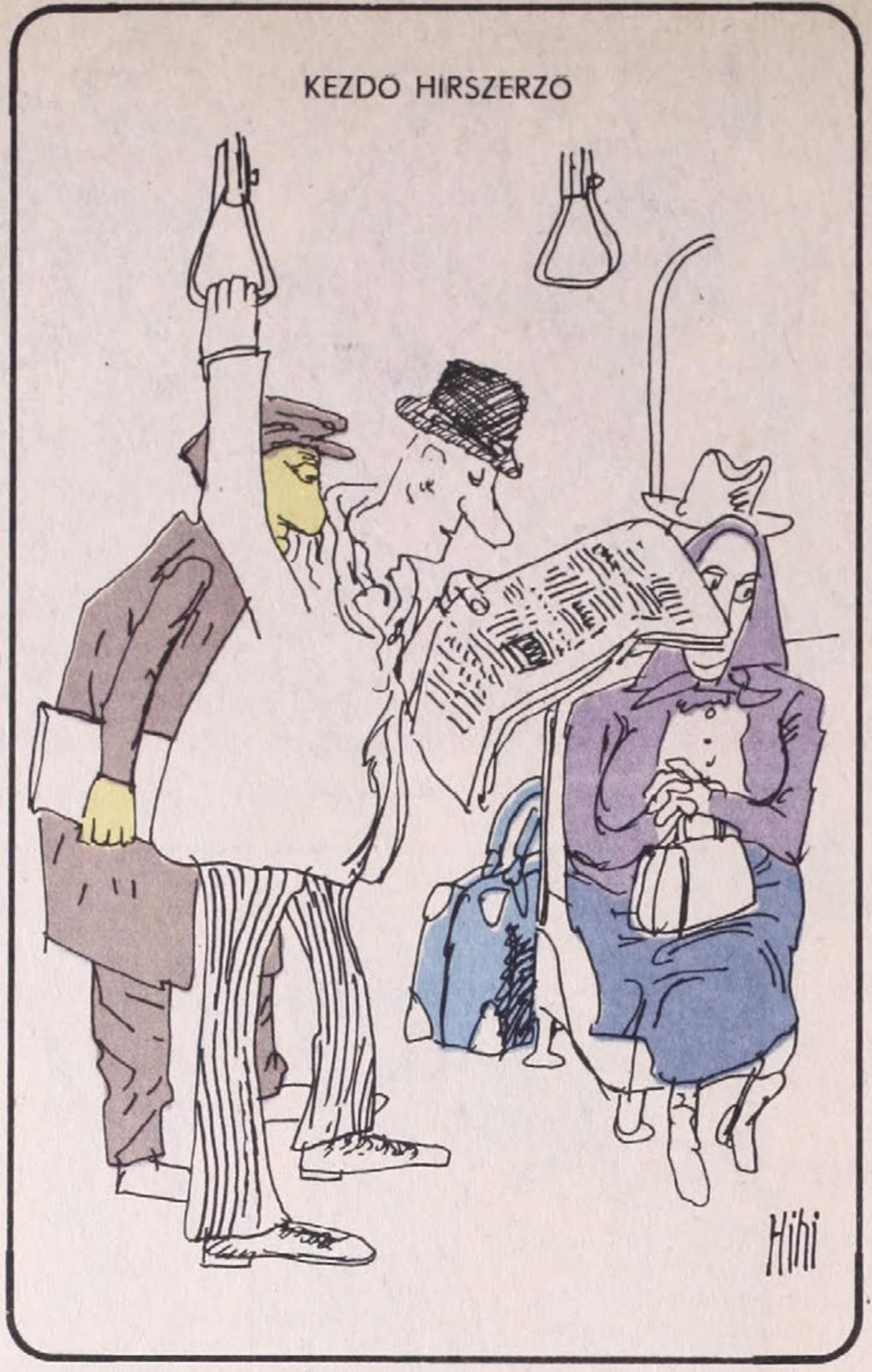

UTAZÁS '85

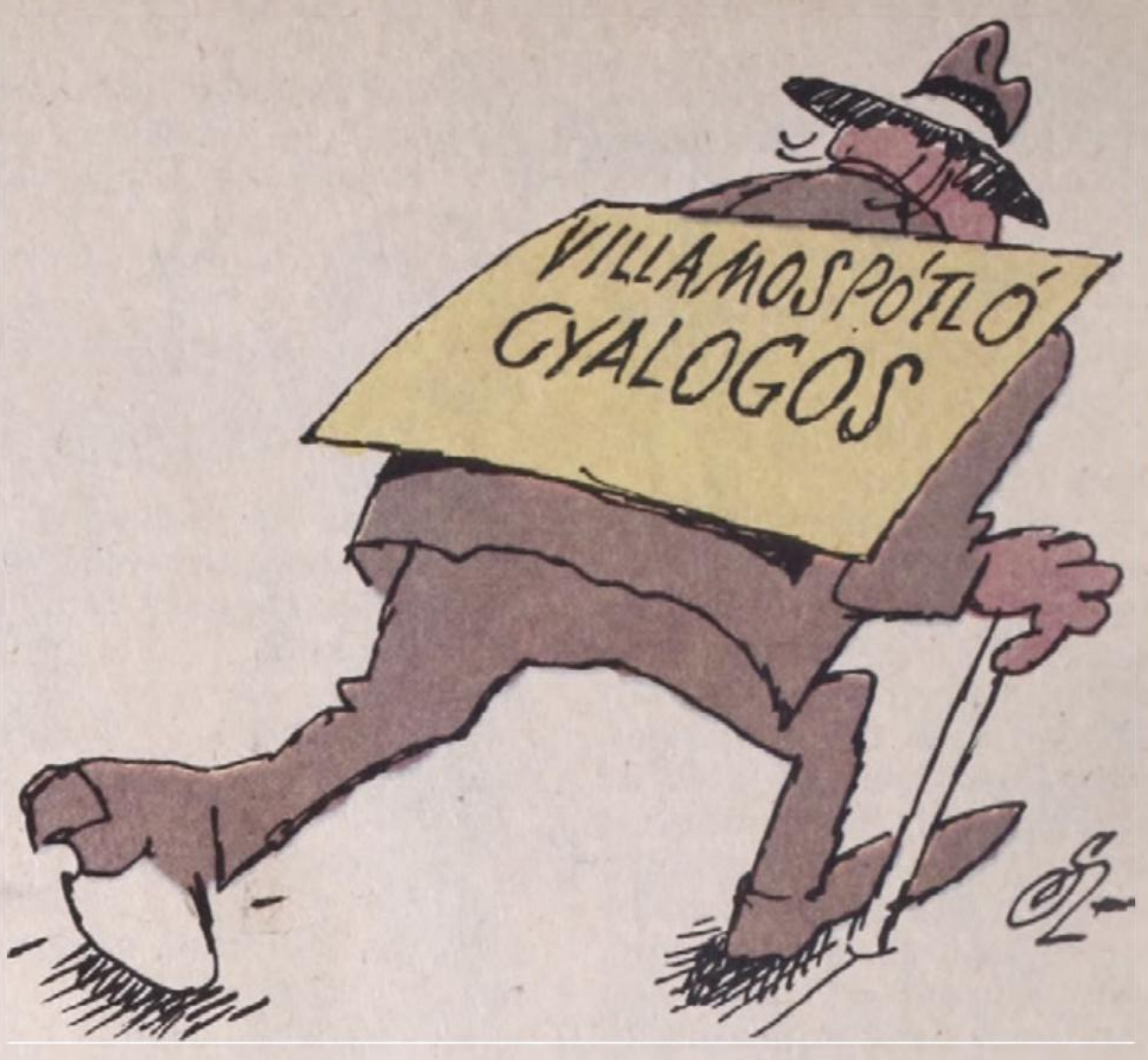

MEGKÉRDEZZÜK MOLDOVA GYÖRGYÖT

Lapunk főmunkatársa, MOLDOVA GYÖRGY beszélget olvasóival április 23-án, kedden, 17 órakor a Gutenberg Művelődési Otthonban (Budapest VIII., Kölcsey u. 2.). A Gábor Andor Klub és a Négy Évszak által közösen szervezett találkozó házigazdája: Radványi Barna.

Jegyek 30 forintos árban a helyszínen és elővételben a Gábor Andor Klubban (Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14.) is kaphatók.

REGIMÓDI CSALÁD

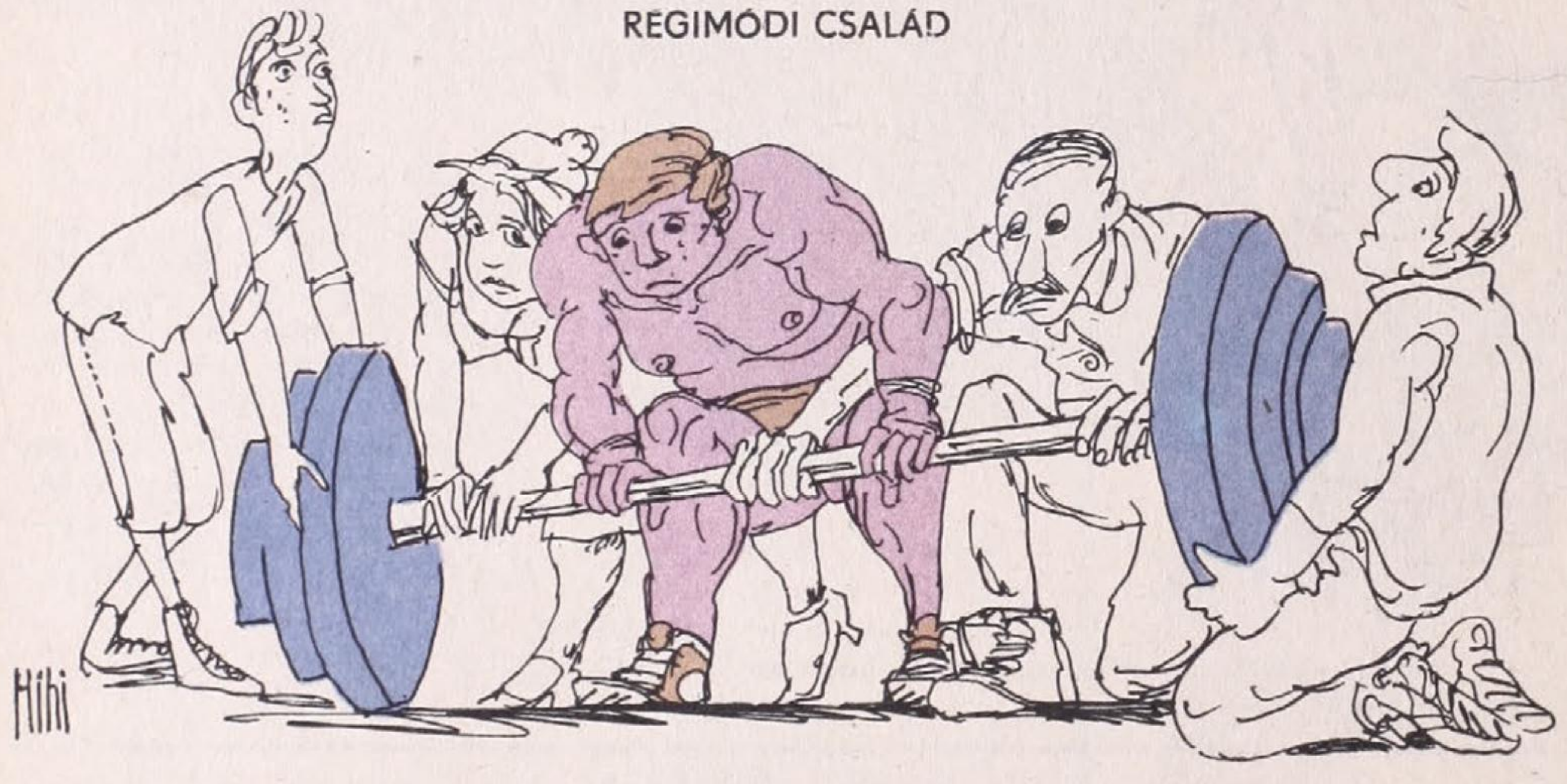

BALEGYENES

A magyar balegyenes világhírű. Már exportáljuk. A büszkeségtől horpadó kebellel értesültem arról, hogy három hazánkfia egy bécsi bevásárlóközpont előtt nemrégiben bunyóbemutatót rögtönzött. Ennek keretében nemcsak egymást ütötték, hanem egy mérsékelten érdeklődő osztrák hölgyet is, továbbá előzékenyen fellökték a rend egyik helyi őrét, akinek épp arra volt dolga.

A hírek szerint az izomtrió még a határon innen, forintért föltankolt, s odaát erre még rá is töltött. Ezek után a programot (Schönbrunn, Belvedere, elhelyezés egyszerű szállodai szobákban) egyhangúan egyhangúnak találták. s úgy döntöttek, megmutatják, mi a virtus, egyúttal pedig Világosért is visszavágnak.

Idáig rendben volna, azon viszont már csodálkozom, hogy a csoport idegenvezetője az események kapcsán sajtóilag mily kevéssé lelkesedett, nyilván azért, mert baj van az üzleti érzékével. Én melegen remélem, hogy ez a felfogás nem általános, és ez az új üzletág hamarcsak fölvirágzik. (Balhétourist — a lakosság szolgálatában.)

A pofonturizmus persze némi kockázattal is járna, nem vitás, napjaink idehaza bizony unalomban telnének, ha bicepszeinket ezentúl csak külhonban mutogatnánk. Minden szempontot mérlegelni kell, mert a kivitel semmiképpen nem mehet a belföldi ellátás rovására.

Tehát a tőlünk megszokott óvatos vehemenciával, dupla mentőövvel vethetnénk magunkat a mélyvízbe. Ami engem illet több ötletem is volna: „Gyere ki, ha mersz — túra", „Az Alpokon át a traumatológiáig", „Ötöt fizet, hetet kap!', „Bécs — kiszámolásig", „USA: találkozás Muhammad Alival", ésatöbbi.

Mindenesetre jó lesz igyekezni. Egyrészt balegyeneseinket bizonyos angol fociszurkolók máris ügyesen hamisítják, másrészt, ha hinni lehet a genfi tudósításoknak, a pofon világpiaci ára várhatóan csökken.

Münz András

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Kovácsnak azt mondja valaki:

— Hallom, hogy autón ment nászútra a lánya.

— Igen.

— No, és kapott már valami hírt a fiatal párról?

— Már kétszer is: egyszer a rendőrségtől, egyszer meg a mentőktől.

— Te! Miben halt meg a Kelemen?

— Azt senki sem tudja.

— Hát nem jellemző? Ma azt nem tudjuk, miben halt meg, tegnap meg azt nem tudtuk róla, miből él...

TÚLHAJSZOLÁS

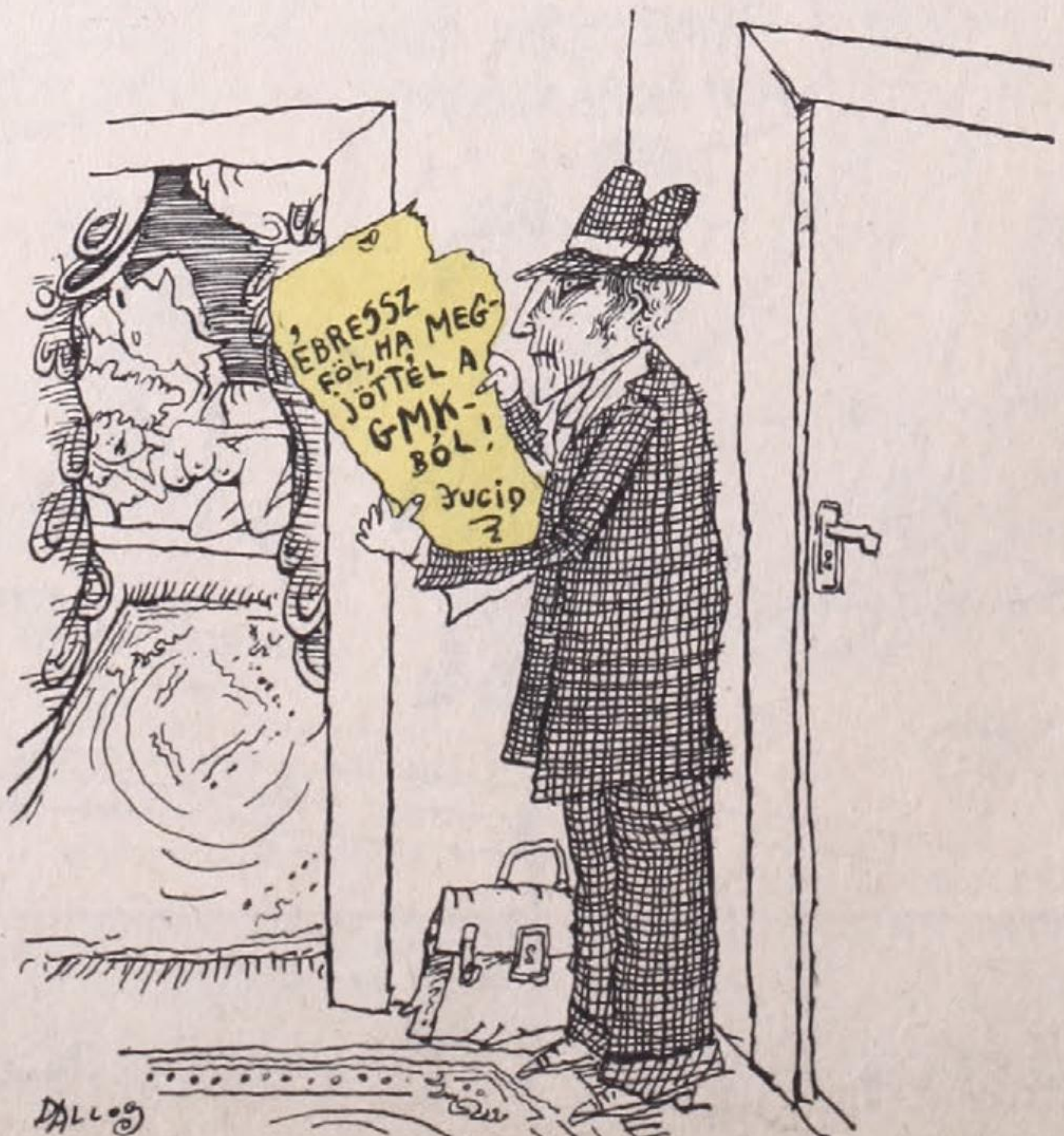
ÉBRESSZ FÖL, HA MEGJÖTTÉL A GMK-BÓL!
JUCID
Dallos

Pingpong-kudarc Göteborgban

MÁR A SVÉDASZTALNÁL IS FELKOPIK AZ ÁLLUNK?

A KÖLTŐ SORSA

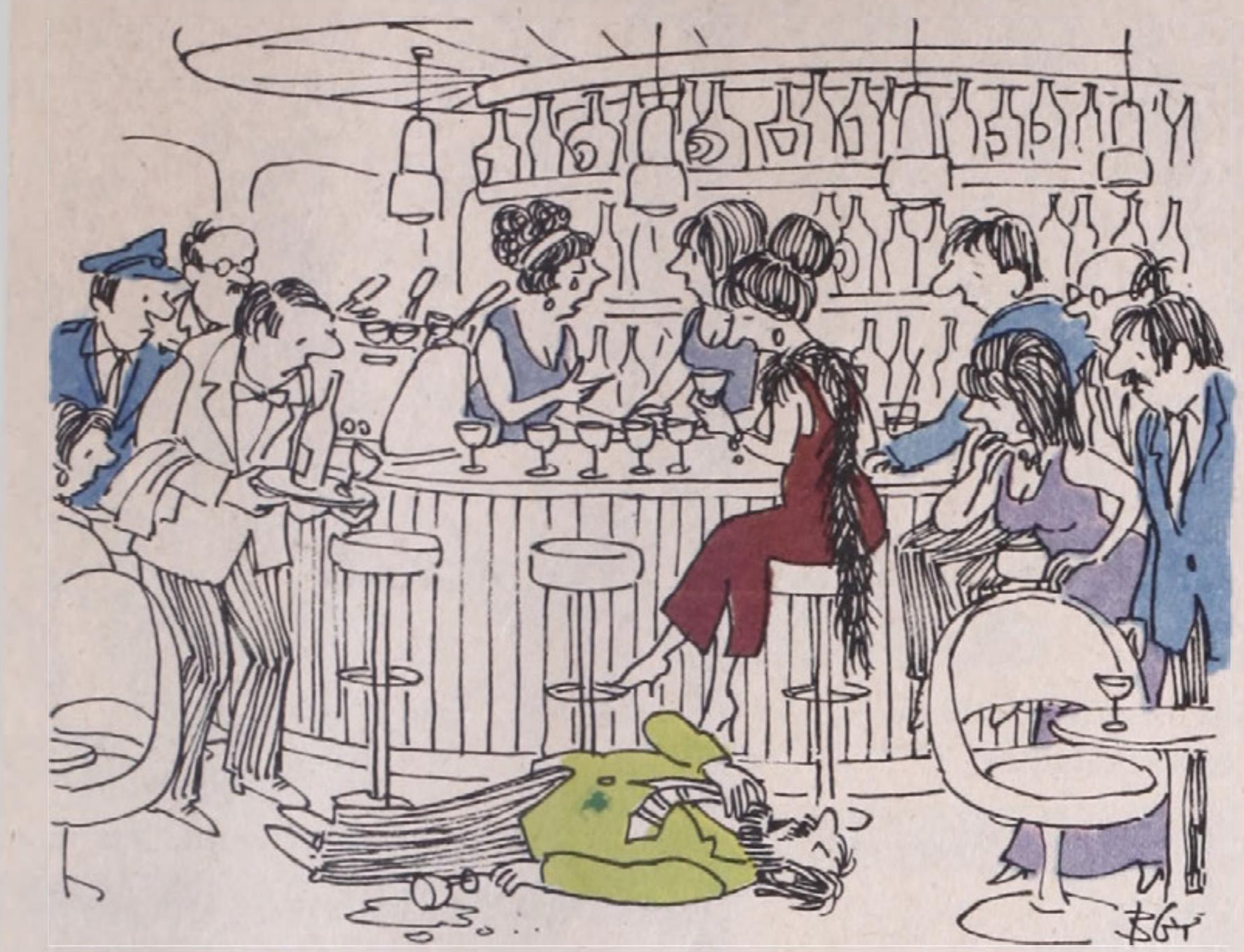

– Egyik legszebb versében írja, hogy egyszer lezuhan majd, mint Ikarus . . .

HÁTHA
VALAKI
NEM
ISMERI

— Képzeld, ma volt az első nap tízévi házaséletünkben, hogy egyezett a véleményünk a feleségemével.

— Végre. És miről volt szó?

— Arról, hogy kár volt összeházasodnunk.

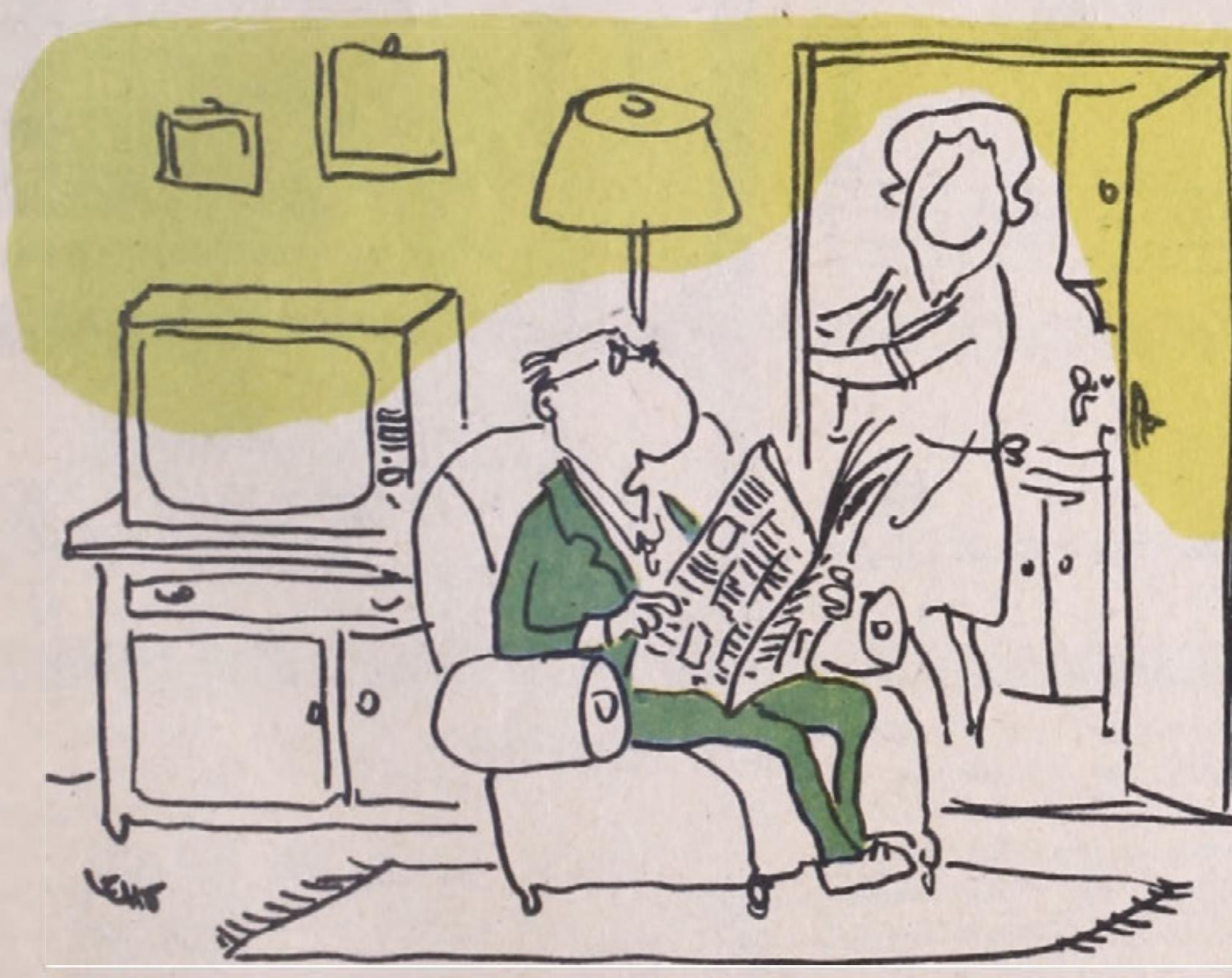

– Érdekes, hogy a munka dandárja mindig előttünk van és véletlenül sem mögöttünk.

TESSÉK VÁLASZTANI!

Nem kis megelégedéssel vettem tudomásul, hogy a Magyar Televízió újabban követni kívánja az élet változásait. Nem mintha a műsor jobb lenne, mint a korábbi években, de hát ezt az ismert nehéz gazdasági körülmények közepette botorság is lett volna elvárni. Sokkal inkább arra a nagyfokú rugalmasságra gondolok, amelyről Vitray Tamás tett tanúbizonyságot a Teleráma márciusi adásában, ahol is a kiváló televíziós személyiség elmondta: havonta egyszer a nézők dönthetik el, hogy az előzetesen meghirdetett három film közül melyiket sugározza majd a televízió.

Ha valami, ez az ötlet valóban megnyerte a tetszésemet, hogy a Szecskő Tamás által kreált televíziós nyelven fogalmazzak: a javaslat tetszési indexe igen magas volt nálam. Egy dolgot azonban váltig nem értek: miért kellett a Magyar Televíziónak közel harminc év ahhoz, hogy felismerje, a nézők kívánságait is figyelembe kellene venni a műsor összeállításánál. Ezt a felismerést bizonyára hosszas előkészületi munka előzte meg, s értekezletek során gondterhelt szakemberek vitatták meg: milyen lehetséges következményekkel járna, ha a nézők óhaja is megjelenne a tévé képernyőjén.

Ahogy én magamat ismerem, még azt is el tudom képzelni, hogy a viták során több nézet, vélemény csapott össze. Talán voltak olyanok, akik azt az álláspontot képviselték, miszerint a néző maradjon nyugton: örüljön, ha nem emelik előfizetési díjának az árát és imádkozzon, nehogy felrobbanjon a készüléke. Mások, feltehetőleg a hevesebb vérmérsékletűek azt vallották: igenis, a nézőnek meg kell adni azt a jogot, hogy a pénzéért eldönthesse, milyen műsort szeretne látni. Nyilvánvaló, hogy ez utóbbi javaslat számtalan veszéllyel járna, hiszen bizonyára akadnának olyan nézők is, akik a jelenlegi kínálatból egyiket sem szeretnék látni, s ha lehetővé tesszük, hogy vágyaikat kielégíthessék, esetleg egyáltalán nem fognak tévét nézni, amelynek ma még beláthatatlan követelményei lehetnek.

Ha még nem derült volna ki, én egyemberként örülök, hogy a mi televíziónk végre valahára felismerte az idők szavát, s rájött, hogy a világító képernyők előtt esténként nem csupán előfizetők, de emberek is ülnek.

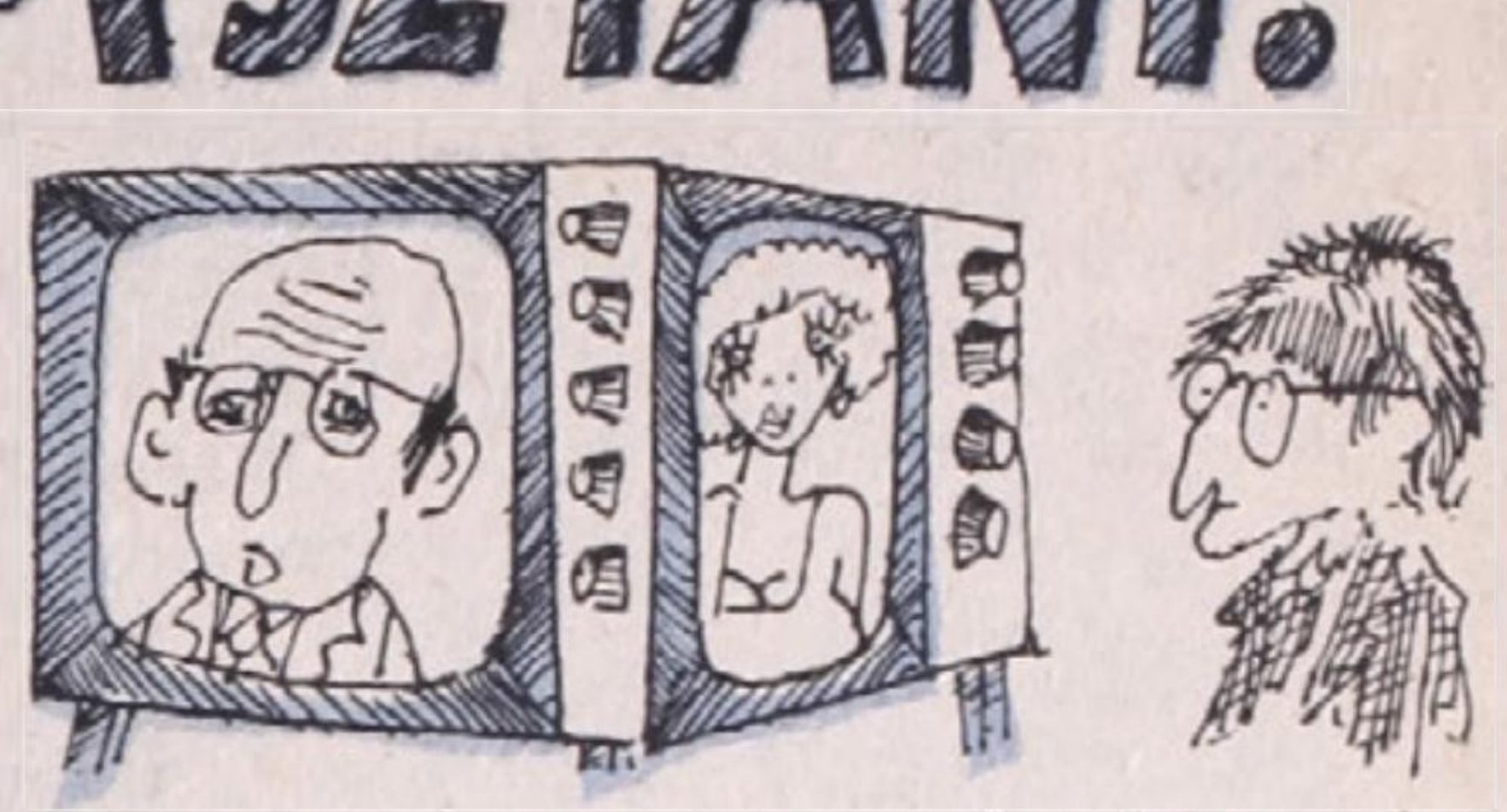

Már alig várom, hogy ezt a bizonyára korszakos jelentőségű és valóban hasznos kezdeményezést az élet más területén is kipróbálják, természetesen kezdetben csupán kísérleti jelleggel.

Mondjuk a néző dönthetné el, hogy a mozikban hetek óta nagy sikerrel játszott Hógolyó a mellényzsebben című magyar művészfilm női főszerepét ki kapja: a kikapós Nagy Melly, vagy Mellesleg Beáta, aki ugyan tehetséges, de egyetlen szülője sem dolgozik a filmgyár közelében, rendező pedig még a távolabbi rokonságában sincs. A nézői igények kielégítése érdekében a Hógolyó a mellényzsebben című filmet természetesen több változatban is el kellene készíteni: egyet Nagy Mellyvel, egyet Mellesleg Beátával, s külön mutáció készülne az Úttörő Szövetség, az Egyesült Pap és Sajtgyár, valamint Bőr Ödön maszek zöldséges részére. (Az utóbbi részére azért, mert van rá pénze és meg tudja fizetni.)

Természetesen nem csupán a kultúra, de az élet más régióiban is könnyűszerrel alkalmazhatók lennének a televízió által kikísérletezett új módszerek. Csupán egy példa: tervezett áremelések előtt az erre illetékes hivatal munkatársai megkérdezhetnék a lakosságot, mit szeretnének az elkövetkezendő időkben drágábban venni: a levest, vagy a húst? (Ha mindkét árucsoportra egyenlő számú szavazat érkezik, akkor majd büszkén mondhatjuk, hogy nálunk nem kerül többe a leves, mint a hús.)

Bárhogy is legyen, biztató távlatokkal kecsegtet ez a Tessék választani! című játék. Tudom, idő kell hozzá, amíg az össznépi akarat a fenti módon kiteljesedik, ám én addig is repesve várom június nyolcadikát, amikor két tanácstag közül kell majd a számomra megfelelőbbnek tűnőt kiválasztanom.

Tudom, a szavazás titkos, ám anynyit azért talán elárulhatok: feltehetőleg a Hazafias Népfront valamelyik jelöltjét fogom megválasztani.

Föld S. Péter

FIATALKORI BÜNÖZÉS

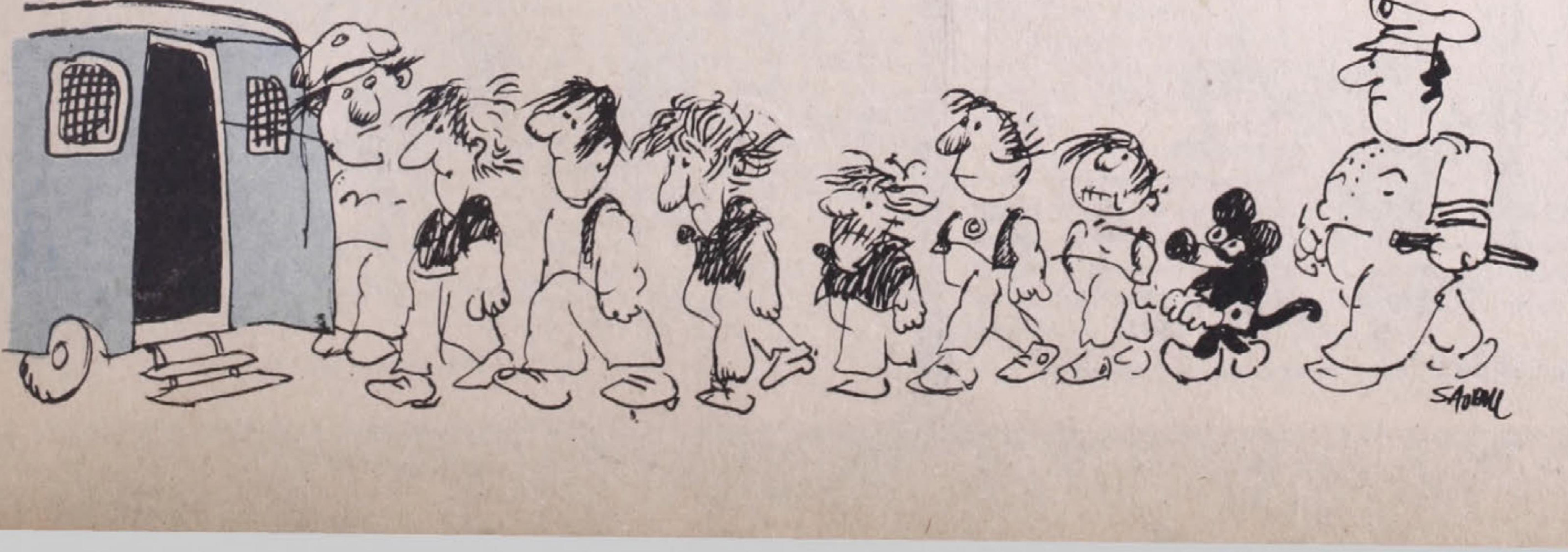

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

Ifjú feleség a férjéhez:

— A szomszédasszony ma elárulta, hogy a férjének szeretője van. Mondd, édesem, neked nincsen?

— Be kell vallanom, szívem, hogy nekem is van.

— Jaj de jó! Tudod, hogy nem szeretném, ha bármiben is lemaradnánk a szomszédaink mögött!

NAGYTAKARÍTÁS

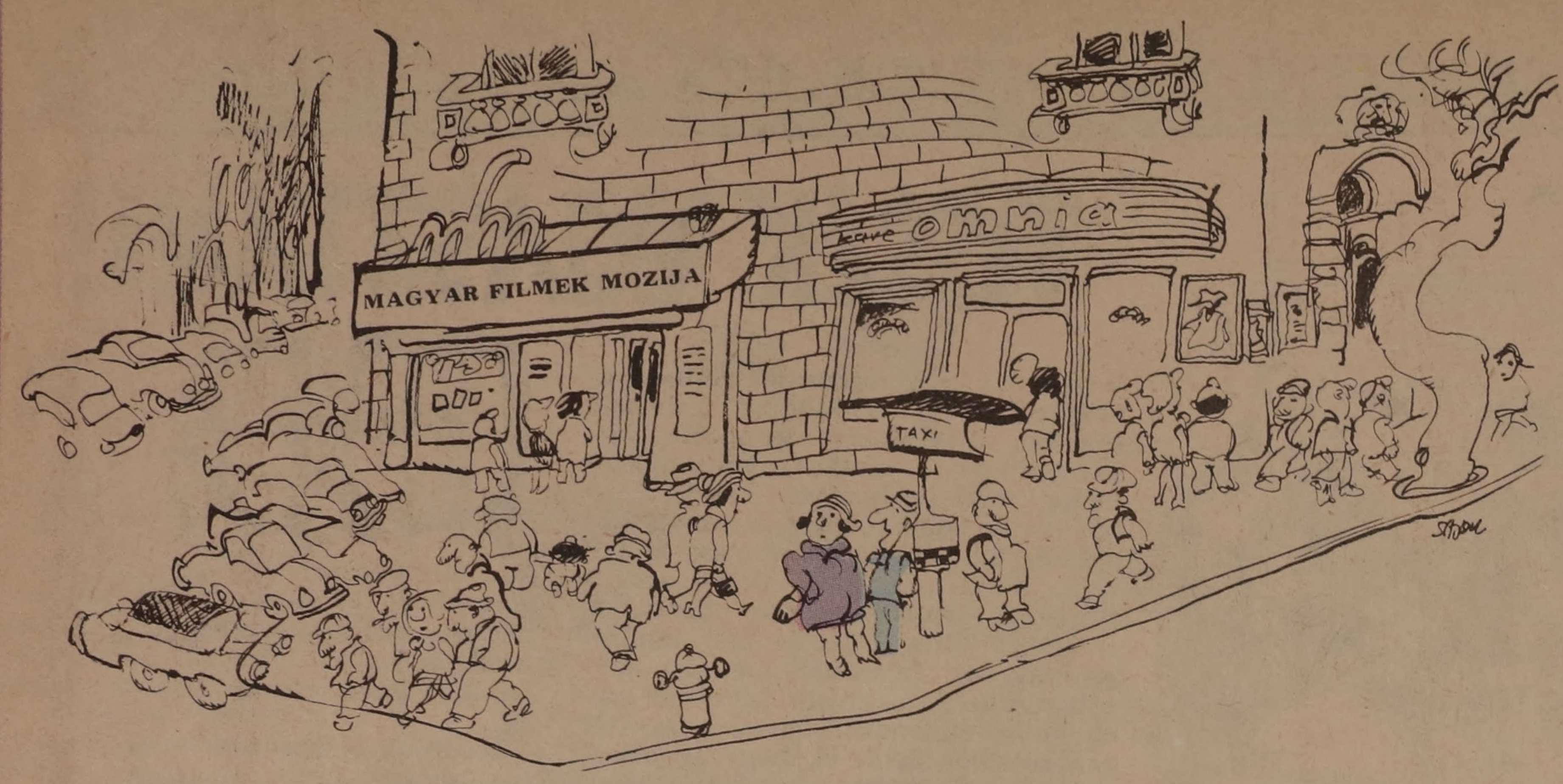

– A filmgyárban csináltak egy nagytakarítást és ebben a filmben mindent ránk zúdítottak.

ORIENT EXPRESSZ

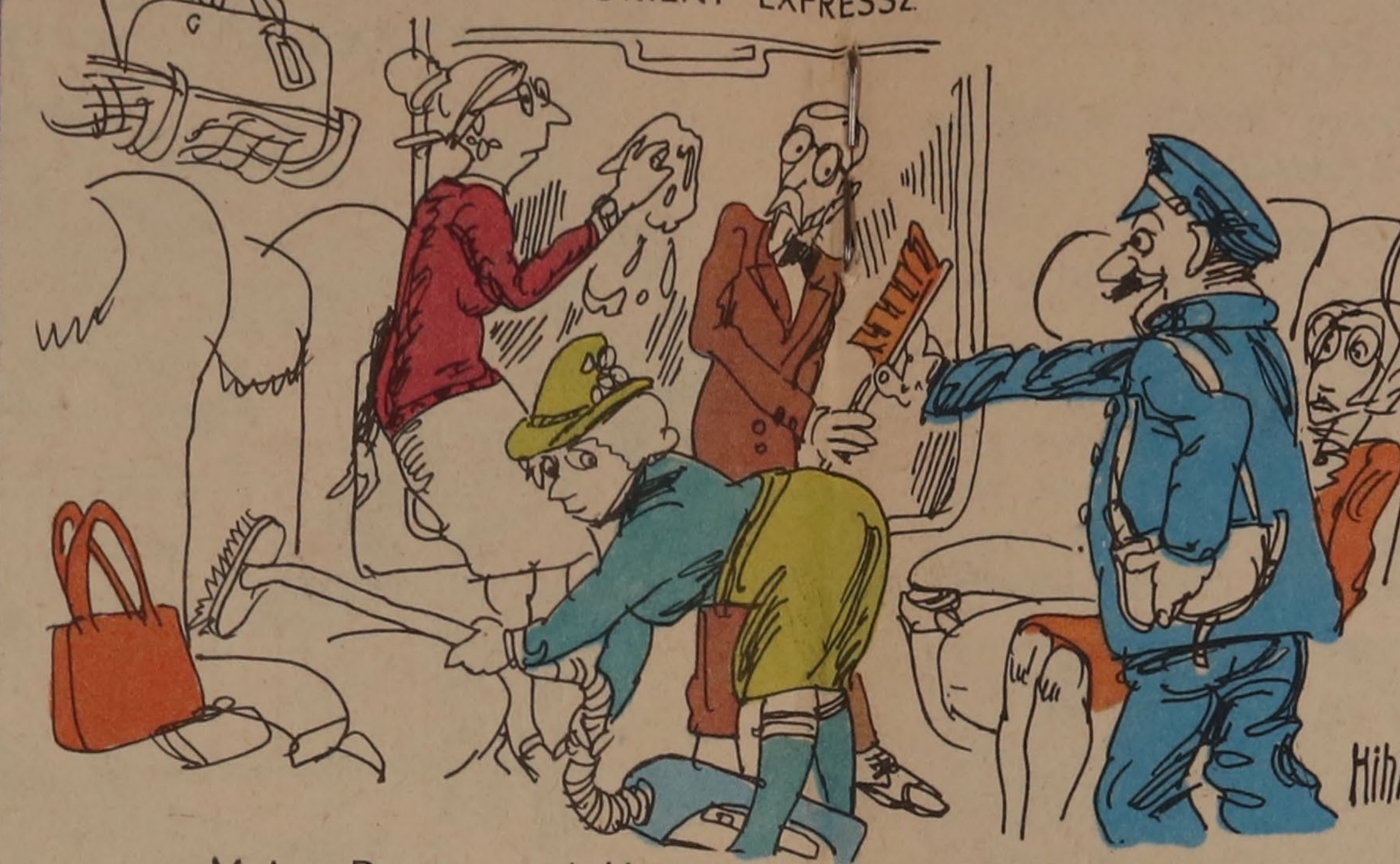

– Meine Damen und Herren! A kupé azé, aki kitakarítja!

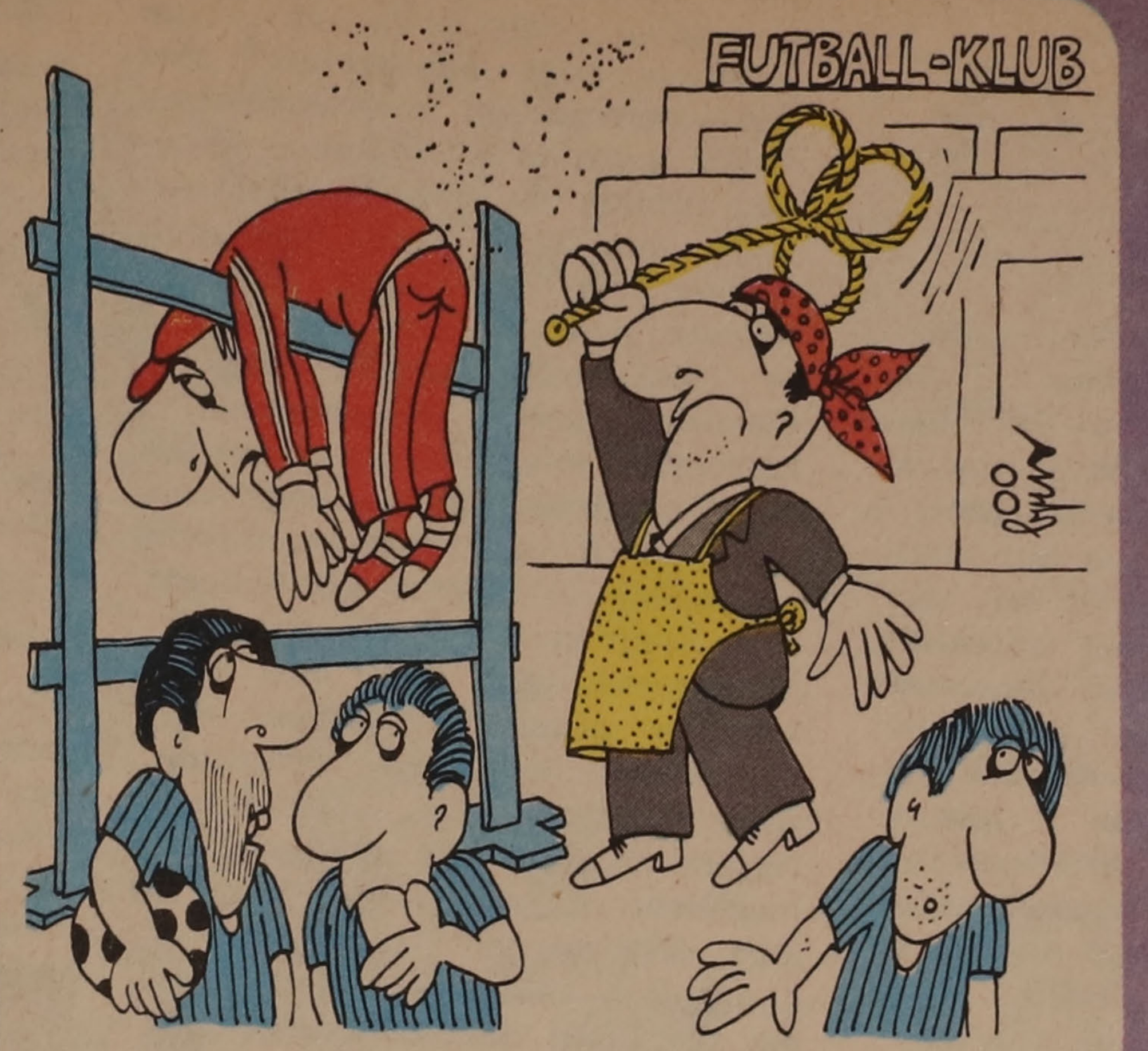

– Mindig az edzőt porolják ki elsőnek, ha kiesésre áll a csapat . . .

NAGYTAKARITÁS

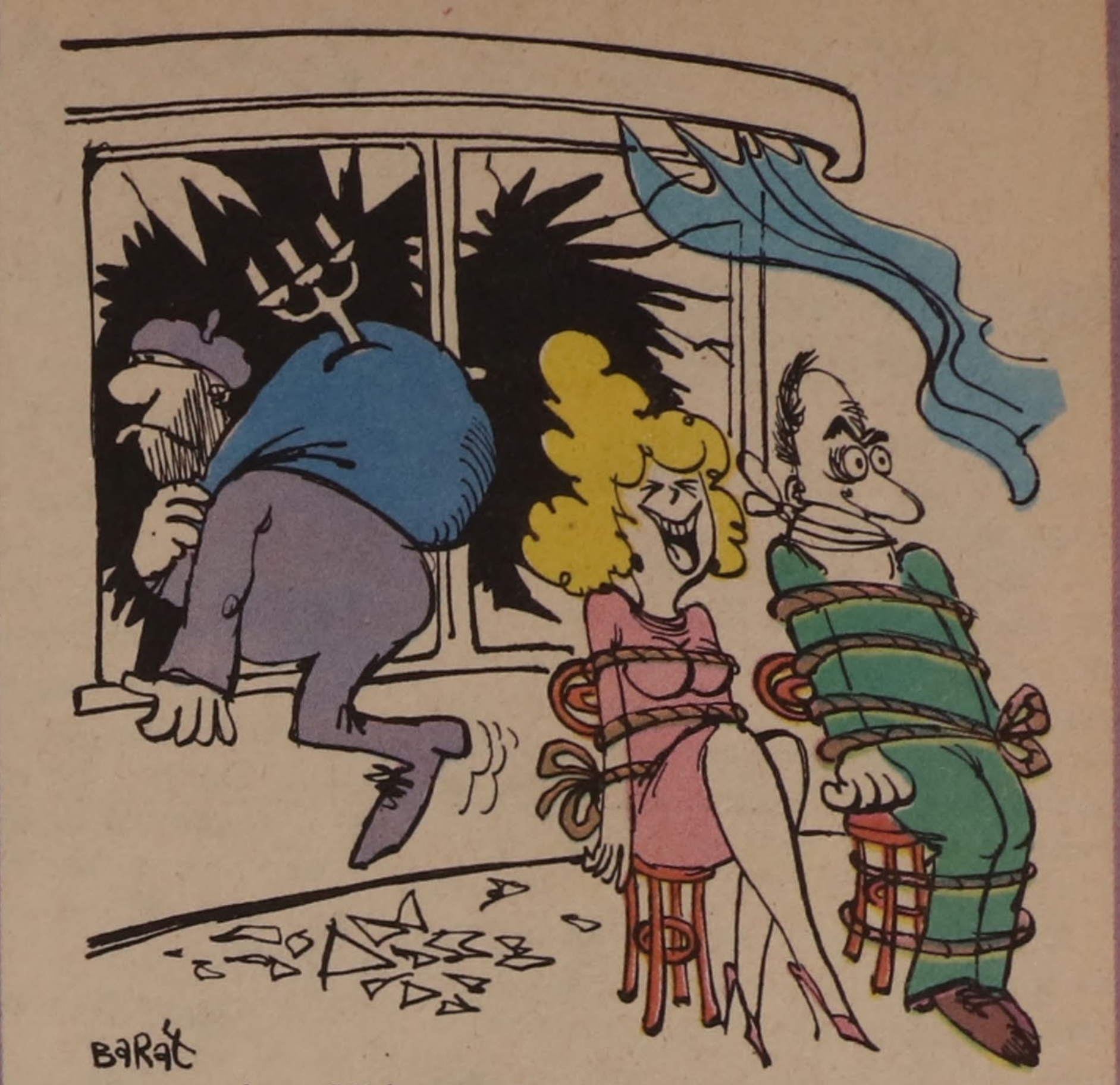

– Legalább nem kell ablakot pucolnom.

LOMTALANITÁS

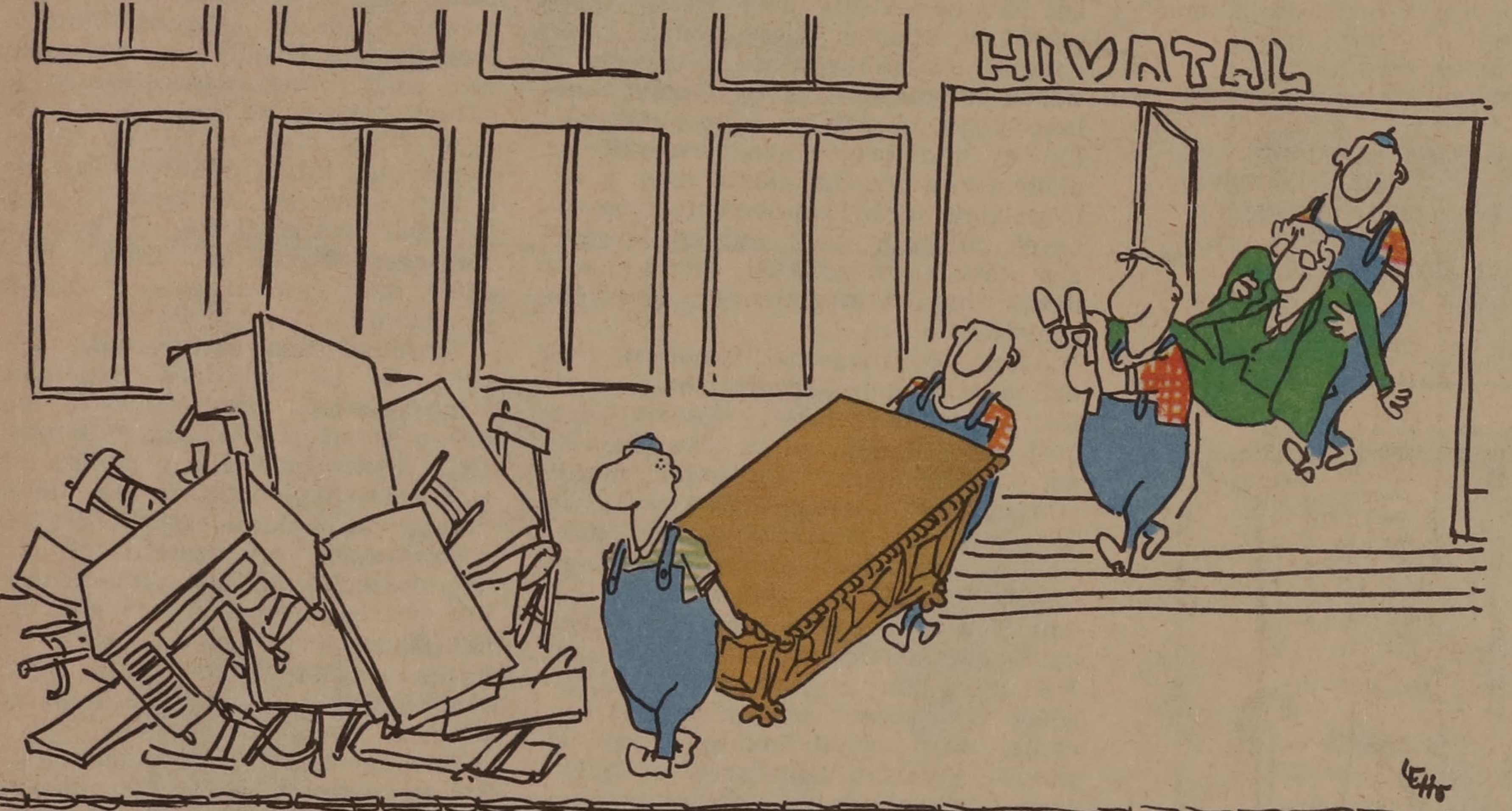

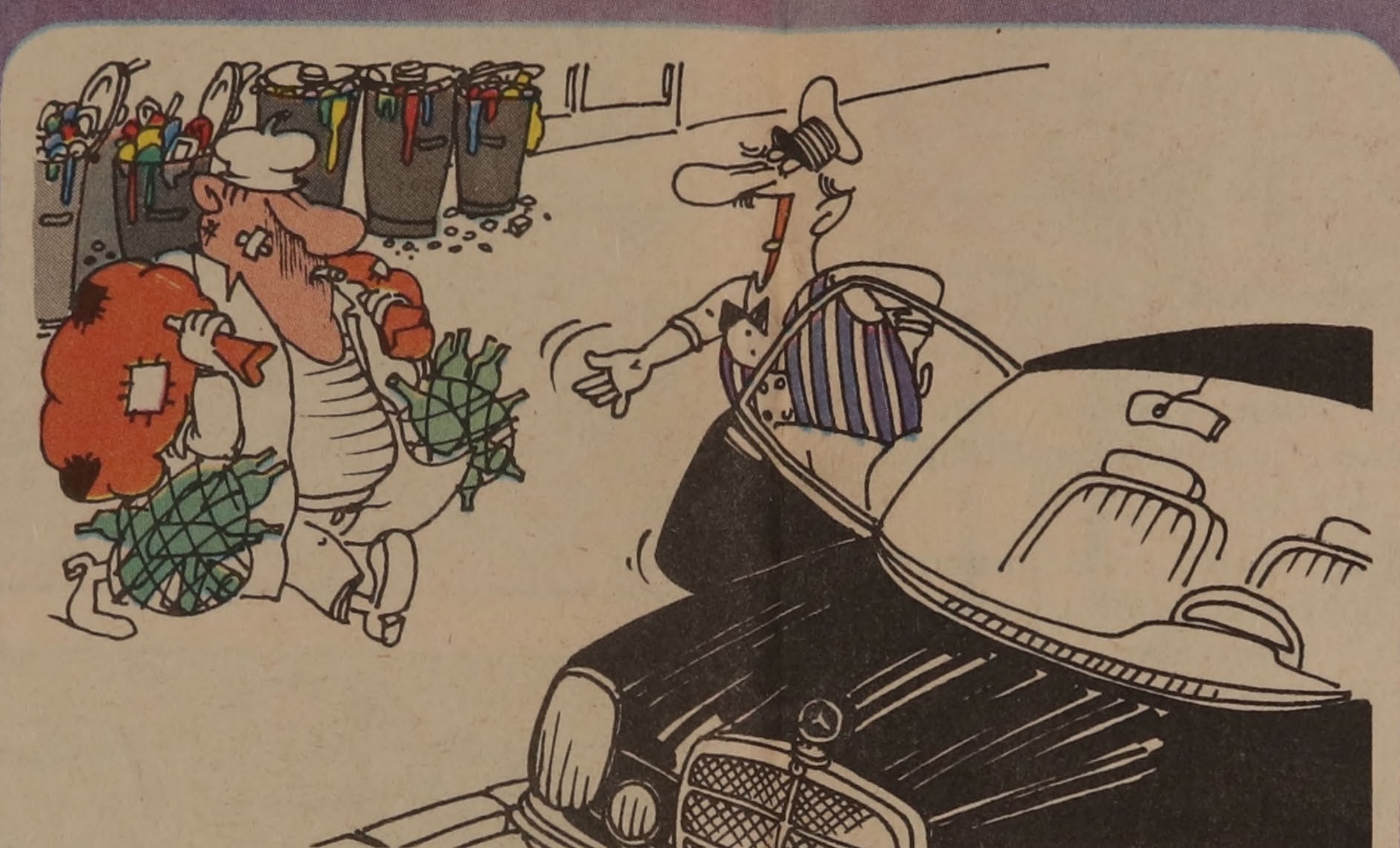

– Most a szeméttelepre hajtunk vissza, vagy haza a kastélyba?

– Te érted ezt? A mai meccsen alig volt néző.

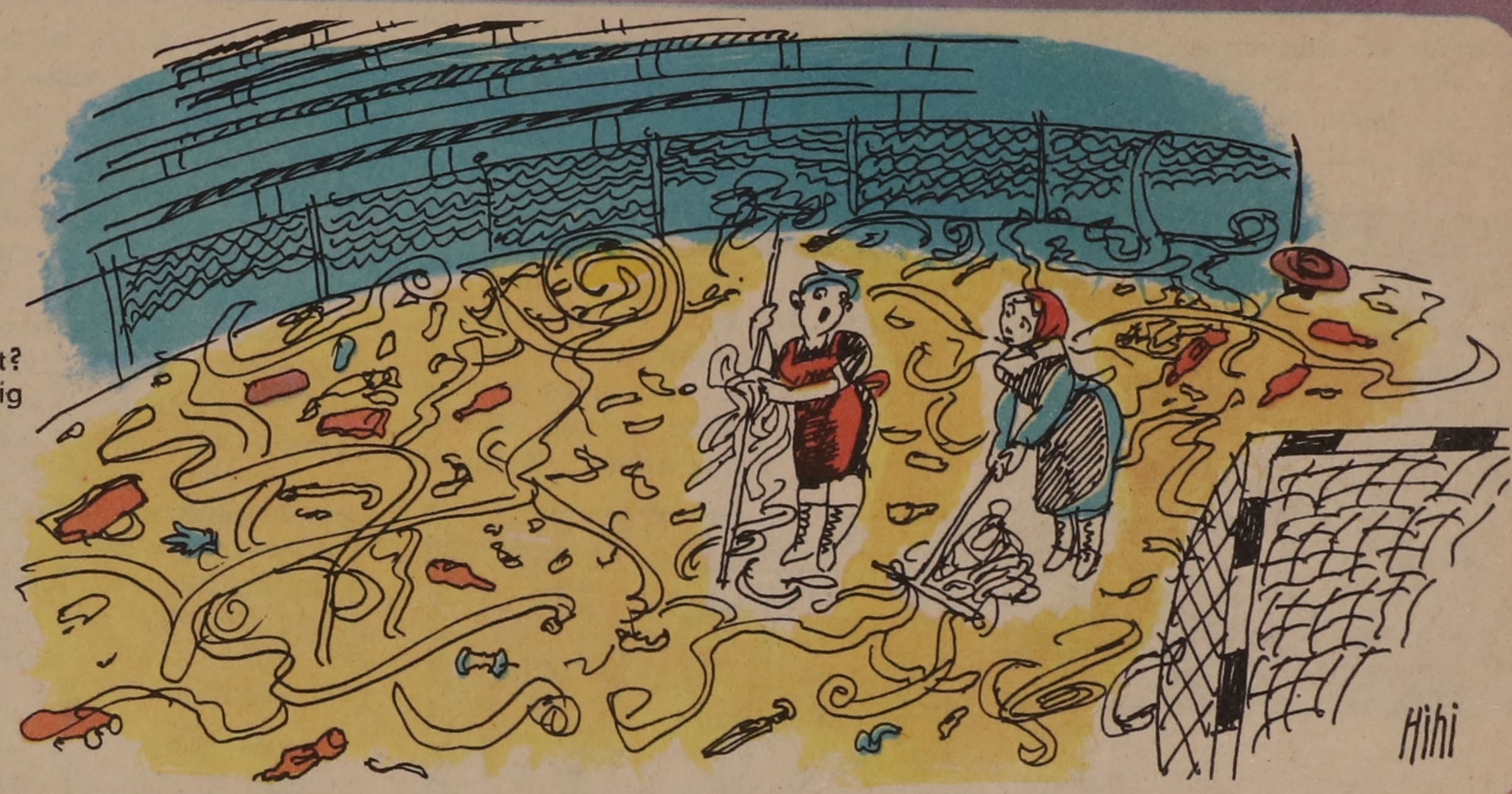

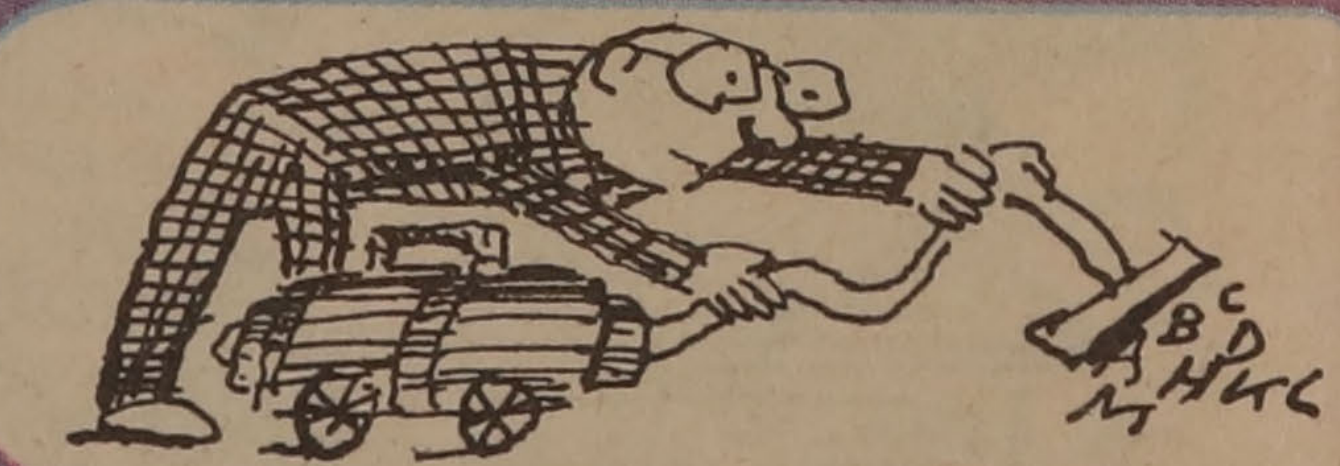

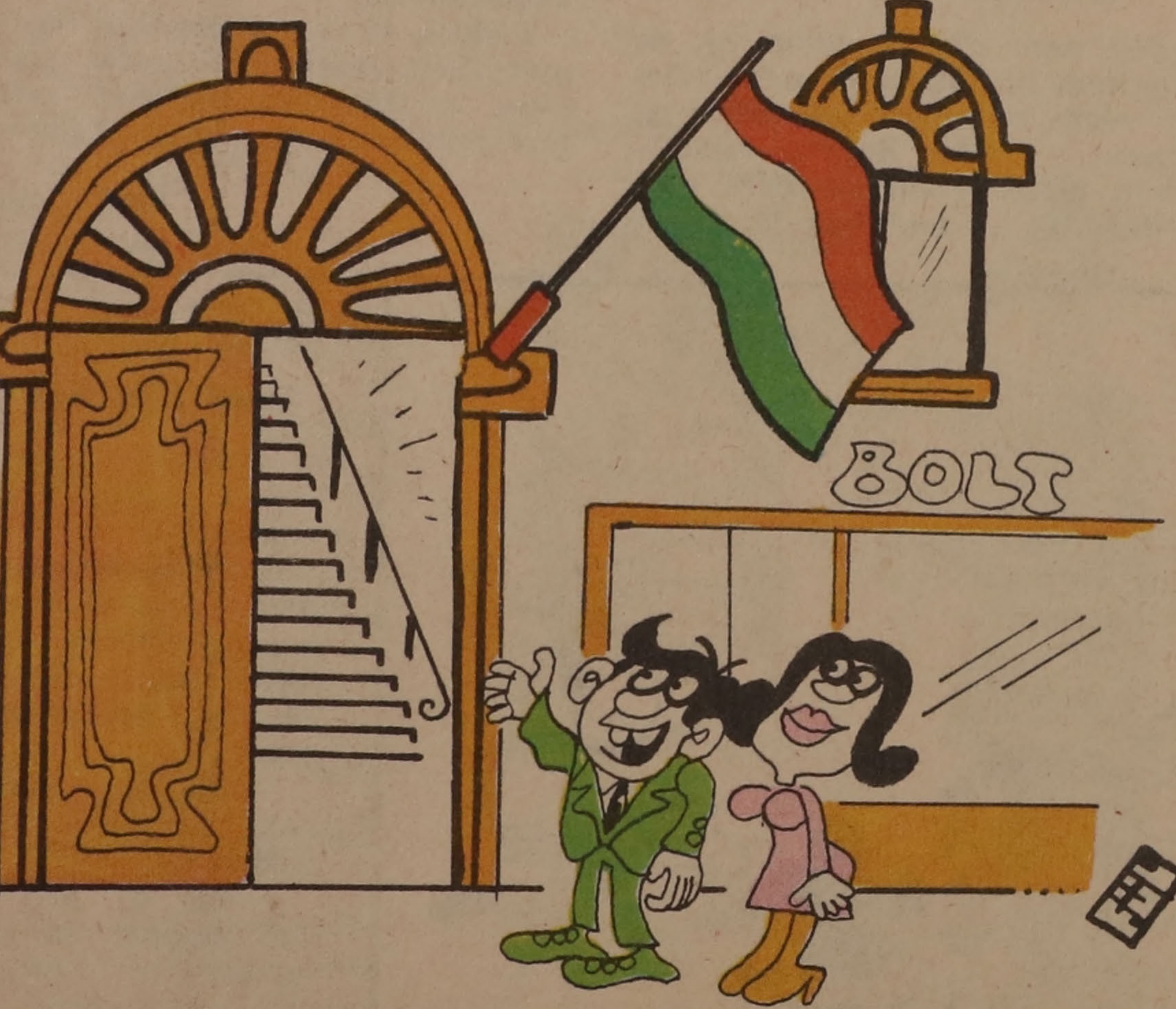

– Hogy ragyog a lépcsőház! Kár, hogy kevés a nemzeti ünnep.

HAGYATÉKI LELTÁR

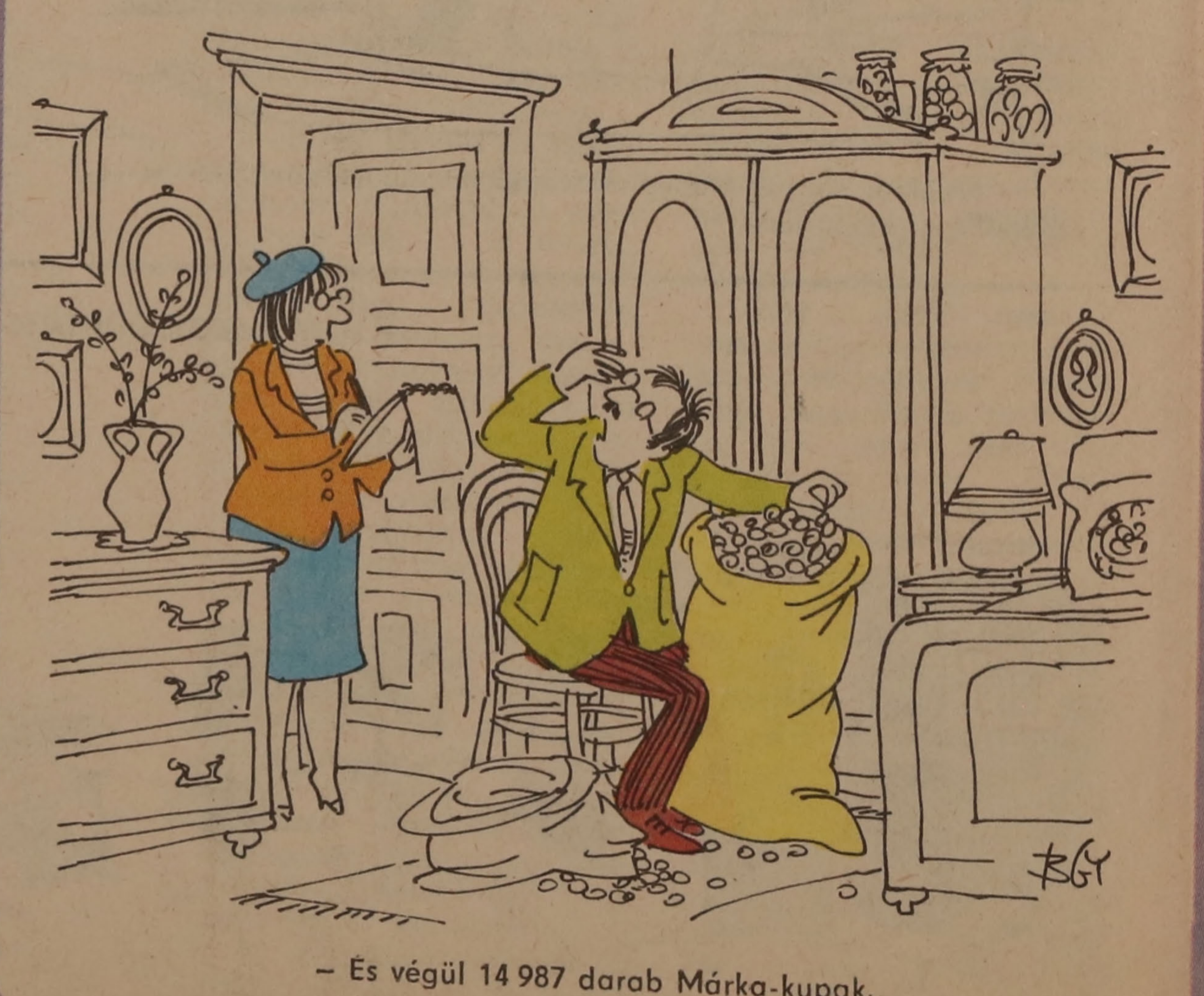

– És végül 14 987 darab Márka-kupak.

SIKÁLÁS, KLOPFOLÁS

A nagycsapat leltára három lényeges tételt tartalmazott. Volt neki múltja, adóssága és elnöke. Amikor arra jártam, utóbbi éppen az edzői kispadot sikálta. Hypós kefével.

— Tegnap délután megváltunk az edzőnktől! — kiáltotta kérdő ábrázatomat látva.

— Tegnap? De hiszen tegnap szerda volt.

— Na és?

— Maguk mindig kedden szoktak megválni az edzőiktől.

— Rendkívüli eset volt. Gyujtovány Ottó szégyenfolt a honi labdarúgás firmamentumán. Egy rosszul kitömött emberszabású. Egy bacilus. Képzelje, a legutóbbi edzésen mire akarta rávenni a fiúkat. Hogy rúgjanak bele a labdába.

— És?

— Ez a magatartás nem egyeztethető össze a szocialista sport magasabb erkölcsiségével. A labdát nem rúgni kell kérem, hanem meggyőzni.

Az elnök eredetileg tenyérjós volt a vursliban és egy sajtóhiba következtében került a sportba, így szakértelméhez kétség sem férhetett.

— De hiszen ön tegnap reggel még azt nyilatkozta, hogy a klub elnöksége egyemberként áll Gyujtovány Ottó mögött.

— Stimmel — biccentett az elnök. — Csakhogy az elnökség tizenöt emberből áll.

— Tehát egyetlen ember sem állt Gyujtovány Ottó mögött?

— Már hogyne állt volna. Az én szavam szentírás kérem, én végig ott álltam mögötte. Késsel a kezemben.

— Van itt egy bökkenő. Gyujtovány Ottóval önök öt évre szóló szerződést kötöttek.

— Azt természetesen álljuk is. Gyujtovány Ottó munkájára nem tartunk igényt, de járandóságát 1990. december végéig rendszeresen folyósítjuk.

A klub 1981-ben Peplon Jenővel, 82-ben Hekuba Vilmossal és Sajt Rezsővel, 83-ban Organdi Jakabbal, Káró Gézával és Borzalinó Zoltánnal, 84-ben Rigolya Gyulával, Keksz Dénessel, Rozsomák Adéllal és Stüszi Vadásszal kötött ötéves szerződést. A klubnak tehát volt pillanatnyilag havi száztízezer forint bérkötelezettsége, de nem volt edzője.

— Gyujtovány Ottóval már közölték a hírt? — kérdeztem az elnököt.

— Megtaláljuk a módját, hogy ezt illő keretek között hozzuk tudomására. Az elnökségi ülés tartamára minden esetre fejbe vertük, szemét-száját bekötöttük és a kazánház legsötétebb zugába vetettük. Persze csak azért, hogy elejék vegyük az ilyenkor törvényszerűen fellépő pletykáknak. A búcsú minden esetre méltó lesz klubunk nemes hagyományaihoz. Amikor Gyujtovány Ottó ma délután az edzésre érkezik, Cvikli bácsi, a szertáros majd jól a pofájába vágja a csapóajtót. Ha pedig továbbra is szívóskodnék ez a gazember, akkor még a kutyát is ráuszítjuk.

— Na és kit szánnak Gyujtovány Ottó helyére?

— Magának elárulom, Peplon Jenőt, a klub régi és bevált mesterét, ezt a hét világra szóló szakembert.

— Álljon meg a menet. Peplon Jenő 1981-ben ellenezte, hogy a csapat játékosai énekes koldusként járják végig a szurkolókat és könyöradományokat gyűjtsenek az elnöki reprezentációs keret feldúzzasztására. Maguk ezért szurokba és tollba hempergették, majd egy szamár hátára kötözve söprűzték ki a pályáról.

— Hja barátom — mondta az elnök —, a hősi idők hősi tetteket követeltek. Mindemellett pillanatnyi kétségem sincs afelől, hogy Peplon Jenő az első hívó szóra bumerángként tér vissza hozzánk. Hiszen azóta is hangoztatja, hogy az ő ereiben lila-zöld vér folyik.

Peplon Jenő tökmagot árult a Városligetben, ami jövedelmezőbb is, nyugodalmasabb is.

— Én? Oda? — válaszolta kérdésemre. — Pajtás, magának beteg a lelke. Hiszen ahhoz az elnökséghez képest a maffia is csak egy Mária kongregáció. Ahhoz az elnökhöz Al Capone is csak egy Loyolai Szent Ignác.

— De hát ön azt állította, hogy lila-zöld vér folyik az ereiben.

— Ja. Csakhogy azóta jártam az optikusnál.

— És?

— Kisült, hogy színvak vagyok.

Újra elslattyogtam a pálya előtt. Még mindig folyt a nagytakarítás. Az elnök az edzői kispadot sikálta, a szurkolók az elnöki bársonyszéket klopfolták.

De lehet, hogy az utóbbit csak álmodtam.

Peterdi Pál

Csak úgy firkálgatok

NE FÉLJÜNK A FARKASTÓL

Dani ötéves, bűbájos, kedves, okos, derűs kisfiú. Valóban olyan nagyon derűs?

Kedvenc meséje a Piroska és a farkas. Ezt meséli neki anyu minden este, nem enged a meséből egy szót se kihagyni. Piroska elindult az erdőbe, anyukája kis kosarába ételt és italt tett, és óva figyelmeztette: „Le ne térj az útról, mert jön a farkas...”

Egy este Dani azzal lepte meg az anyukáját, hogy ma ő akar mesélni. Mit? Hát a Piroska és a farkast.

És elmesélte.

Volt egy kislány, akinek kis piros sapkája volt és ezért Piroskának hívták. Édesanyja karjára adta a kis kosárkárt, megtöltötte minden jóval, étellel, itallal és azt mondta: „Kislányom, ezt most vidd el szépen a nagymamához, de nehogy letérj az ösvényről, mert jön a gonosz farkas.” Piroska szót fogadott, elindult a kosárkával, az erdőn keresztül. És emlékezett anyukája intelmére, és sehol nem lépett le az ösvényről, nem ment be a sűrűbe és nem is találkozott a farkassal. Elérkezett a nagymama házához, aki őt megölelte, megcsókolta, megköszönte a finom falatokat. Leültek ebédelni és nagymama megkérdezte: „Nem találkoztál senkivel az úton?” „Nem találkoztam” — felelte Piroska. „A farkassal sem?” „A farkassal sem. Egyáltalán nem találkoztam semmi rémisztő állattal és minden a legnagyobb rendben van...”

És Dani belebújik az átírt mese biztonságos takarójába és úgy alszik el. Dani védekezik, mert a házban, ahol laknak, a közelmúltban két betörési kísérlet volt, mert nagyapjának a szemét operálták, mert a tévéhíradóban félelmetes rakétákat és tankokat látni, mert ötéves kis szívét ezer rémület szorítja. De ha ő nagyon jó lesz, és szót fogad, és az óvónéni kezét fogja, amikor a térre mennek, akkor ugye nem érheti semmi baj? És se a nagymamát, se Piroskát nem fogja megenni a farkas.

KÖNYVÁRUSÍTÁS

Bementünk a Rákóczi úti Sport könyvesboltba, nagyon siettünk. Néhány könyvet és két lemezt akartunk vásárolni. A fáradt, kelletlen és gondolom, nem sok szaktudással rendelkező eladótól kértem az egyik könyvet, mert a polcokon nem találtam. „Nincs” — mondta. „De van” — válaszoltam. „Két nappal ezelőtt vettem ugyanebből, ugyanitt.” „Ilyen itt nem is volt.” „Jó, akkor legyen szíves, nézze meg a raktárban.” Megnézte. Talált még két húszdarabos csomagot. A többi könyvhöz nem kértünk tanácsot, megtaláltuk, megvettük. A két lemezt is. Majd odamentünk a pénztárhoz fizetni. A pénztárban nem volt senki. Egy idős úr, akiről gyanítottam, hogy ő a pénztáros, néhány méternyire munkahelyétől telefonált. Sajnos nem hoztam magammal stopperórát és a várakozás elején — nem is sejtve, hogy mennyi időről lesz szó — nem néztem az órámra. Csak akkor kezdtem számlálni a perceket, amikor a beszélgetésnek sehogy sem akart vége szakadni. Közben már újabb vevők álltak be utánuk, pontosan öten, és topogva és csodálkozva vártak. Amikor meguntuk, szóltunk ugyanannak a kiszolgáló hölgynek, aki a raktárból könyvünket kihozta, hogy szóljon már a pénztárosnak, fizetni szeretnénk. A leányzó kis habozás után szelíden súgott valamit a telefonálónak, aki ettől még csak hátra se nézett. Időmérésem szerint tizennyolc percnél tartottunk, amikor megsokalltuk, és ekkor már férjem ment oda a telefonálóhoz, megkérve, hogy teljesítse munkaköri kötelességét. „Mindjárt” — hangzott a válasz és a derék ember telefonált tovább. Ezután még két percet vártunk, a könyvekkel, lemezzel teli kosarainkat otthagytuk a pénztár pultján és elmentünk.

Hazulról felhívtam az üzletet és kértem az üzletvezetőt. „Én vagyok” — mondotta volt egy férfihang. Elmondtam panaszomat, mire a következő érdekes választ kaptam: „Hogy az eladó tudatlan, arról mi nem tehetünk. Azzal dolgozunk, aki van. Ez az asszonyka még csak négy hónapja van a szakmában, mit kívánhatunk tőle? Ami a telefonálást illeti, én vagyok a boltvezető, én telefonáltam, de én vagyok a pénztáros is, mert nem kapunk pénztárost. A beszélgetésem szigorúan hivatalos volt és ha ön megírja, hogy tizennyolc percig beszélgettem, nem fog igazat írni, mert ez csak nyolc-tíz perc lehetett.”

Vagyis tehát: tíz percig lehet csevegni a vállalati központtal és rá se nézni a vevőkre. Legalábbis hangosan oda kellett volna szólni a várakozóknak (nem két sürgetés után), hogy bocsássanak meg, azonnal jövök. Vagy a tiszteletreméltó és fenséges központnak azt mondani, hogy szakítsuk meg egy percre a beszélgetést, mert át kell vennem a pénzeket. Sok mindent lehetett volna csinálni, de a vevőkre így fütyülni, talán mégsem.

Tényleg, honnan a pokolból hevernek milliószámra az eladatlan könyvek a könyvterjesztők raktáraiban?

FINOM CÉG

Egyik jó barátunk hivatalában telefonhívást kapott, egy delegáció fogadására egy óra múlva menjen ki a repülőtérre. Idős barátunk aznap elég gyéren volt borotválkozva, hazamenni nem volt ideje, borostásan nem mehet ki Ferihegyre, beugrott egy borbélyműhelybe a Rákóczi út elején.

Amikor sorra került volna, az üzletvezető odaszólt:

— Gyerünk, papa.

Barátunk agyát elöntötte a vér.

— Az, hogy maga azt mondja a vendégnek, hogy „gyerünk” csak arra vall, hogy igen hiányos gyerekszobája volt. De papának végleg ne nevezzen engem, mert eszem ágában sincs örökbe fogadni.

— Hát akkor gyerünk, kedves úr, elvtárs, szaktárs, méltóságos, miszter. Így jó?

Barátunk nem szólt semmit, hagyta, hogy szép simára vakarják a képét. A borotválkozás után felállt, gavalléros borravalót adott, és vette a kabátját.

Amikor már az ajtóban volt, a derék figaró utána üvöltött:

— Volt szerencsém, papa.

TÖPRENGÉS

Mi a jó házasság? Az az intézmény, ahol az embernek harminckét foga helyett hatvannégy fáj.

Fehér Klára

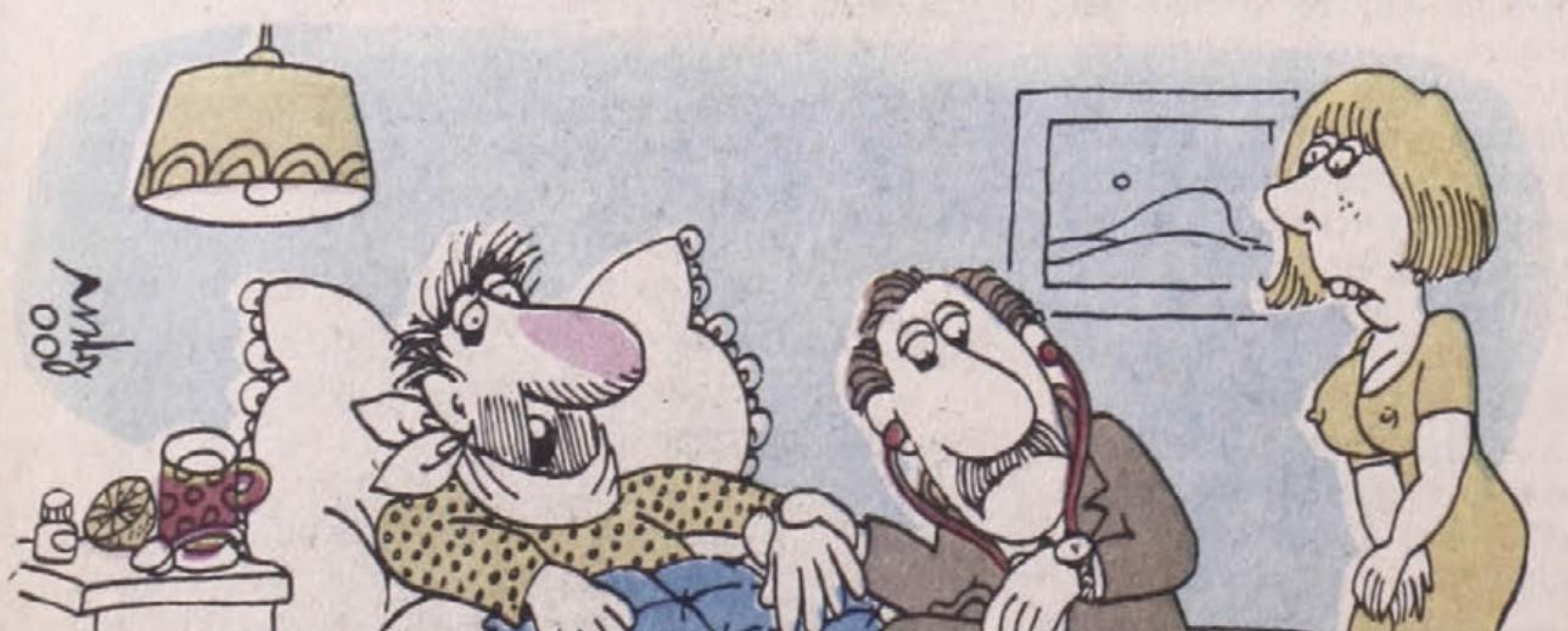

– Nem tudja, doktor úr, én még szórványos megbetegedés vagyok vagy már járvány áldozata?

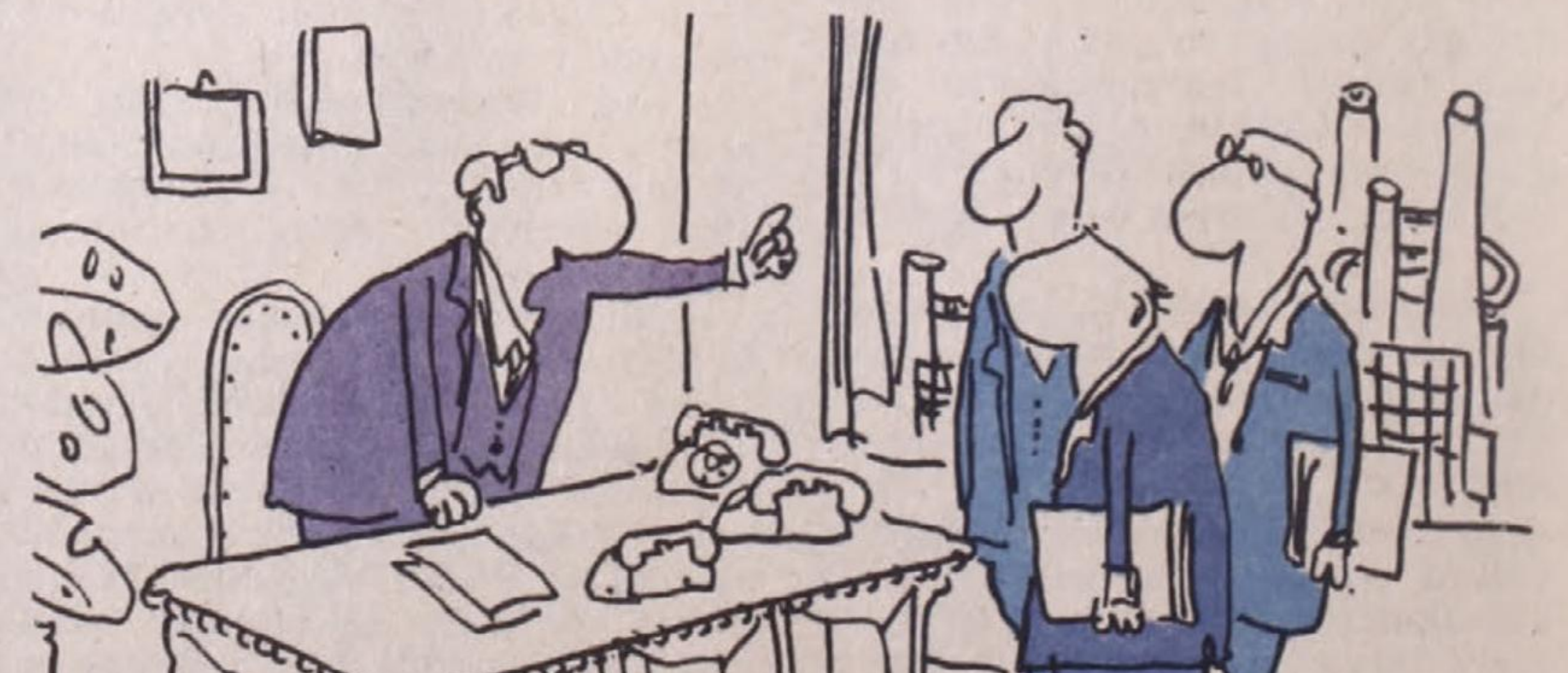

– Akkor lesznek majd maguk bajban, ha én gyesre megyek!

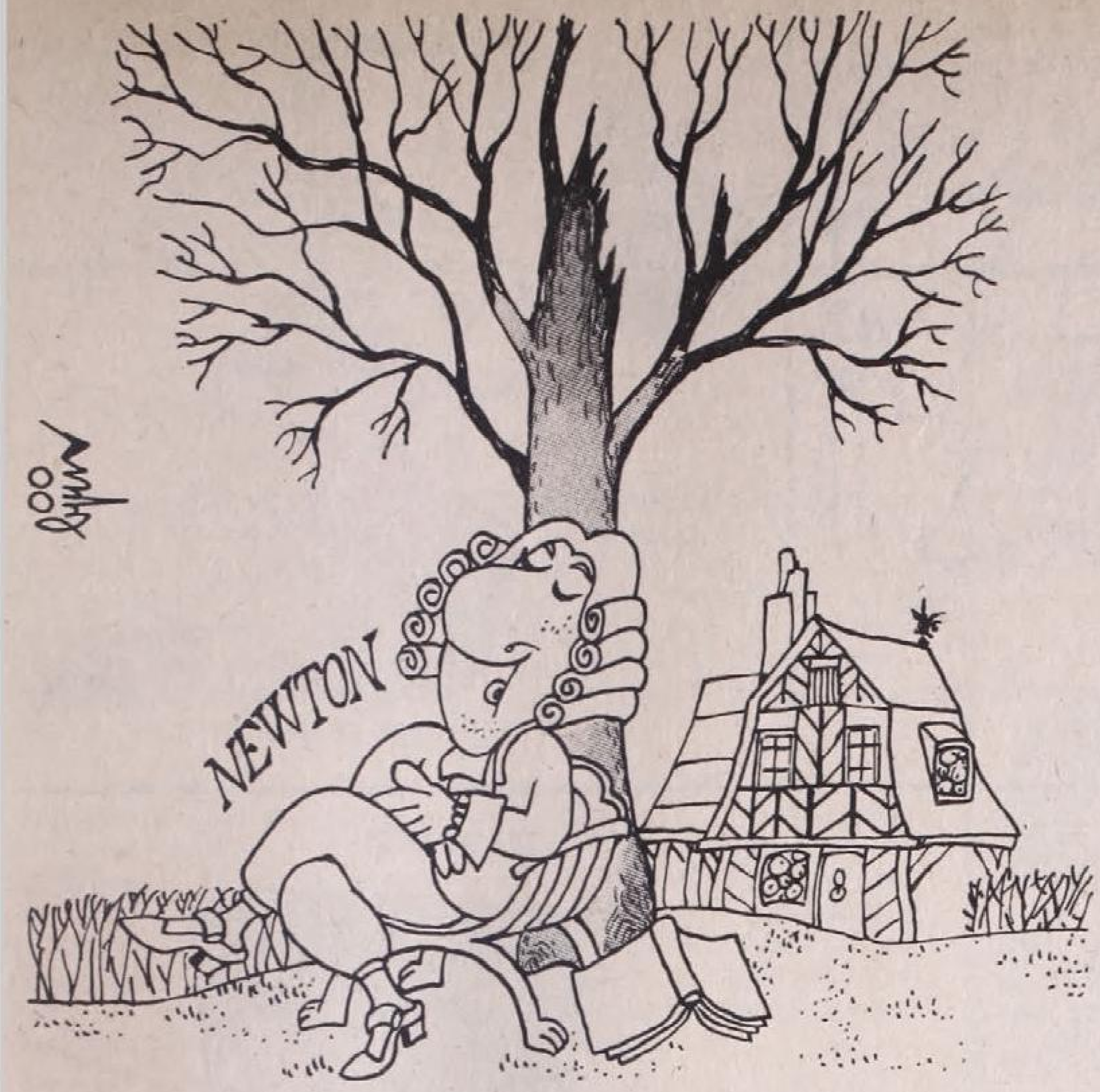

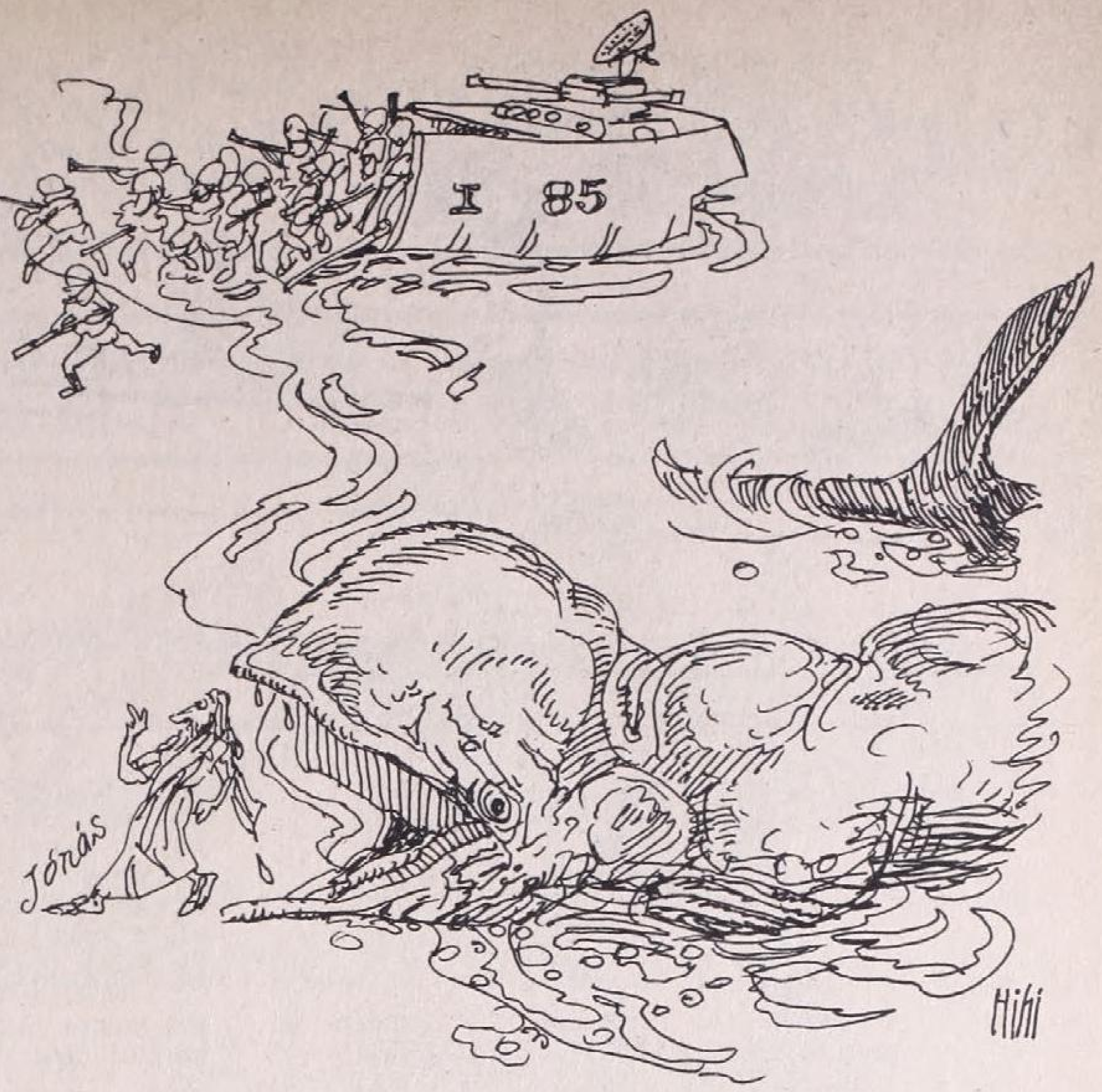
I 85
Jónás
Hihi

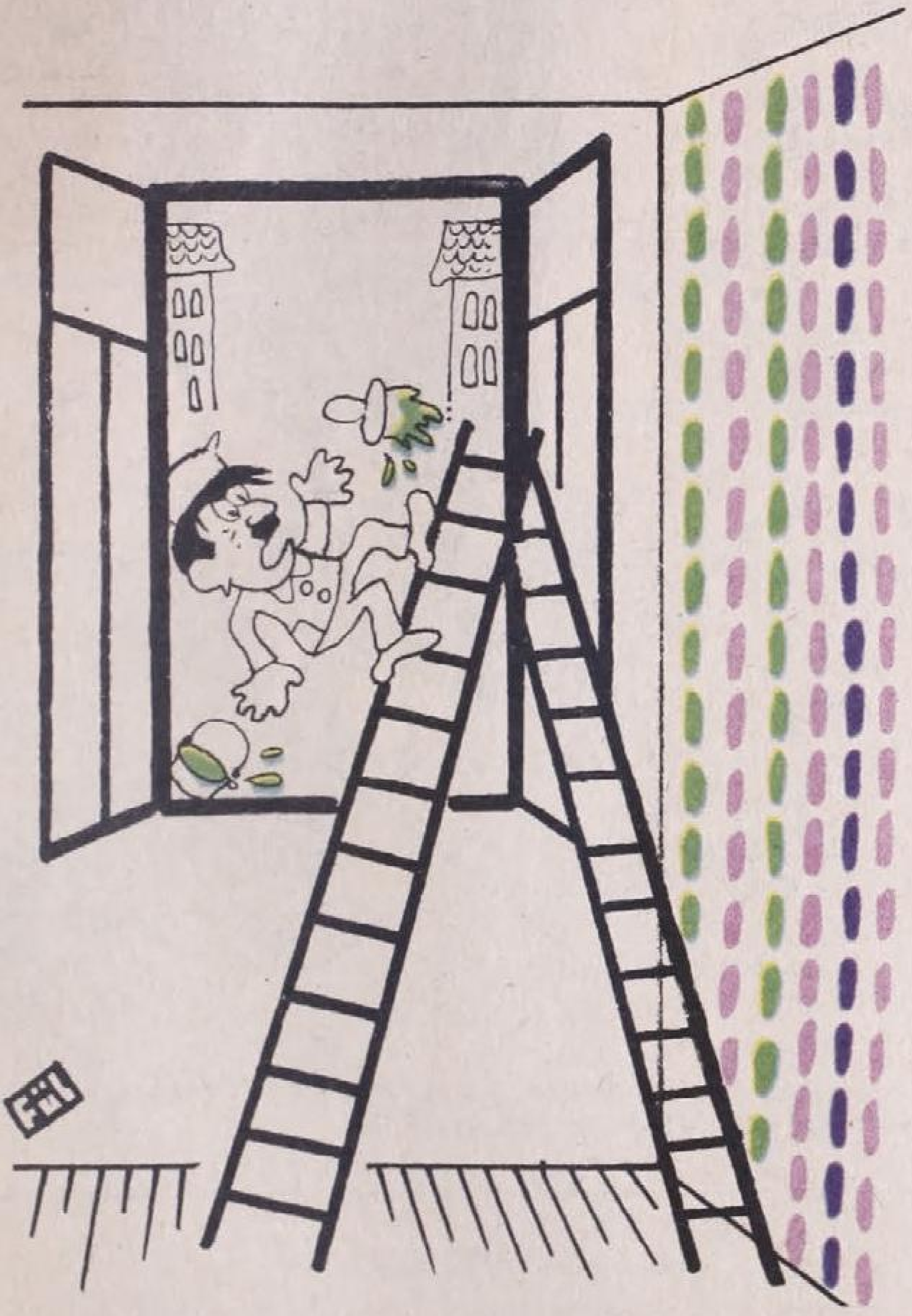

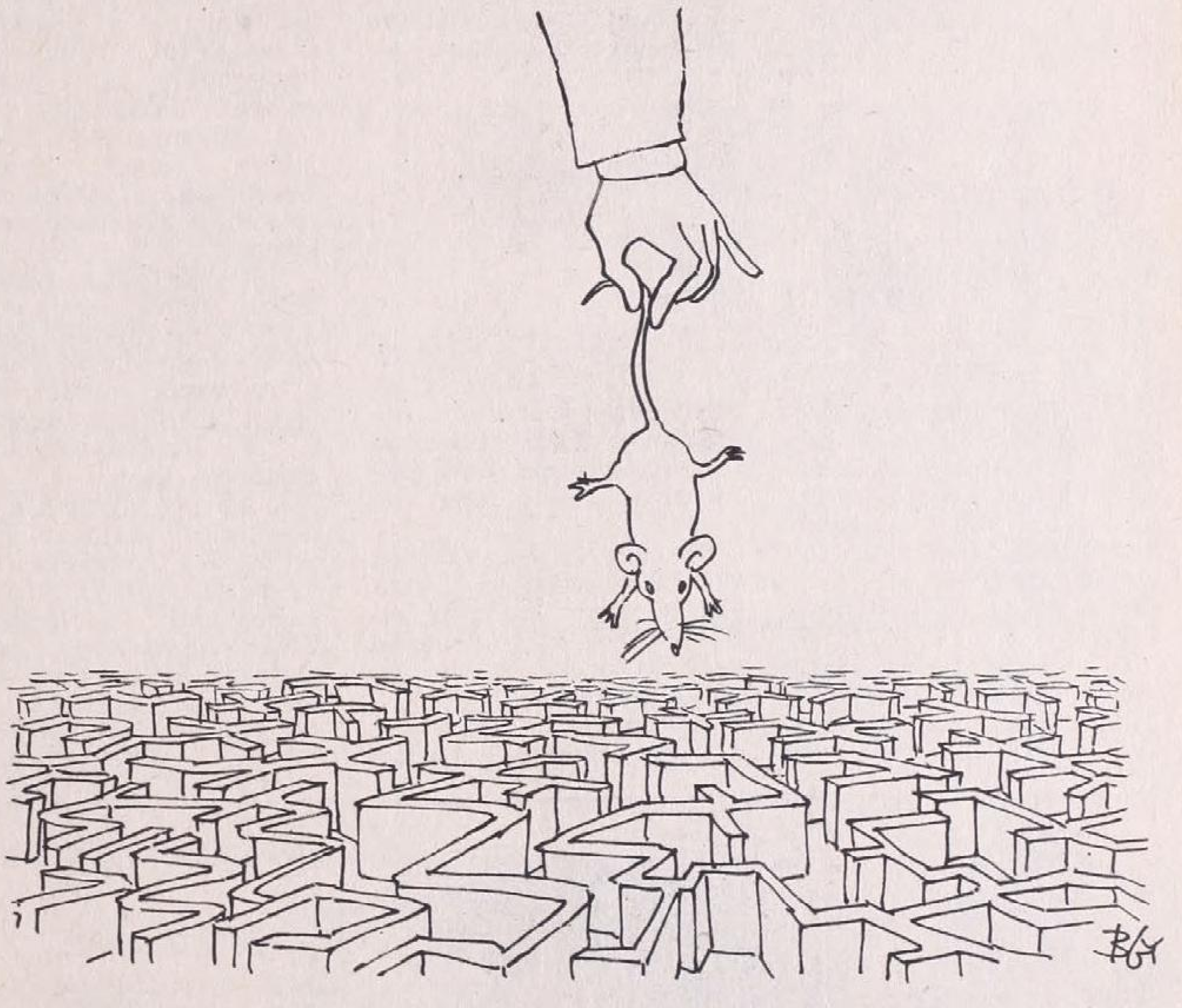

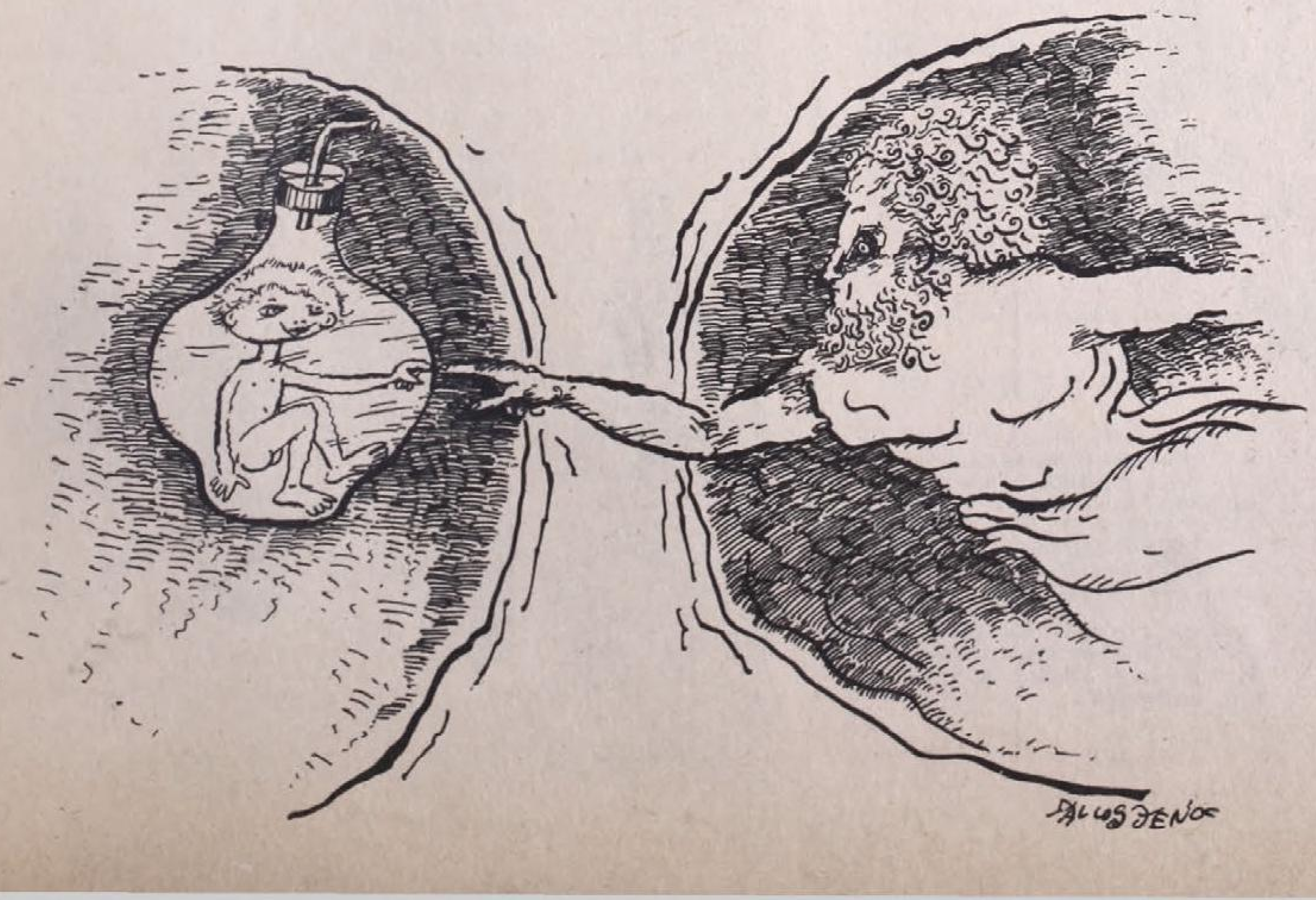
DALLOS JENŐ

Játszó újra...

BALAZS-PIRI, HEGEDÜS, FULÖP, BRENNER, DALLOS

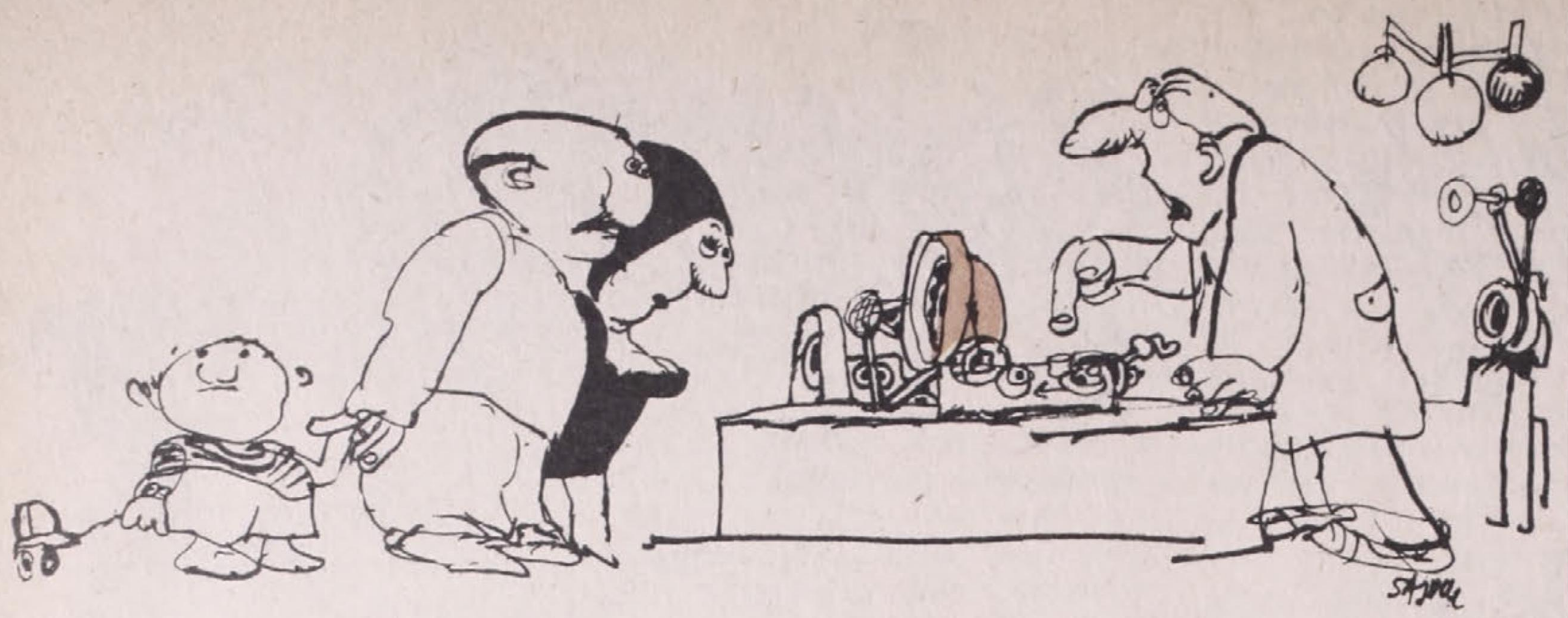

– Es ehhez nem kell szervizbe meg pótalkatrészért szaladgálni, az első hibánál felrobbantja önmagát.

1985 AZ ERDŐK ÉVE

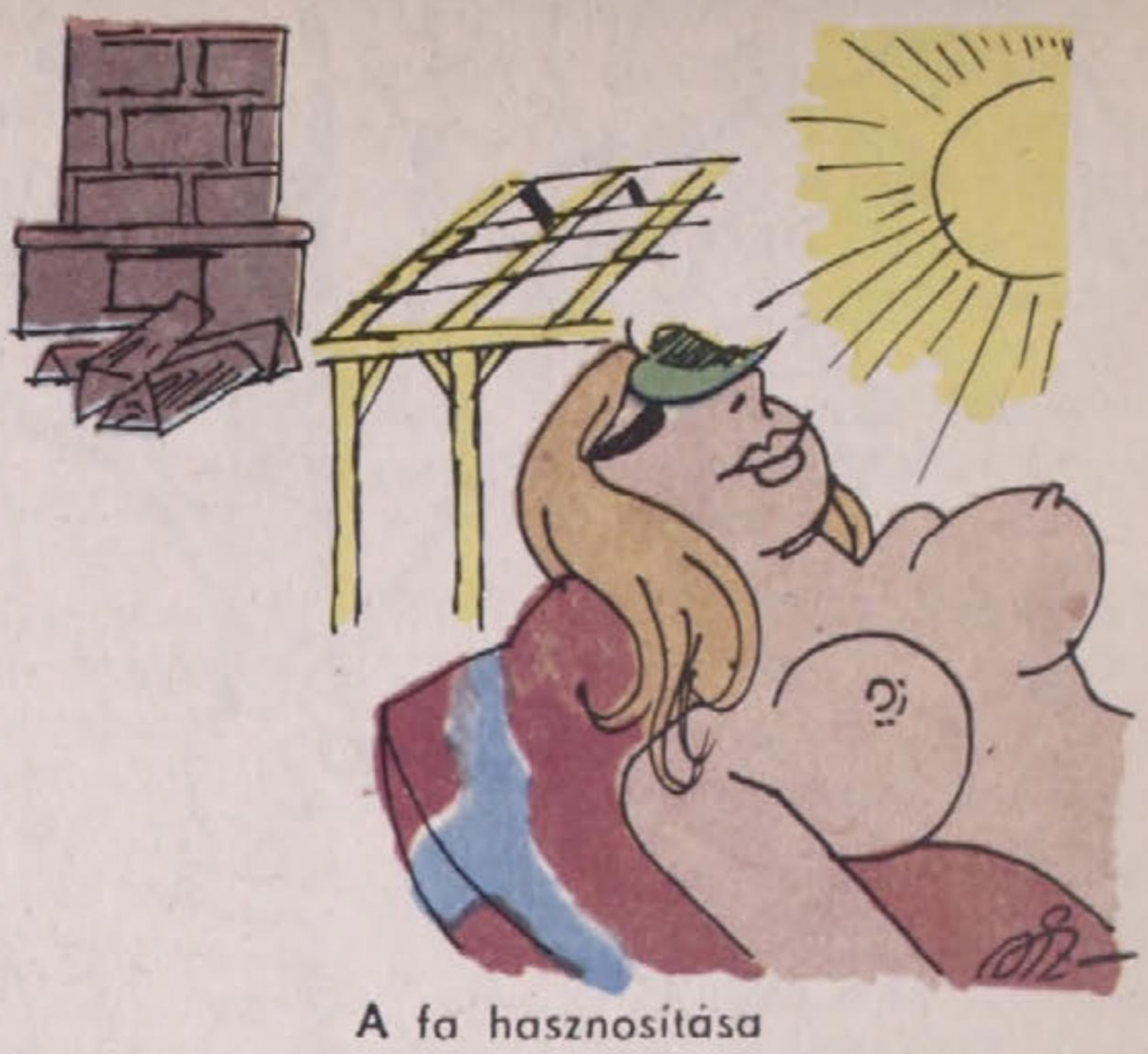

A fa hasznosítása

EZ A DIVAT

Megszoktuk már, hogy a női divat mindig egyformán hol ilyen, hol olyan. Nincs ez másként most sem. Lássuk csak, a kikelettel milyen új módi köszöntött be a hölgyek körében.

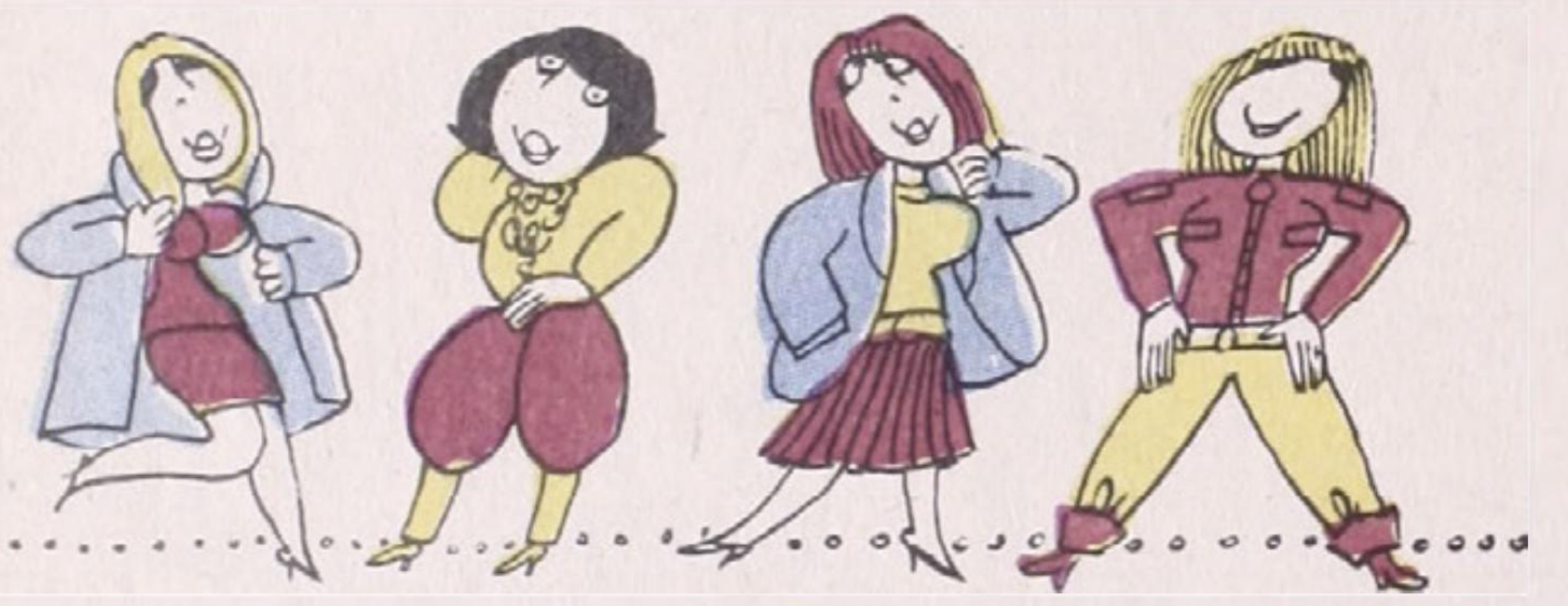

A ruhák vonalvezetése kissé férfias, a vállak tömöttek, de általában a bejárati ajtó szélességét nem haladják meg. Cipzárból 8—10 folyóméter van bevarrva. Díszítésként csat, gomb, patent — háromnegyed kiló.

A szoknyaforma igen széles skálán mozog, a mosthasadtel megoldásútól az egylépésselmögöttemjön szabásúig minden hordható.

Az öv lehet kenderkötélből, kutyapórázból, szőnyegpadlóból, bizományiból, a fő, hogy nyomorgasson, vagy lazára eresztve mindenüvé beakadjon.

A nadrág szárának hossza nem változik, továbbra is a földönhúzós és a lábszárközépig érő van érvényben.

Sokan szívesen viselnek férfiinget. Főleg azok, akik reggel nem otthonról indulnak. Ez a ruhanemű csak 14 éven felülieknek ajánlott!

A színeket illetően idén a tömegközlekedési járművek színei variálandók a fegyveres erők egyenruháinak színeivel.

Lábbelit kétfélét látni, az egyik, amiben lehet járni, a másik amiben nem, de azért megpróbálják. A cipősarok legfeljebb 4—21 cm magas. Előfordul sarok nélküli cipő is, de az papucs.

A csuklón jól mutat a befőttesgumi, a gipszkötés, a szatyorfül. Nyakban az igazgyöngy, az igazműanyag, a biciklilánc.

A fülcimpa 4—5 helyen átlőve, benne fityeghet slusszkulcs, csörgőóra, metrófogantyú, estére: dísztárcsa.

Hajviseletben az elfeküdt forma dívik, bár sokan hordják az ahogyállúgyáll és a félrehordazolló fazont is. A hajszín minden esetben a férjnek, a főnöknek és a terepviszonyoknak megfelelő legyen.

A körmön divatos a kalapáltszín, szájon a piros egyszerűen nevetséges.

Az idei tavaszi divat a szokásosnál is hosszabb életűnek ígérkezik, nincs kizárva, hogy eltart egészen a nyár elejéig.

Módos József

KAMASZKOR

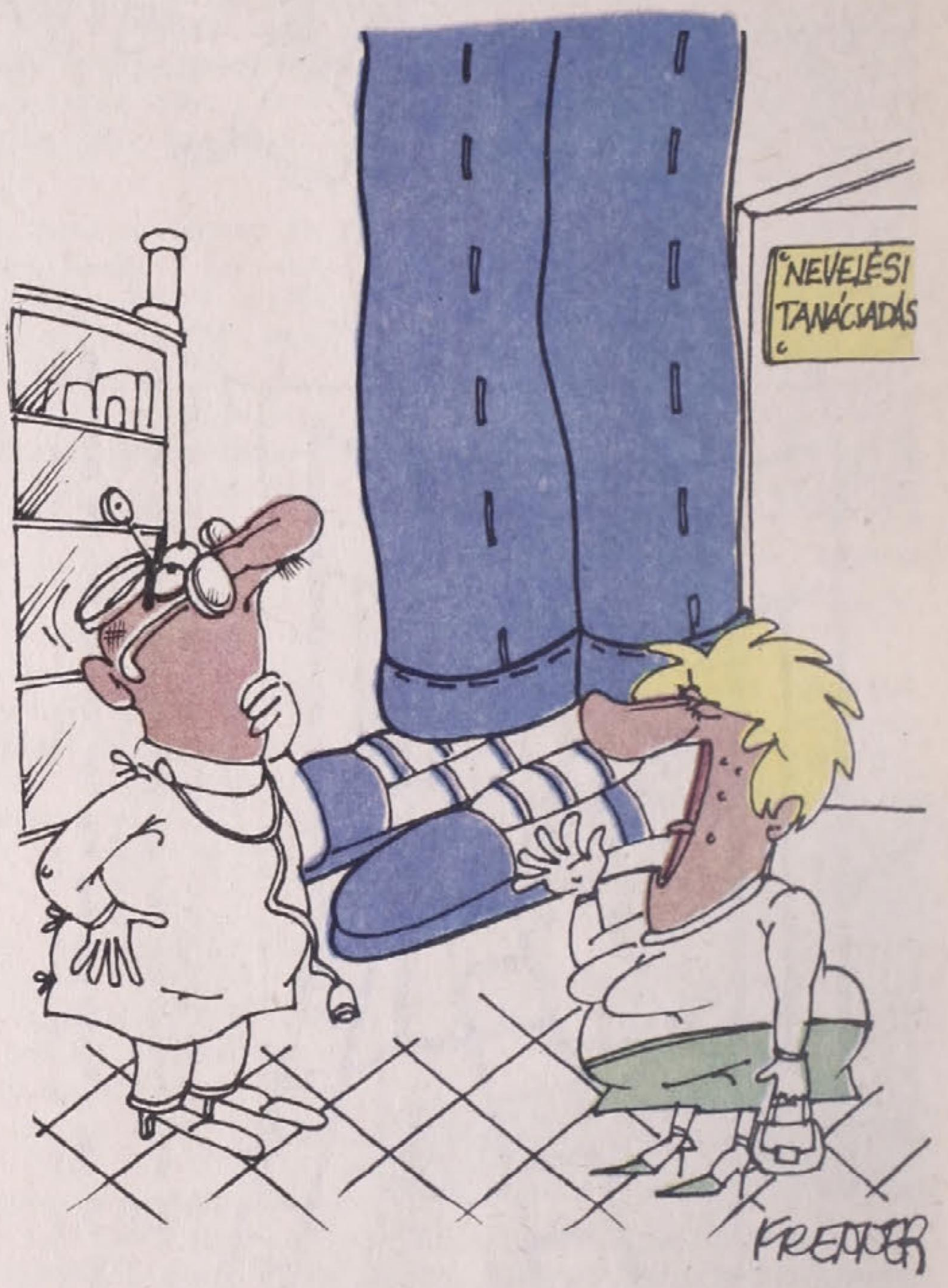

– Úgy érzem, doktor úr, mintha egyre nagyobb lenne a távolság köztem és a gyerek közt!

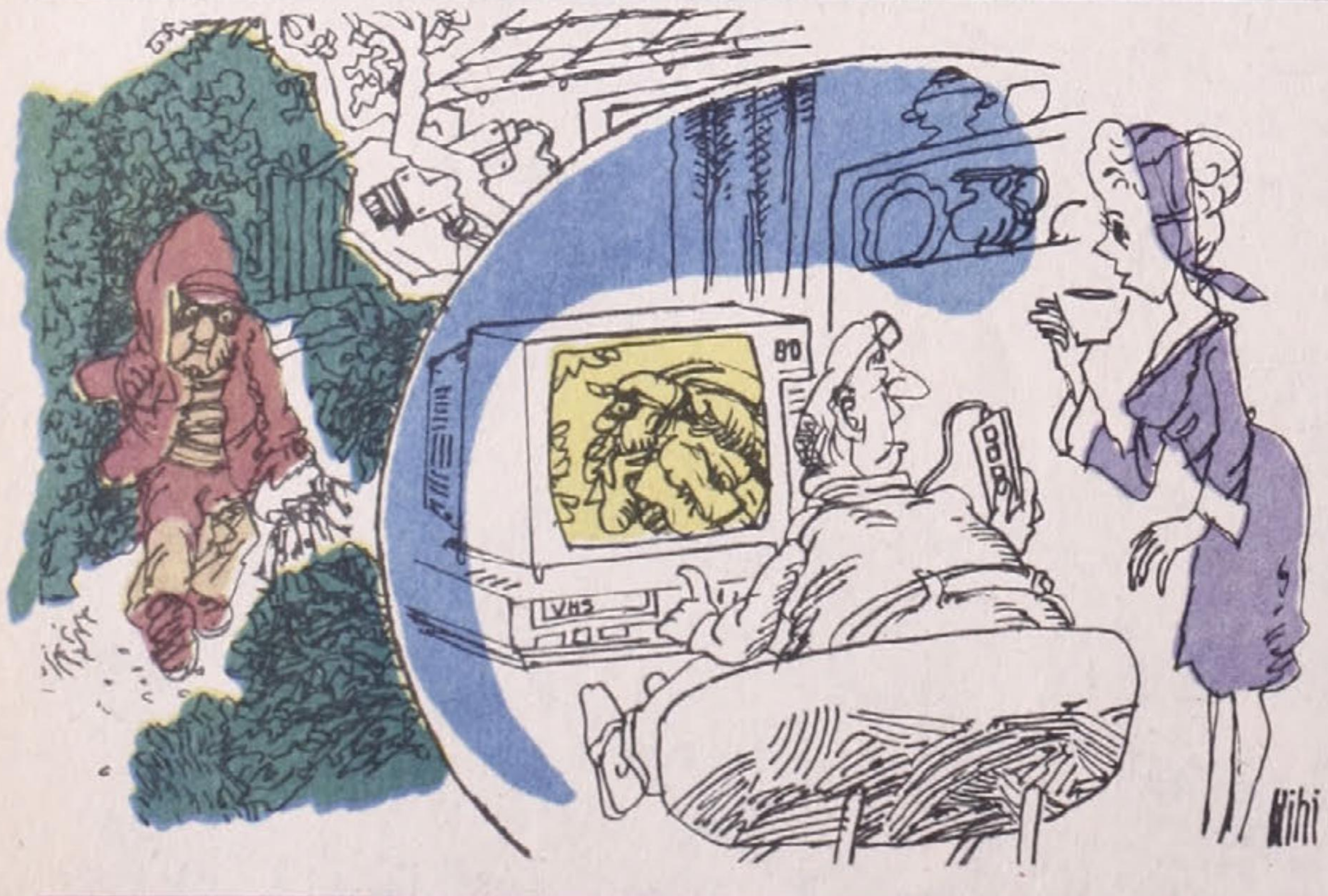

VIDEO-KORSZAK

– Valami krimi?

– Nem. Betörő van a kertben . . .

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Pincérvizsga.

— Mennyi ötször harminc? — vizsgáztatja az étterem igazgatója a pincérjelöltet.

— Milyen társaságban, milyen időpontban, és mit ittak előtte? — felel kérdéssel a vizsgázó.

— Fel van véve! — mondja az igazgató.

A professzor vizsgáztat.

— Mi a különbség az abszolutizmus és a polgári demokrácia között?

— Abszolutizmus az, amikor az uralkodó azt teszi, amit akar, és a nép nem szólhat bele.

— És a polgári demokrácia?

— Ott a nép beleszólhat, de a kormány mégiscsak azt teszi, amit akar.

SAKK-MATT

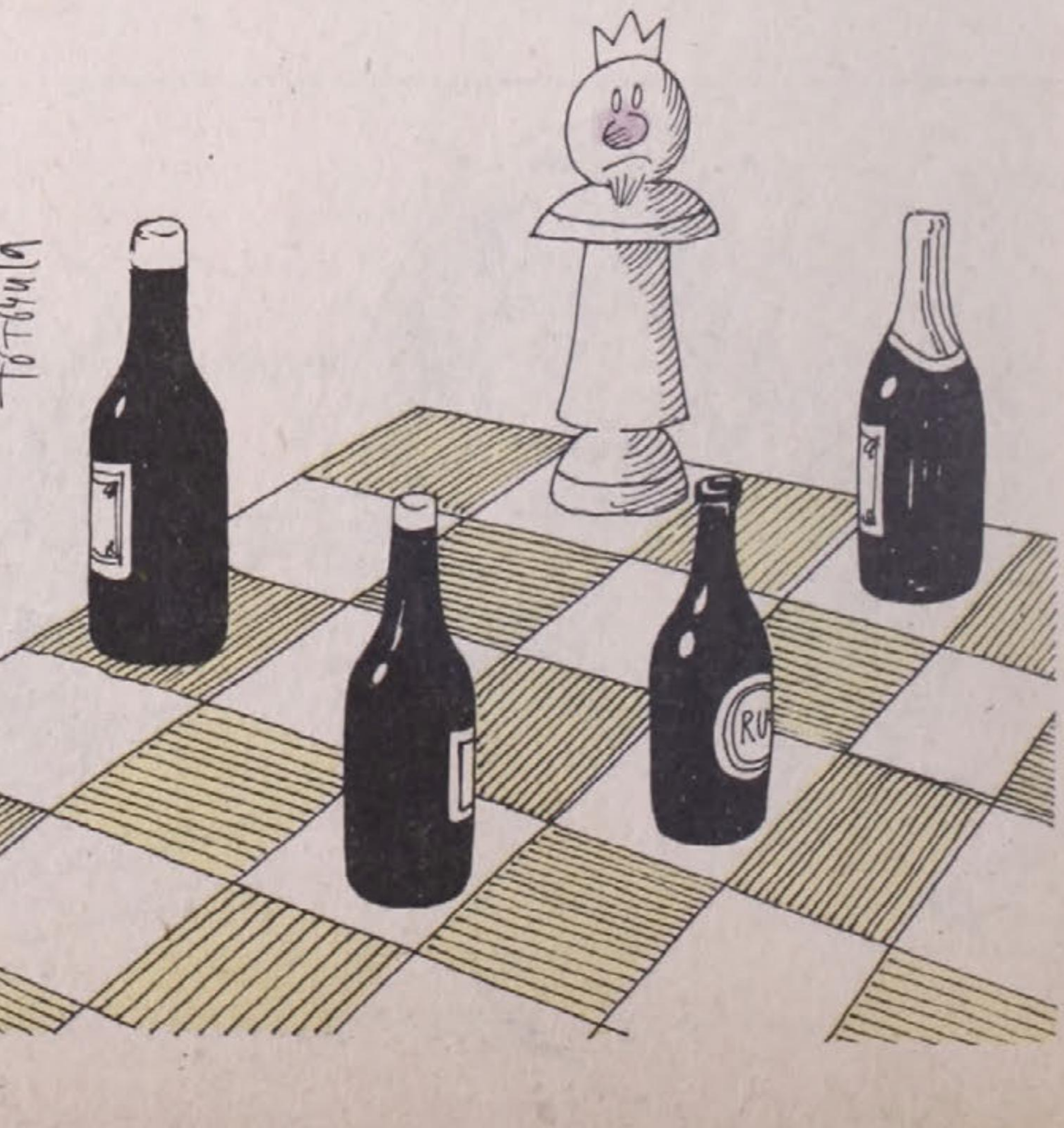

AZ OLVASÓ OLDALA

SZUPEREXPRESSZ

Igénybe akartam venni a FOTEX American-Hungarian Company szuperexpressz fotoszolgáltatását. Udvariasan közölték velem, hogy nem vállalják el a színes nagyítást, mert a napi tervüket már teljesítették. A következő napra pedig azért nem fogadnak el megrendelést, mert nincs hely a filmek tárolására. Épülő-szépülő fővárosunkban már olyan kapitalista érdekeltségű vállalkozás is van, ahol a megrendelőket elutasítják.

Ilyen előzmények után elmentem a FŐFOTO-hoz, amely még száz százalékig magyar érdekeltség. Itt nyugodt tempóban dolgoznak, nincs elutasítás, nincs helyhiány, és szakképzett dolgozók közlik a fotóamatőrökkel, hogy színes nagyítást 40 napos határidővel vállalnak. Szerényen megjegyzem, hogy 40 nap nagyon hosszú idő. Valamikor réges-régen 40 nappal és 40 éjjel esett az eső, és vízözön lett belőle. Ha Noé apánk így szervezte volna meg a bárkaépítést, kihalt volna az emberiség.

A FŐFOTÓ is bevezethetné a szuperexpressz szolgáltatást. Emellett az alapszolgáltatás is megmaradna, de a szűkös kapacitásra hivatkozva a 40 napos határidőt föl lehetne emelni 140 napra. Ezáltal a budapesti amatőr fotósok élete vidám és változatos lenne, mert nyáron kapnák kézhez a télen készült felvételeket, amelyen az első feleség vagy a régi élettárs siel, korcsolyázik vagy szánkózik. Télen pedig a nyári képekben gyönyörködhetnek, amelyeken az új szerető a Balaton partján napozik, a Dunán evez vagy a délibábos délegyházi rónaságon tevékenykedik.

Nagy Ferenc
Budapest XI.
Budaörsi út 33/b.
1112

KÉNYSZERES NÉGYSZERES

December végén megújítottam postafiók bérletemet, s az évi bérleti díjat, 40 forintot előre kifizettem. Ezzel jogot szereztem arra, hogy naponként a hivatalos időn belül átvehetem előfizetett napi és hetilapjaimat, s más, a nevemre érkezett postai küldeményt. Így nem kellett a kézbesítőmnek a lakásomra jönni, a befizetett 40 forint ellenében én mehettem a postámért. Ez a postával kötött megállapodás a múltban mindig egy évre szólt. Meglepetésemre a helyi postahivatal most közölte, hogy a fiókbérlet díját menetközben az eddigi bérleti díj négyszeresére, 160 forintra emelte, s az eddig befizetett 40 forint csak az első negyedévre elég. Ha továbbra is önkiszolgáló, azaz fiókbérlő akarok lenni, fizessek még 120 forintot, különben kénytelen leszek belegyezni, hogy postámat ezentúl a kézbesítő hozza lakásomra.

Bár ez utóbbi megoldást választottam, szeretném, ha Tisztelt Posta közölné, mi tette szükségessé a fiókbérleti díj 400 százalékos emelését: energia- vagy anyagtakarékosság, netán az alkalmazottainak is ilyen arányban emelte a fizetését, vagy a postafiók is szabadáras termék?

Timkó Emil
Csobánka
Ady Endre u. 11.
2014

TÜCSÖK és BOGÁR

41. ÉVFOLYAM, 13. SZÁM **Ára: 3.80 Ft** 1985. MÁRCIUS 27.

43. ÉVFOLYAM, 14. SZ. **Ára: 3,80 Ft** 1985. ÁPRILIS 3.

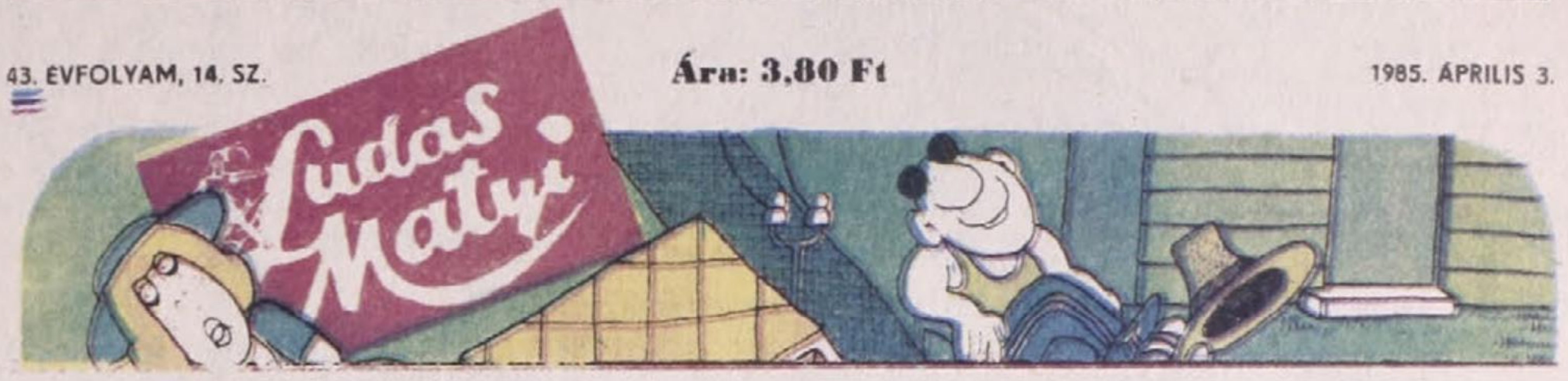

Két számunk között két teljes évvel toltuk előbbre az óránkat. Pedig elég lett volna hatvan perccel is . . . Bocsánat!

(A Ludas Matyiból ollózta a Ludas Matyi)

ÉRKEZNEK A KÖLTÖZŐ MADARAK. Késve ugyan, de lassan „hazatérnek" költöző madaraink. Megjöttek a kormoránok, s már látni szürkegémet, bölömbikát, bíbicet, kendermagos jércét.

Mi, hogy a kendermagos jérce nem költöző madár? Már hogyne lenne? Egyik éjszakát a tyúklétra harmadik fokán tölti, másnap felköltözik a negyedikre!

(A Hajdú Bihari Naplóban találta Koroknai Tibor, debreceni olvasónk)

ugyanis a *Szépművészeti Múzeum* márványcsarnokában nagyszabású kiállítás nyílt a párizsi *Louvre* és más vidéki múzeumok, valamint a Szépművészeti Múzeum kincseiből. A kö-

Párizs a mi Bakonyunk?

(A Pesti Műsorból ollózta Pápai Gábor)

PÁRÁS IDŐ

A Meteorológiai Intézet jelenti: várható időjárás Budapesten ma estig: jobbára borult idő, a délnyugati órákban köd, ködszitálás lesz, napközben gyenge eső várható. Kissé

Az északkeleti órákban viszont tartós napsütésre számíthatunk.

(Beküldte Kósa László)

Részvételi díj: 7880 Ft, gyerekeknek (4-től 12 éves korig) 5590 Ft, nyugdíjasoknak (májusban és szeptemberben) 8740 Ft.

Teljesen világos: nyugdíjasnak, nem főidényben valamivel drágább!

(A Magyarországban találta Hegedüs Sándor)

segversenyen. Neki is, udvarhölgyeinek is egyévi biztos megélhetést nyújt majd a reklámszakma. Egyévit, hiszen 24 hónap múlva új jelöltek ostromolják meg újra az immár Magyarországon is „létesített" szépségkirálynői trónt.

Dupla, vagy semmi? Vagy dupla semmi?

(A Kelet-Magyarország című lapban találta Fekete István, nyírbogdányi olvasónk)

régióban Serfőző Simon elsőként jelentetett meg gyűjteményes verseskötetet. A Holddal világítottunk a Szépirodalmi Kiadónál látott napvilágot. Két évtized verstermését tartalmazza, magában

Csillagfénynél?

(A Heves megyei Népújságból nyírta Szántó István, pélyi olvasónk)

VÁLTOZÁS TÖRTÉNT a Hallébа utazó ökölvívó-válogatott összeállításában. Az eredeti tervek szerint a csapattal tartott volna a szupernehézsúlyú Somodi is. A Tatabánya sportolója azonban megbetegedett, így helyére a 60 kilós Lakatos ugrott be.

Bátor ember!

(A Népsportban fedezte fel Berczelly Csaba, váci olvasónk)

DZURUR ÉS DZIRIR

„Egy afrikai néptörzs nyelvében a dzarar szó azt jelenti, hogy mászik. Ennek a szónak van két másféle alakja is: dzurur és dzirir. Melyik jelenti azt, hogy egy apró rovar fut? Melyik jelenti azt, hogy hatalmas állat kúszik?" (Idézet az általános iskola ötödik osztályának „Magyar nyelvi munkafüzetéből", 78. oldal.)

Kérdés az íróhoz: honnan találja ki egy nebuló és annak csak középiskolát végzett szülője. Mivel ez a házi feladat.

Tóbel Istvánné
Budapest IV.,
Munkácsy u. 34.
1046

EBADTA

című rejtvényünk megfejtése:

— Jó, hogy mondja, szomszéd, ezek szerint nem kell neki vacsorát adnom.

200—200 forintot nyert:

Basa László, Tura, Nyárfa u. 8., 2194

Tuczai Attila, Battonya, MÁV Állomás, 5830

Csete Péter, Budapest, Lenin krt. 36. I. em. 18., 1073

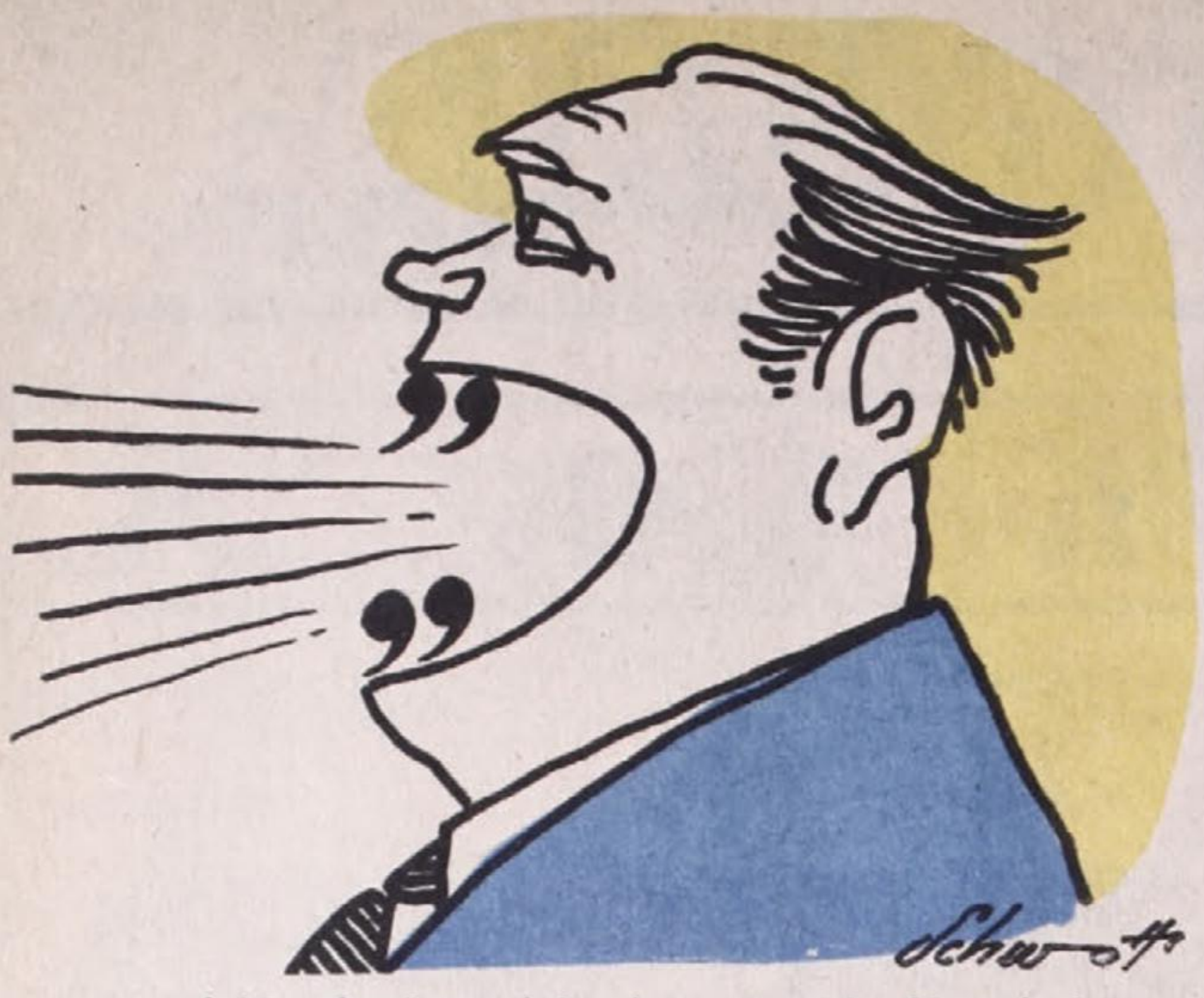

– A következő gondolatokat szeretném kiemelni!

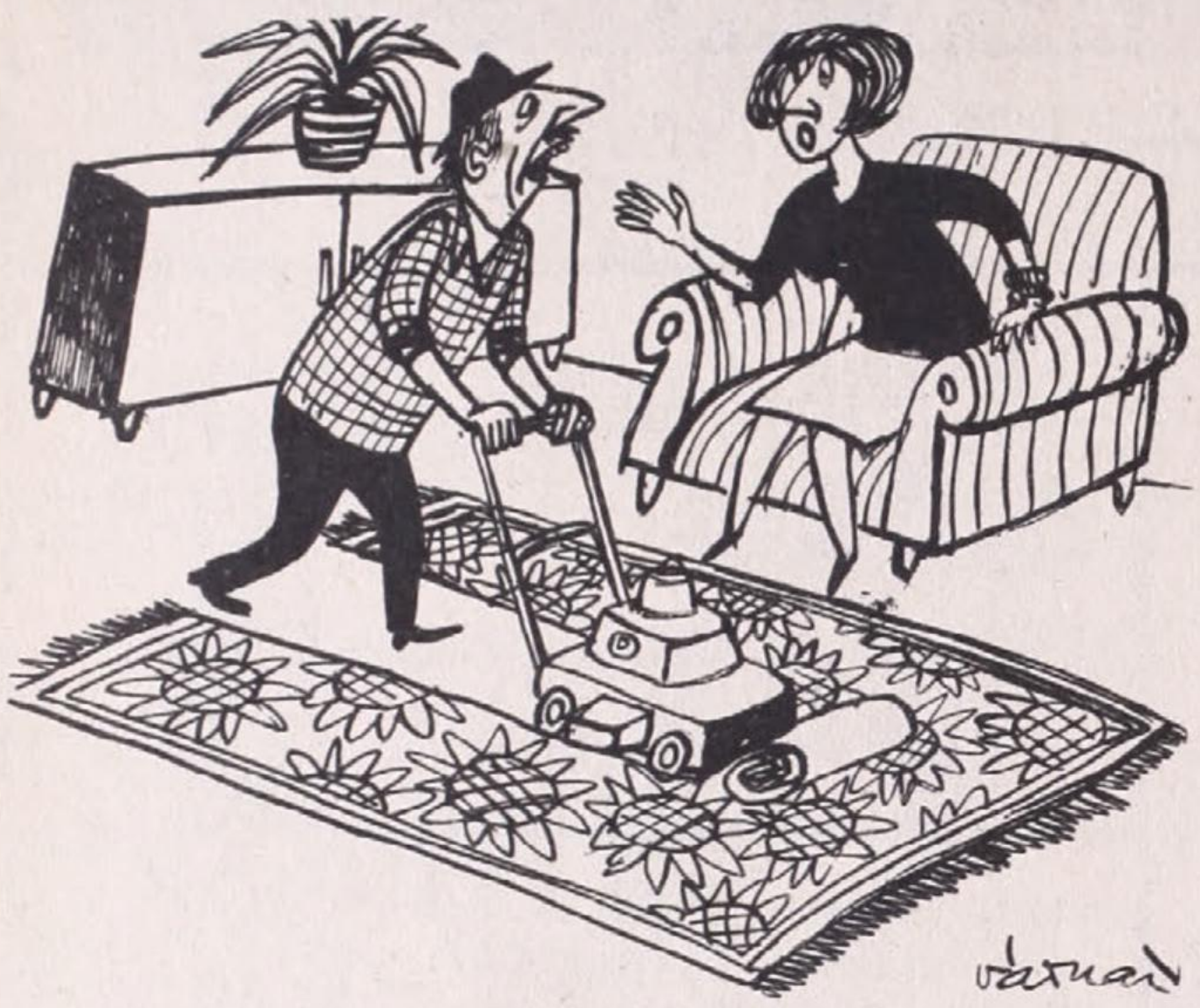

– Kipróbálom, hogy fog működni a kertben ...

TRIBÜN

Stu Aberdeen, a Tennessee Egyetem kosarasainak edzője a sportág legkülönösebb figurája. Százhatvan centis termetével csak afféle ólomkatona a kettőhuszas óriások között. És mégis remekül végzi munkáját, még ahhoz is ért, hogy derékig a gyűrű fölé ugorjon és úgy mutassa be fiainak a pontszerzés finomabb technikai változatait. Hogyan csinálja? Nagyon egyszerű.

Gumiasztalt tesz a palánk alá.

***

A kiscsapat közmeglepetésre kiverte a nagycsapatot a kupából. A mérkőzés végén játékosai mámorosan rohantak oda az ellenfélhez, hogy örök emlékül elcseréljék a trikójukat.

A csapat vezetősége most valamennyiüket felszólította, hogy az egyesület tulajdonát képező mezek árát haladéktalanul fizessék be a klub pénztárába.

***

Dave McDonald megnyerte a charlottei maratont. A célban közölték vele, hogy eredményét nem lehet hitelesíteni, mert a rendezők tévedtek, s a versenyzők így háromszáz méterrel kevesebbet tettek meg a kelleténél.

— Nem érdekel — legyintett a győztes. — Én úgy érzem, hogy éppen eleget futottam.

***

A csapat dél-amerikai túrán van. Városnézés során beviszik őket a múzeumba, többek között ősi indiánok által zsugorított koponyákat mutatnak nekik. Már valamennyien az utcán gyülekeznek, amikor az edző hirtelen gondol egyet és újra eltűnik a nagykapu mögött.

— Jóságos ég — kiáltja az egyik játékos. — Visszament a receptért!

***

A mexikói Lee Trevino, a hetvenes évek nagy golfjátékosa hosszú idő után először ismét vezetett egy tornán.

— Nem bíztam magamban — mesélte a győzelme után. — Arra gondoltam, hogy negyvenöt éves fejjel már nem lehet nagy versenyt nyerni. Aztán biztatni kezdtem magam: nincs semmi baj, Lee, az ütőidnek fogalma sincs arról, hogy hány éves vagy...

(p. p.)

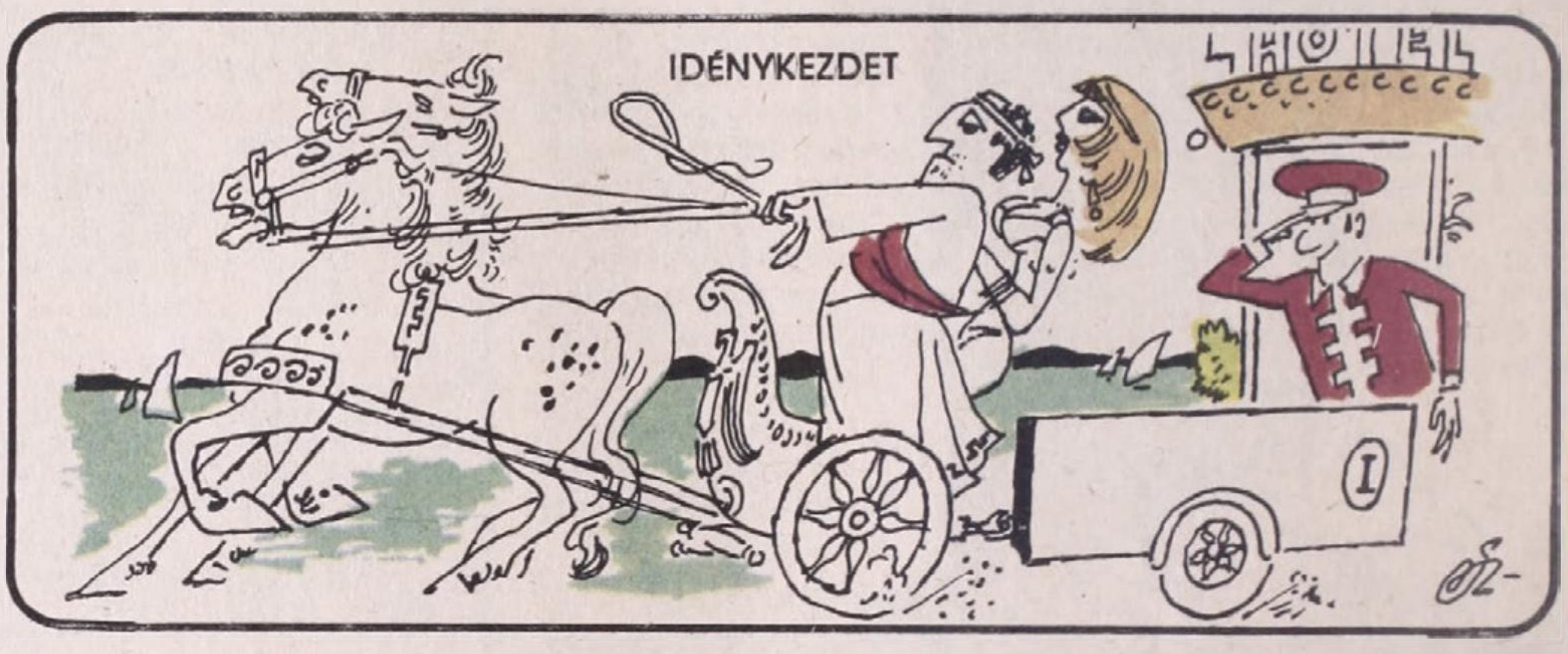

IDÉNYKEZDET

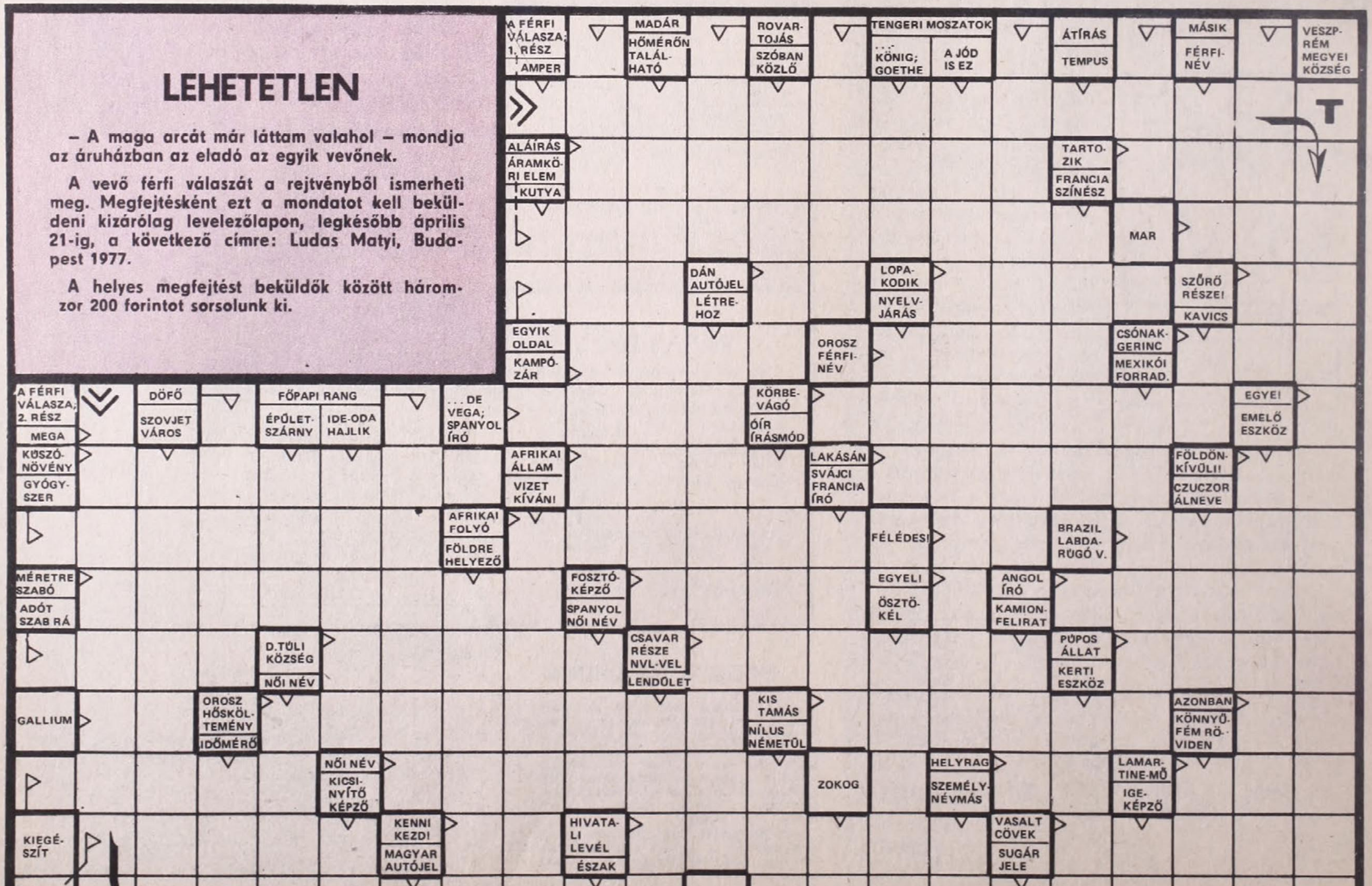

A FÉRFI VÁLASZA; 1. RÉSZ
AMPER
MADÁR
HŐMÉRŐN TALÁLHATÓ
ROVARTOJÁS
SZÓBAN KÖZLŐ
TENGERI MOSZATOK
... KÖNIG; GOETHE
A JÓD IS EZ
ÁTÍRÁS
TEMPUS
MÁSIK
FÉRFINÉV
VESZPRÉM MEGYEI KÖZSÉG
T
ALÁÍRÁS
ÁRAMKÖRI ELEM
KUTYA
TARTOZIK
FRANCIA SZÍNÉSZ
MAR
DÁN AUTÓJEL
LÉTREHOZ
LOPAKODIK
NYELVJÁRÁS
SZŰRŐ RÉSZE!
KAVICS
EGYIK OLDAL
KAMPÓZÁR
OROSZ FÉRFINÉV
CSÓNAKGERINC
MEXIKÓI FORRAD.
A FÉRFI VÁLASZA; 2. RÉSZ
MEGA
DÖFŐ
SZOVJET VÁROS
FŐPAPI RANG
ÉPÜLETSZÁRNY
IDE-ODA HAJLIK
... DE VEGA; SPANYOL ÍRÓ
KÖRBEVÁGÓ
ÓÍR ÍRÁSMÓD
EGYE!
EMELŐ ESZKÖZ
KÚSZÓNÖVÉNY
GYÓGYSZER
AFRIKAI ÁLLAM
VIZET KÍVÁN!
LAKÁSÁN
SVÁJCI FRANCIA ÍRÓ
FÖLDÖNKÍVÜLI!
CZUCZOR ÁLNEVE
AFRIKAI FOLYÓ
FÖLDRE HELYEZŐ
FÉLÉDES!
BRAZIL LABDARÚGÓ V.
MÉRETRE SZABÓ
ADÓT SZAB RÁ
FOSZTÓKÉPZŐ
SPANYOL NŐI NÉV
EGYELI
ÖSZTÖKÉL
ANGOL ÍRÓ
KAMIONFELIRAT
D.TÚLI KÖZSÉG
NŐI NÉV
CSAVAR RÉSZE NVL-VEL
LENDÜLET
PÚPOS ÁLLAT
KERTI ESZKÖZ
GALLIUM
OROSZ HŐSKÖLTEMÉNY
IDŐMÉRŐ
KIS TAMÁS
NÍLUS NÉMETÜL
AZONBAN
KÖNNYŰFÉM RÖVIDEN
NŐI NÉV
KICSINYÍTŐ KÉPZŐ
ZOKOG
HELYRAG
SZEMÉLYNÉVMÁS
LAMARTINE-MŰ
IGEKÉPZŐ
KIEGÉSZÍT
KENNI KEZDI!
MAGYAR AUTÓJEL
HIVATALI LEVÉL
ÉSZAK
VASALT CÖVEK
SUGÁR JELE
A NYAK ELÜLSŐ RÉSZE
T
IRODALOM

LEHETETLEN

– A maga arcát már láttam valahol – mondja az áruházban az eladó az egyik vevőnek.

A vevő férfi válaszát a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt a mondatot kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb április 21-ig, a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

IMPORT HUMOR

TÉMA: AZ AUTÓ

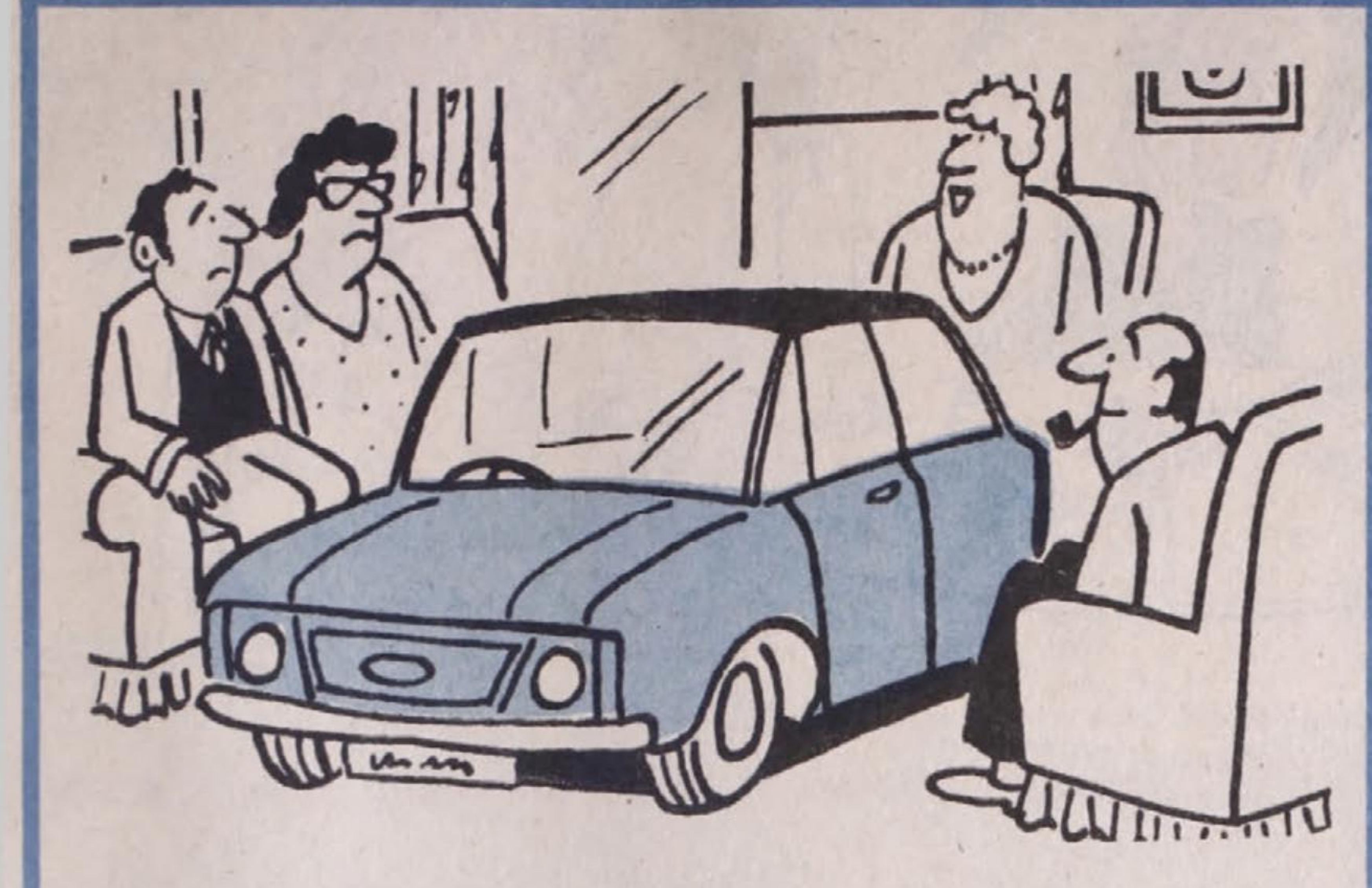

– Mondtuk már nektek, hogy új autónk van?

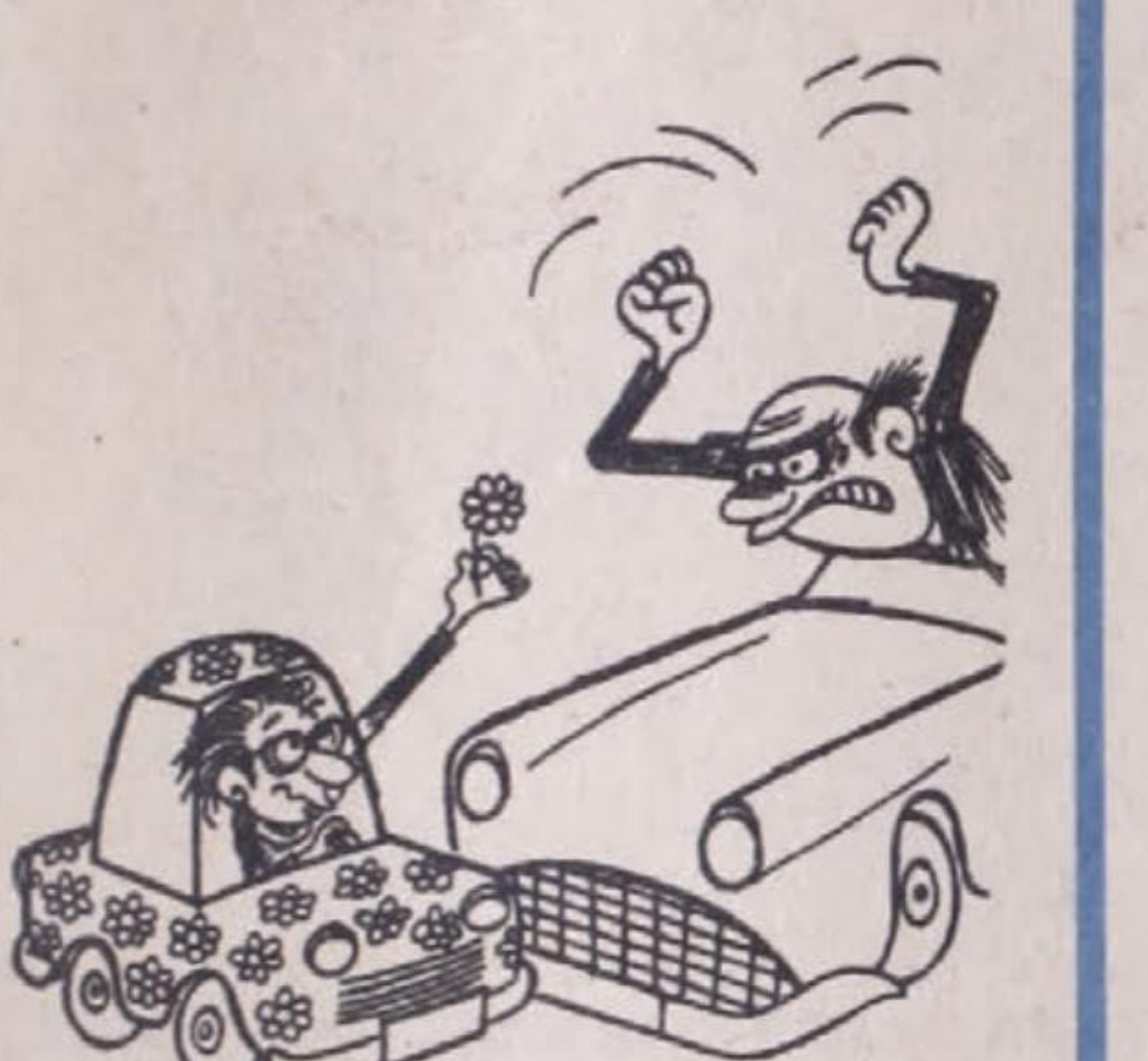

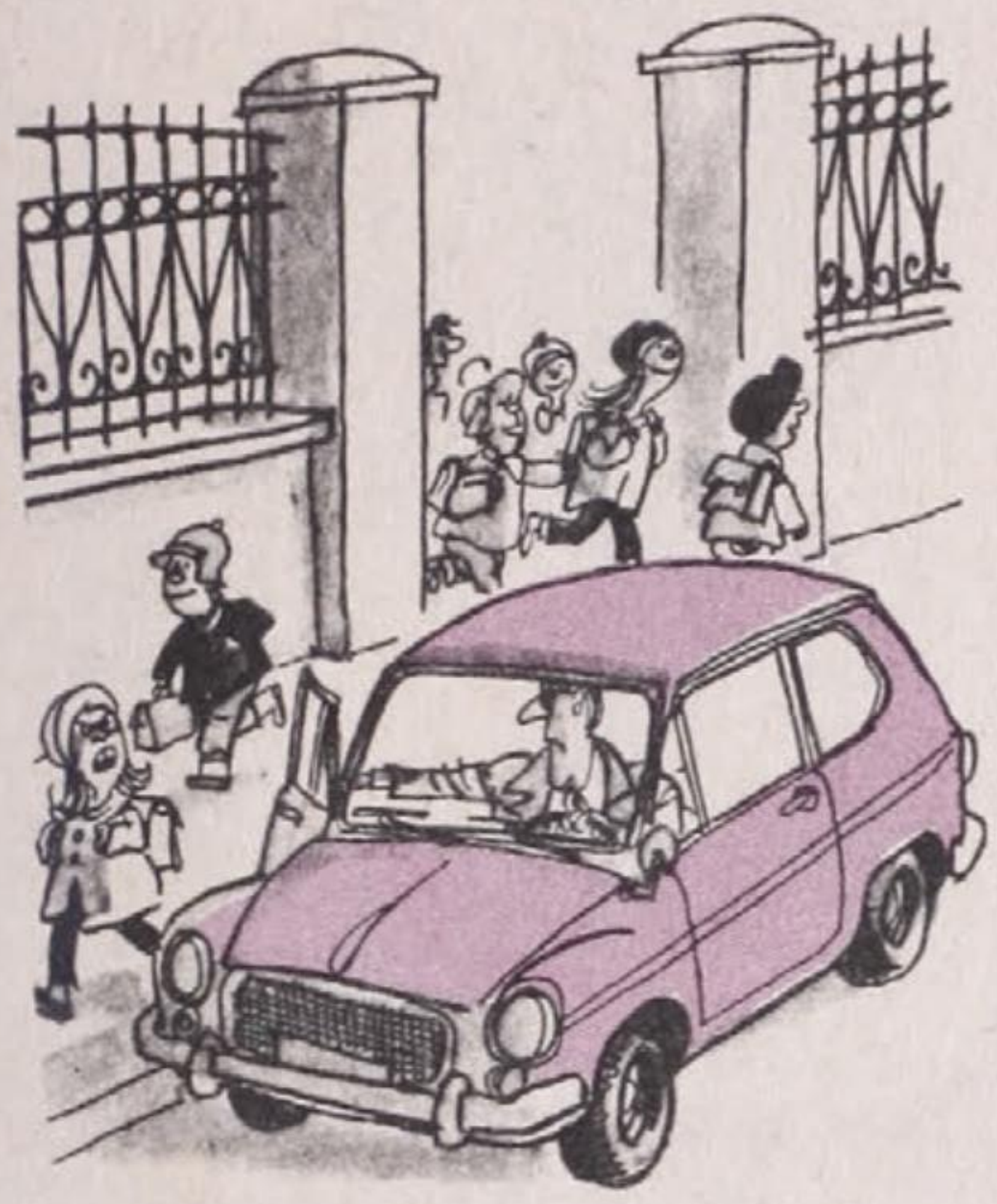

– Hova gondolsz, papa, csak nem blamálom magam a srácok előtt egy ilyen tragaccsal!

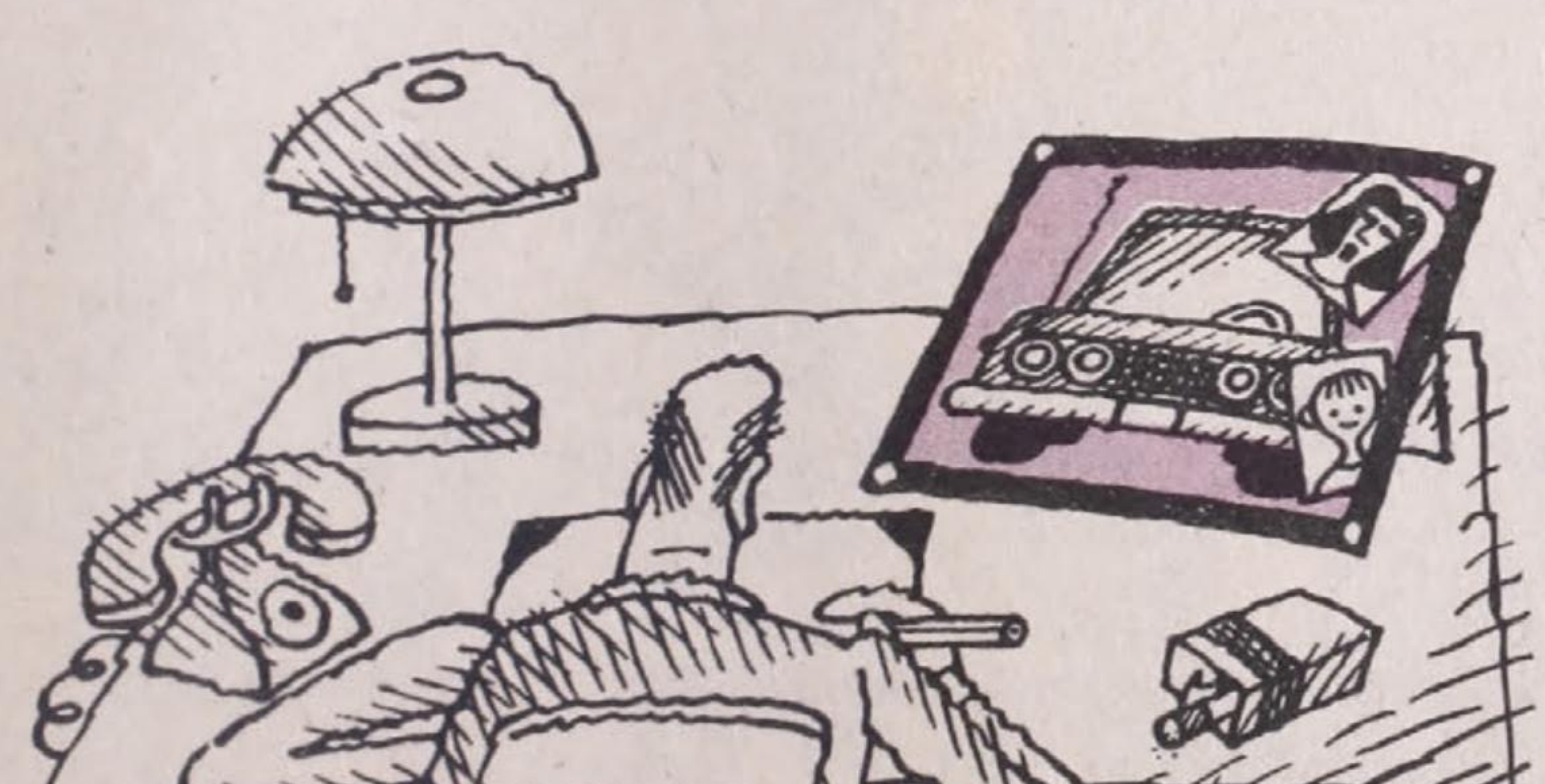

HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS

ISMERJE MEG A VILÁGOT!

A VILÁGJÁRÓK SOROZATBÓL:

. . . pld. Balázs Dénes: BOZÓTTAXIVAL MADAGASZKÁRON	79 Ft
. . . pld. Bernáth Zsigmond: HOGY ÉL, JENSEN ÚR?	69 Ft
. . . pld. A. Cognat: ANTEKUME, AVAGY EGY MÁSIK ÉLET	60 Ft
. . . pld. J. Y. Cousteau —P. Diolé: KINCSKERESÉS A TENGER MÉLYÉN	70 Ft
. . . pld. Haynal Kornél: A SZTYEPPÉTŐL A TUNDRÁIG	65 Ft
. . . pld. E. Hillary: KOCKÁZAT NÉLKÜL NINCS GYŐZELEM A Mount Everest első megmászójának önéletrajza	60 Ft
. . . pld. Járainé Komlódi Magda: KUKORICAISTEN GYERMEKEI Mexikói útikalauz	73 Ft
. . . pld. Sz. Kulik: AFRIKAI SZAFÁRIK	61 Ft
. . . pld. R. Millar: TONHALÁSZOK KÖZT BRETAGNE PARTJAIN	57 Ft
. . . pld. U. Nobile: A PÓLUS, ÉLETEM KALANDJA	43 Ft
. . . pld. Polonyi Péter: DIÁK VOLTAM PEKINGBEN	77 Ft
. . . pld. H. Tichy: TAU-TAU A Sulu-tenger nomád törzsei közt	67 Ft

A könyvek megrendelhetők a kitöltött, kivágott hirdetési szelvényen vagy levelezőlapon, postai szállítással, részlet-, illetve készpénzfizetéssel, 300 Ft felett 4 havi, 800 Ft felett 6 havi részletfizetési kedvezményt adunk, az 5%-os kezelési költséget felszámítjuk. A könyvek telexen is megrendelhetők: 22-4914 mnkv h. A postaköltséget felszámítjuk.

MŰVELT NÉP KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLALAT (400)
KÖNYVSZOLGÁLAT
Budapest 5. Pf.: 370. 1370

A megrendelő neve: ....

....

Címe (irányítószámmal): ....

....

Részletnél:

Szül. hely, év: ....

Anyja neve: ....

Szem. ig. száma: ....

Munkahelye: ....

....

Kelt ....

....
a megrendelő aláírása

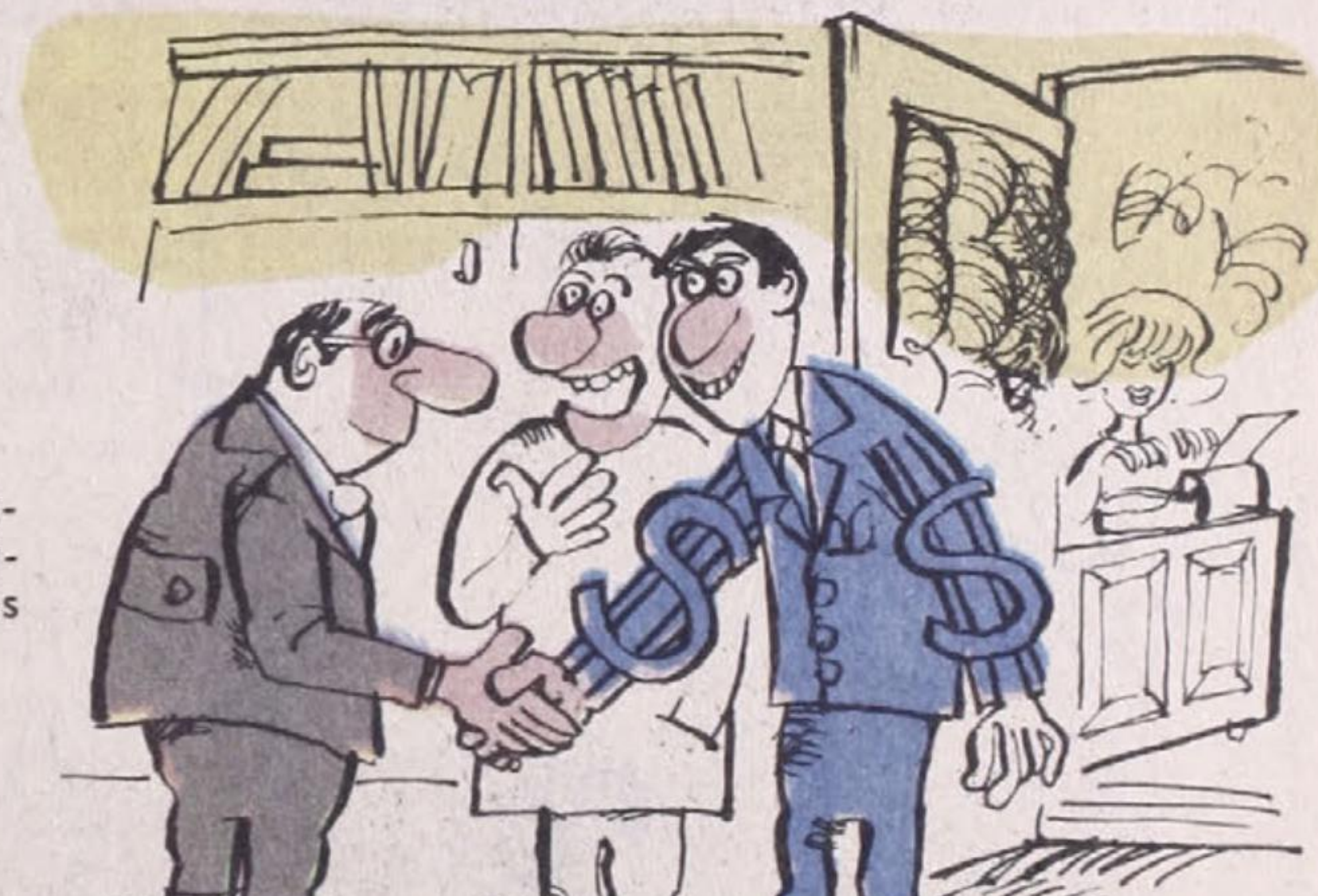

– Ő az új üzletkötőnk! Nagyon szerencsés kezű fiú . . .

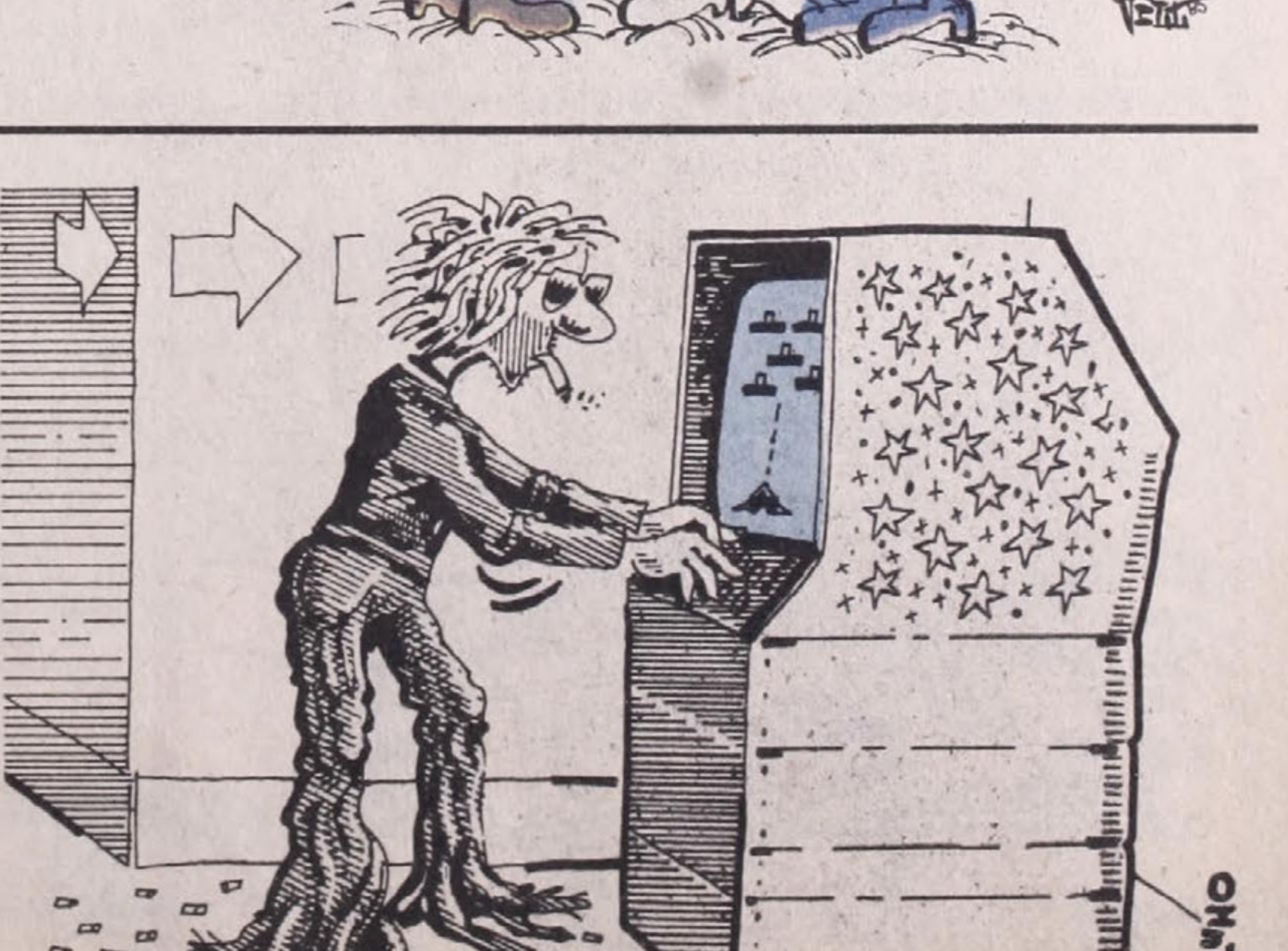

Ludas Matyi

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130

SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: TILL IMRE vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
85.2308/20-16
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—8611

KORA TAVASZ

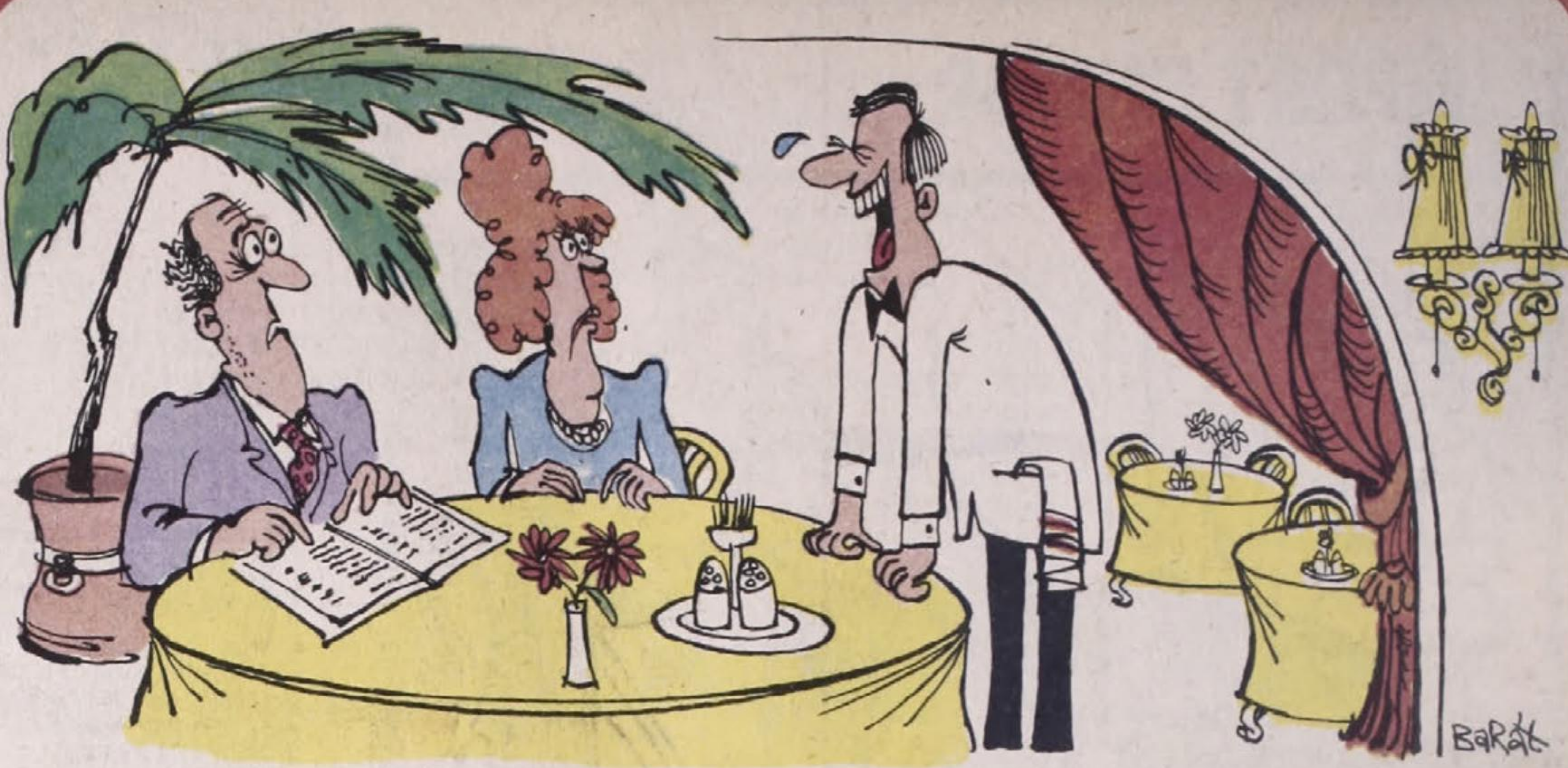

– Tavaszi salátakoktél? Csak nem a lottó ötös nyerteséhez van szerencsém?

TAVASZI FÁRADTSÁG

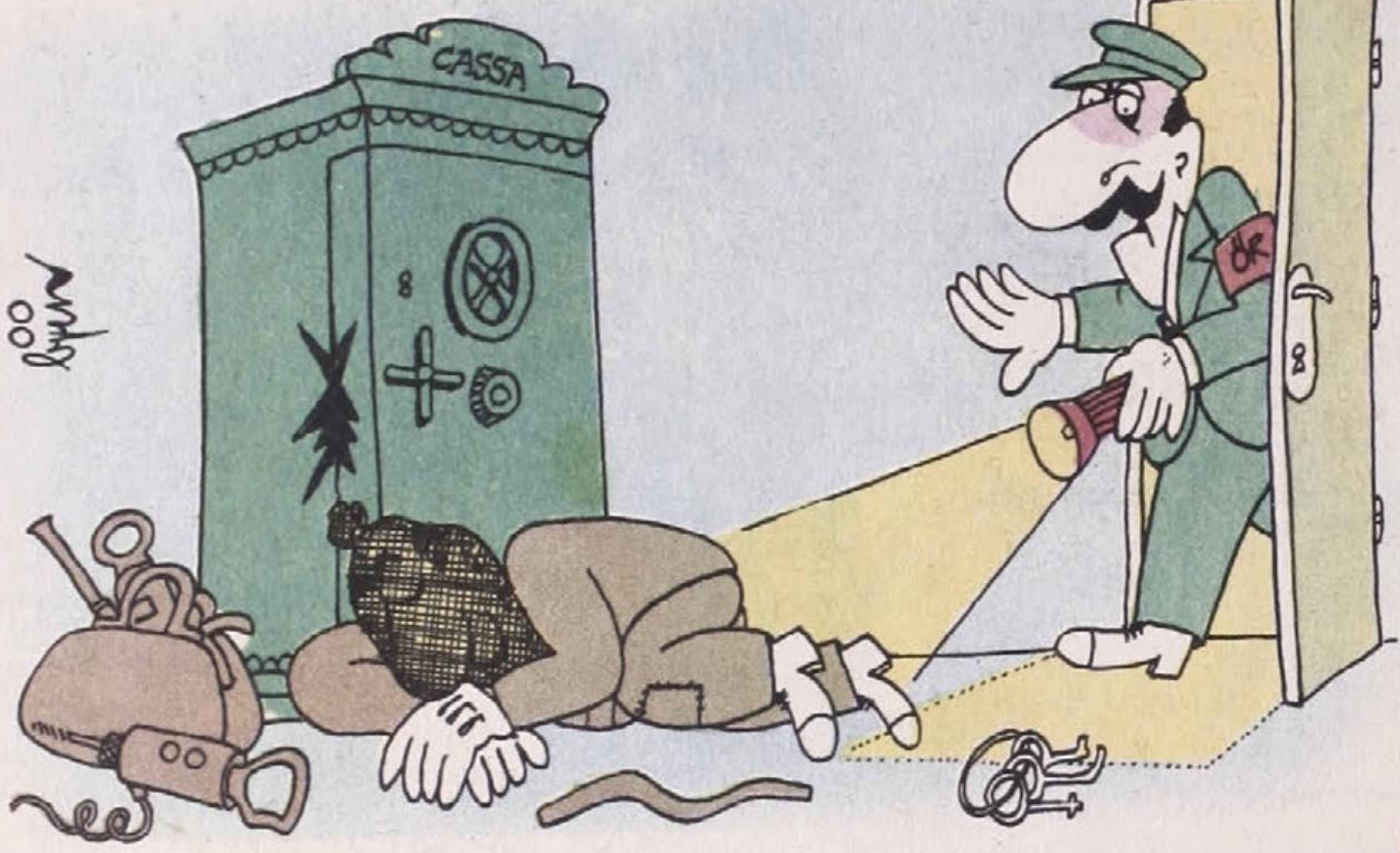

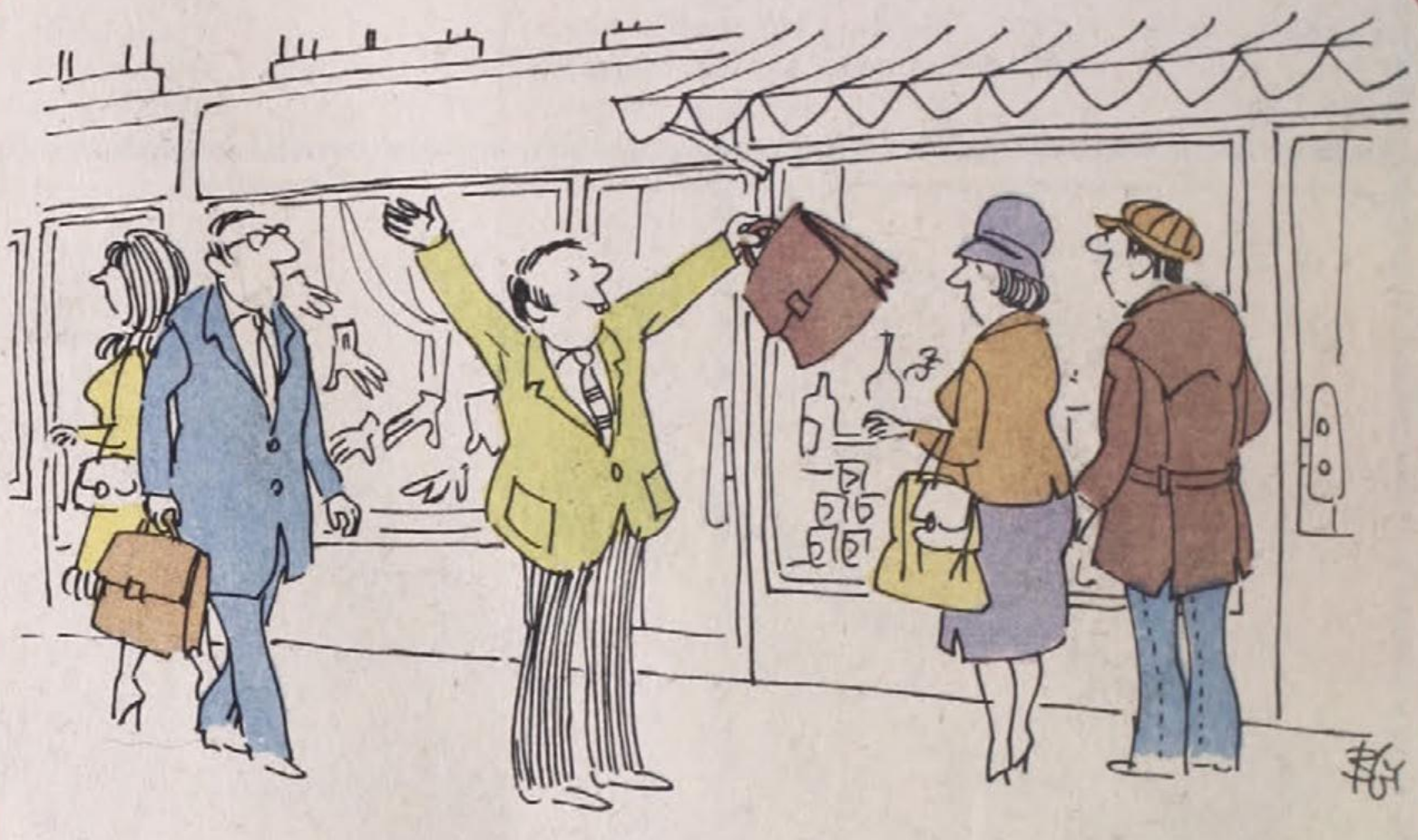

– Beleszerettem magamba!

– Olyan drágán vettük a telket, hogy a férjem nem engedi szerszámokkal rongálni!

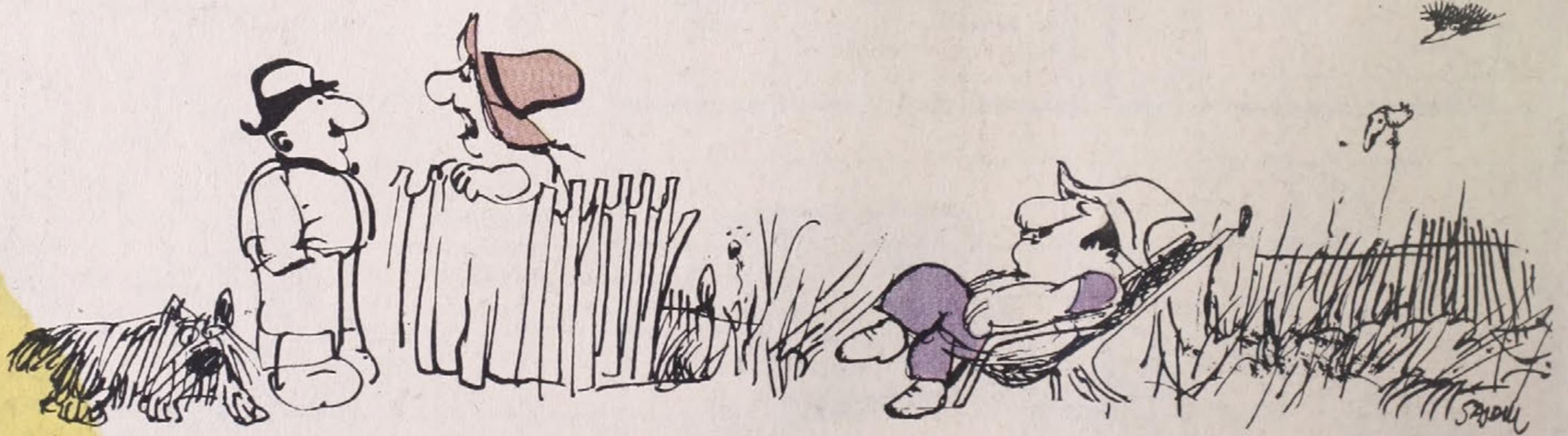

NYUGDIJAS A PIACON

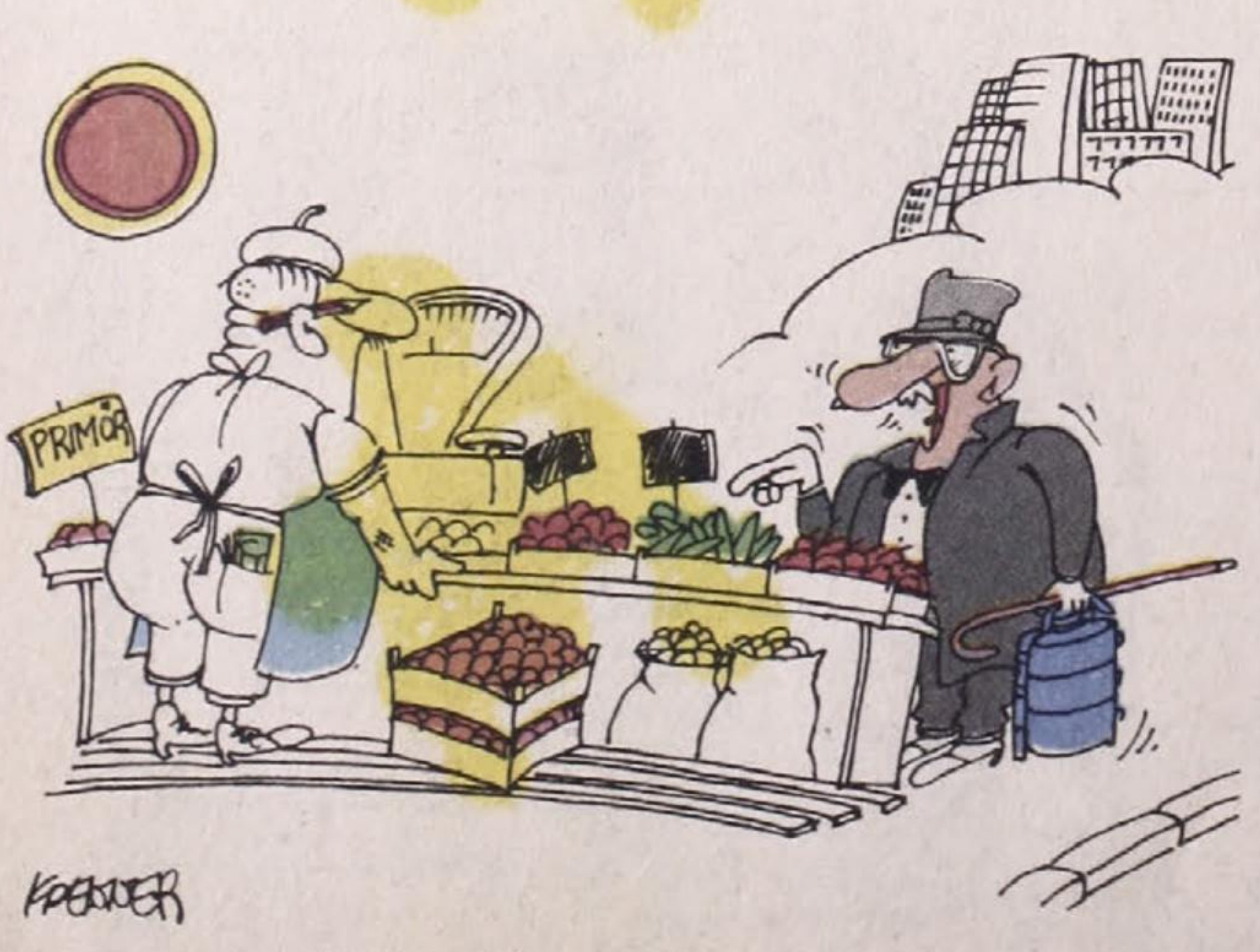

– Legalább hadd szagolhassam egy kicsit . . .

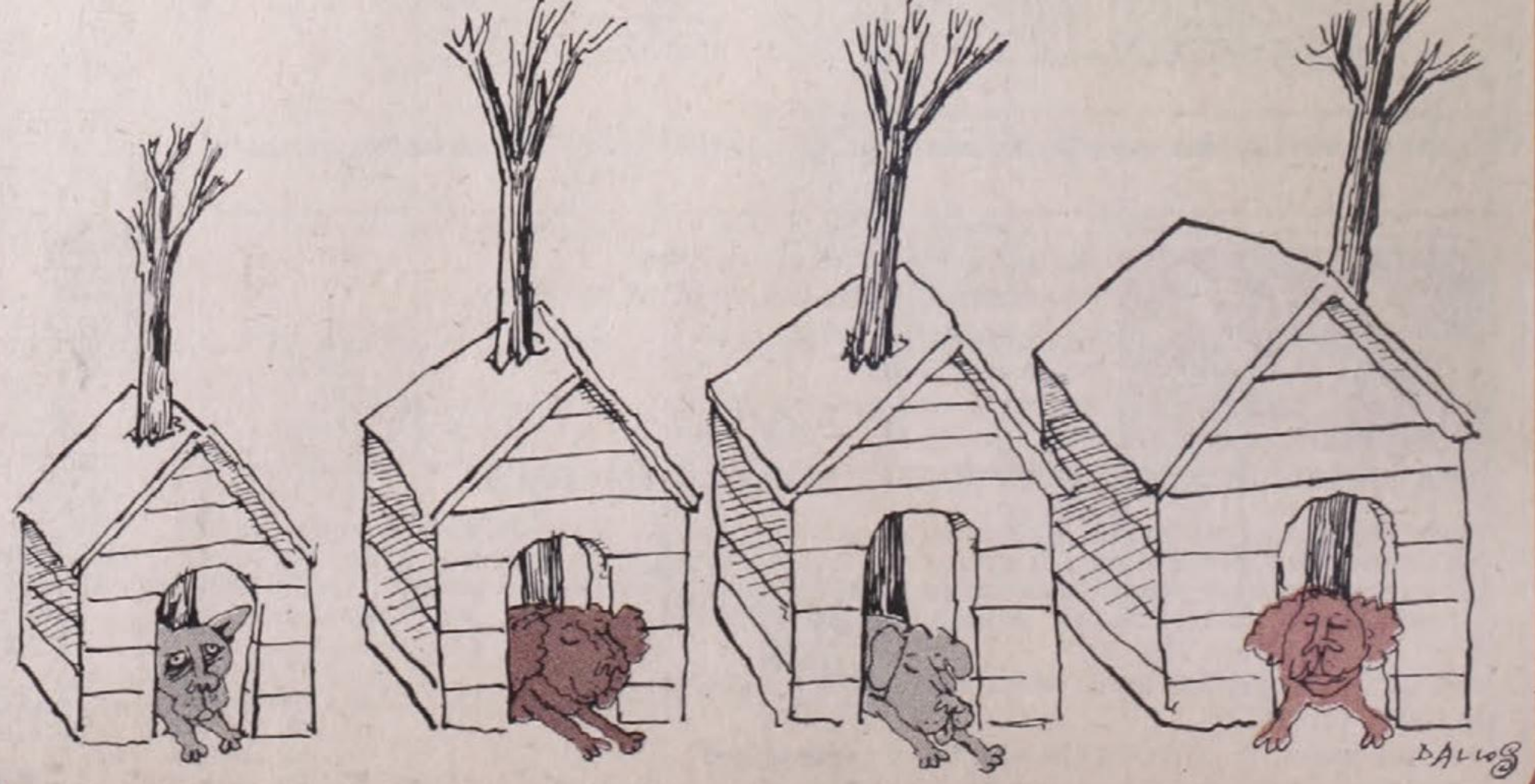FAVÉDELEM